

ئەلبېر كامۇ

نامۇ

(رۇمان)

ترجمە

جلال آل احمد - على اصغر خېرەزادە

مۇسسە انتشارات نگا

تهران - 1379

وەرگېرانى لە فارسىيەوہ

حەمە كەرىم عارف

چاپى سىيەم

2007

بزارو دەسكارىكراو

به‌شئی یه‌که‌م

((1))

دایکم ئه‌مرو مرد. له‌وه‌شه‌ دوینی مردبی، نازانم. بروسکه‌یه‌کم به‌م ناوه‌پوکه له‌ خانه‌ی پیرانه‌وه پی‌ گه‌ییوه! ((دایه، مرد. ناشتنه‌که‌ی سبه‌ینی یه. هاوخه‌متانین)) هیچم له‌ ته‌له‌گرافه‌که‌ ده‌ست نه‌که‌وت. ره‌نگه‌ ئه‌م قه‌وماوه دوینی رویدابی.

که‌تره‌خانه له‌ مارنگو‌ی هه‌شتا کیلومه‌تری جه‌زایر دایه. سه‌عات دوو سواری پاس ده‌بم و پاش نیوه‌رو ده‌گه‌مه ئه‌وینده‌ر. به‌مجوره، ده‌توانم شه‌وی له‌ که‌ناری ریگا‌که‌ بی‌داریم و سبه‌ی عه‌سر بگه‌پیمه‌وه. داوای دوو پوژان مؤ‌له‌تم له‌ به‌پویه‌به‌ره‌که‌م کرد که له‌ به‌ر ئه‌م هه‌نجه‌ته نه‌یده‌توانی ره‌فزی بکات. له‌گه‌ل ئه‌مه‌شا له‌ دلا رازی نه‌بوو. ته‌نانه‌ت پیم گوت: ((ته‌خسیری من نییه)) هیچ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه. پاشان بیرم کرده‌وه که پیویست نه‌بوو ئه‌مه‌ی پی بلیم که له‌ راستیدا من نه‌ده‌بوو ته‌وازوی لی بخوازم. ده‌بوایه ئه‌و دلم بداته‌وه. به‌لام گومانی تیا نییه ئه‌م کاره‌ی بۆ دوو سبه‌ی داناوه که من به‌ جلی تازیه‌ بارییه‌وه ده‌بینی. چونکه ئیستا وه‌کو ئه‌مه‌یه که دایکم هیشتا نه‌مردبی.

به‌لام دوا‌ی ناشتنه‌که، کاره‌که ده‌پریته‌وه و هه‌موو شتی‌ک لایه‌نی فه‌رمی له‌ خو ده‌گریت. سه‌عات دوو سواری پاس بووم. دنیا زور گه‌رم بوو، وه‌کو هه‌میشه له‌ له‌ ریستوران دا، له‌ لای (سلس‌ت) نیوه‌روژم خوارد. هه‌مووان هاوخه‌می خویان بۆ ده‌رده‌بریم و سلس‌ت پیی گوتم: ((که‌س جیگه‌ی دایک ناگریته‌وه.)) گافی وه‌ری که‌وتم، هه‌مووان تا به‌رده‌رکه به‌ رییان کردم. توژی‌ک سه‌رگه‌ردان بووم. چونکه ده‌بوو بچم بۆ مائی ئیمانئیل و که‌راویته ره‌ش و باسک به‌نده‌که‌ی به‌ ئه‌مانه‌ت لی وه‌ربگرم. چه‌ند مانگی‌ک له‌وه پیش مامی مردبوو.

بۆ ئه‌وه‌ی فریای پاس بکه‌وم، غارم دا، هه‌لبه‌ته به‌ هو‌ی ئه‌م په‌له په‌ل و غاردان و ده‌نگه ده‌نگی ئوتومبیلان و بۆنی به‌نزی‌ن و تیشکی هه‌تاو و عه‌کس بوونه‌وه‌ی له‌سه‌ر جاده‌که بوو که خه‌و گرتمی، ته‌قربه‌ن به‌ دریزایی ریگا‌که خه‌وتم. کاتی که رابووم، که‌وتبووم به‌سه‌ر پیاویکی سوپایی دا. سوپاییه‌که به‌ رووما پیکه‌نی و پرس‌ی که ئایا له‌ زییه‌کی دووره‌وه دیم. وه‌لام دایه‌وه ((به‌لی)) بۆ ئه‌وه‌ی هیچ شتیکی دی نه‌لیم.

که‌تره‌خانه‌که له‌ دوو کیلومه‌تری گونده‌که‌دایه. ئه‌م ریگه‌یه‌م به‌ پییان بری. ویستم یه‌کسه‌ر دایکم بدینم. به‌لام ده‌رگاوانه‌که گووتی ده‌بی یه‌که‌مجار موراجه‌عه‌ی به‌ریوه‌به‌ر بکه‌م. چونکه به‌ریوه‌به‌ر مژولی کار بوو، که‌می‌ک سه‌برم کرد. کابرای ده‌رگاوان به‌ دریزایی ئه‌م ماوه‌یه هه‌ر قسانی کردو ئاقیبه‌ت به‌ریوه‌به‌رم بینی. و له‌ نووسینگه‌که‌ی خویدا پیشوازی کردم. پیره‌میردیکی ئه‌ندام وردیله بوو که نیشانی ((لژیون دونور)) ی به‌ به‌روکه‌وه بوو. به‌ چاوانی گه‌ش نیگای کردم. پاشان ده‌ستی گویشیم و ئه‌وه‌نده له‌ نیو ده‌ستی خویدا رایگرت که نه‌مه‌زانی چون ده‌ری بینم. ته‌مه‌شای فایلیکی کردو گووتی: ((خات مه‌رسو به‌ر له‌ سی سال ها‌تووته ئیره‌و تو‌ تاقه

پشت و په نای ئه و بوویت.)) پیښم وابوو سهرزه نشتم دهکات. بویه ویستم هندی روونکردنه و بدهم. ئی قسه که ی بریم: ((کوری نازیزم پیویست به پاکانه ناکات. من دوسییه که ی دایکت خویندو و ته و ه. تو نه تده توانی پیداویستییه کانی دابین بکهیت. ئه و پیویستی به په رستاریک بوو. دهرامه تی تو که م بوو. له مانهش بترازی ئه و لیږه به خته و هر تر بوو.)) گوتم: ((به ئی جه نابی به ریوه بهر.)) له سهری رپی: ((دهزانی ئه و لیږه دا کومه لیک دوستی هه بوون، خه لکانیک له سونخی خویدا و دهیتوانی خوشییه کانی زه مانی رابردوویان له گه ل دا باس بکات. تو گه نجیت و ژیان له گه ل تودا بی تاقه تی دهکرد.))

ئمه دروست بوو، که دایکم له ماله وه بوو، هه میشه کپو کپ نیگای دهکردم. روژانی هه وه ل که تازه هاتبووه پیر خانه که به زوری دهگریا. چونکه هیشتا به شوینه تازه که رانه هاتبوو. دوا یه که دوو هه یقان گهر بیانویستایه له که تره خانه که بیهیننه ده ری دهگریا. چونکه به وینده ر راهاتبوو. هه ر بویه له دوا سالی ناکنجی بوونیا به دهگمهن دهچوممه دیدهنی. له مهش بترازی یه که شه ممه که ی ئی تیکده دام. ئمه جگه له وه ی ده بوایه زه حمه تی سه فهر به پاس و برینی بلیت و دوو سه عاته ریگا بکیشم.

به ریوه بهر که هه مدیس قسه ی له گه ل کردم. ئی من گویم لینه دهگرت. ئه و جا گوتی: ((پیښم وایه ده خوازی دایکت بدینی.)) من بی وه ی وه لایمیک بدهمه وه، هه ستام. و ئه و تا بهر ده رگا که پیشوازی کردم. له سه ر قالدرمه که گوتی: ((له ژوره بچکوله که ی مردووان دا دامانناوه. بو ئه وه ی ئه وانی دی نارحه ت نه بن. لیږه دا هه ر گاقی که سیک ده مری ئه وانی دی تا دوو سی روژ توږهن و ئه مهش به ریوه بردنی کاروباری پیرخانه که زه حمه ت دهکات.))

له حه ساریکه وه تی په رین که ژماره یه کی زوری پیره میږد، له وی دا، دهسته دهسته پیکه وه قسانیان دهکرد. کاتی که ئیمه به بهر ده میانا ره ت ده بووین، بیدهنگ ده بوون. له دوا ی ئیمه وه گفتوگو دهستی پیده کرده وه. له تو وایه چه نه چهنی توتیانه. له بهر ده رکه ی بینایه کی چکوله دا، به ریوه بهر که لیم جیا بووه وه: ((جه نابی مه رسو من به ته نیا به جیت دیلم. له نوو سینگه که ی خوما ده خزمه تو دام. به پیی داب سه عات ده ی به یانی بو ناشتنه که ی دانراوه. چونکه پیمان وابوو بهم شیویه تو ده توانیت شه وی به دیار ره حمه تی یه وه دابنیشیت. گوته یه کی دیکه ش: دایکت زوربه ی کات به دوسته کانی گوتووه که ده خوازی به ریوره سمی ئاینی به خاک بسپیږدریت. من له سه رمه پیداویستییه کانی ئه م کاره فه راهه م بکه م، به لام ویستم توش ناگادار بی.)) سوپاسم کرد. دایکم نه گهرچی هیچ بی دینییه کی دهر نه ده بری، ئی که له ژیاننا بوو هه رگیز بیری له دین نه ده کرده وه.

ژوره چکوله که زور رووناک بوو، میچه که ی شووشه به ند بوو. کومه لیک کورسی و سیپای راست و چه پی تیډا بوو. له ناوه راستاو له سه ر جووتیک له وسیپیانه تابووتیک به سه رپوشیکی تایبه تییه وه دانرابوو. میخی بریقه داری تابووته که ده بینران که هیشتا دانه کوترا بوون وله سه ر ته خته ی تابووته که وه که به تویکلی گوین ره نگیان کردبوون زه ق دهچوونه وه.

ژنه عه ره بېکې پهرستار که کراسيکې سپي و له چکيکې توخي له سهر کردبوو له نزيکي تابووته که وه وه ستابوو. دهرگاوانه که له ساته دا له دواي منه وه وه ژورکه وت. دياربوو که غاري دابوو. به دمه لالکيوه گووتی: ((سهری تابووته که يان داخستوه، بو نه وهی تو جه نازه که بدینی ده بی بزماره کان دهرکيشم.)) له تابووته که نزيک بوو بووه وه، که رامگرت پيی گووتم: ((ناته وئی؟)) گووتم: ((نه)). راجله کی. نارحعت بووم. چونکه ههستم کرد که نه دهبوو نه و قسه يه بکه م. دواي توژیک نيگايه کی کردم و بی هيچ سهرزه نشتيک، وه که نه وهی بزانی بو، پرسى: ((له بهرچی؟)) گوتم: ((نازانم)) ههنگی به دم بادانی سميله چه رموه که يه وه گووتی: ((تی دهگه م)) جووتی چاوی شینی گه شی هه بوو، به خویشی که ميک سووره بوو. کورسيه کی دايه من وبه خویشی که ميک له دواي منه وه دانیشت. پهرستاره که هه ستاو به ره و دهرگا که رويی و له ساته دا دهرگاوانه که پيی گووتم: ((نه ژنه قورحه يه تی.)) چونکه هيچ حالی نه بووم ئاوریکي لای پهرستاره که م دايه وه و ديتم له ژير چاوه کانييه وه نه واريکی بردوو وه به دوری سهریا پيچاوه. نه واره که له دوروبه ری که پوویا ساف بوو. ته نيا سپيتی نه واره که به دموچاويه وه ديار بوو.

دواي رویشتنی نه و دهرگاوانه که گووتی: ((نهو به ته نيا جيت دهيلم.))

نازانم چمکرد که رويی و له دواي منه وه وه ستا. بوونی نه و له پشتمه وه نازاری ددام، تيشکی دلنه نگيزی پاش نيوه رو هه وو ژوره که ی گرتبووه وه. گيزه گيزی جوتیک زهرگه ته ی زهر د له پشت شوشه کانه وه دهگه ييه گوئی، ههستم کرد خو گرتوومی. بی نه وهی ئاور له دهرگاوانه که بده مه وه گوتم: ((چه نده که له خانهی پيرانه دای؟)) وه کو نه وهی ده ميک بی چاوه نوری نه م پرسياره بووی، يه کسه ر وه لامی دايه وه: ((پينچ ساله)) پاش نه وه چه نه نيکی زوری کرد. نه گهر بهر له مانه پييان گوتبا که به کاری دهرگاوانی له ((مارنگو)) روژگاری خوئی ده باته سهر، زوری پی سهر دهبوو. ته مه نی شهست و چوار سال و خه لکی پاریس بوو. له م کاته دا قسه که م پی بری: ((نا، واته خه لکی ئيره نیت؟ نه و جا بريم که وتوه بهر له وهی که من بو ژوره که ی به رپوه بهر بیات، باسی دايکی له گه ل کردبووم. گوتبووی که ده بی زور زوو به خاک بسپيردری چونکه له بياباندا، به تايبه تی له م ناوچه يه، دنيا زور گهرمه. نه و دمه پيی گوتبووم که له پاریسدا ده ژيا. که هه رگيز ياده وه ری نه ویندهری له بير ناچيت. گوتبووی که له پاریس دا ده شيت مردوو تا سی روژ و هندی جار تا چوار روژ به يلرته وه. به لام لي ره دا کاتی نه م شتانه نييه. هه ر نابی بيريش له وه بکريته وه که لي ره دا ده بی به دوی جه نازه کيشه که دا غار بده ی. له م کاته دا ژنه که ی پی گوتبوو: ((وس به، نه مانه شتيک نين که بشيت به م لاوه بگوترين)) و کابرای پيره مي رد سوور بووه وه و عوزخوايي کرد. من گوتبووم: ((قهیدی نييه. قهیدی نييه؟)) نه وهی که پيره مي رده که گوتبووی پيم دروست و باش بوو.

له ژوره کوله که ی مردوواندا که وه ک بنياده ميکی هه ژارو بينه واهاتبووه ئيره و چونکه له خوئی رابينيوه، نه م کاری دهرگاوانيه ی قبول کردوو. گوتم له هه مان کاتا نه ویش يه کيکه له خه لکانی ناو نه م خانهی پيرانه. گووتی نه. له هه وه ليشه وه پيم سهر بوو کو بوچی کاتی ديته سهر باسی خه لکانی ناو خانهی پيران زياتر وشه ی ((نه وان)) وزور که م وشه ی ((پيره کان)) به کار

دینى. له کاتيکا که زوربه يان زور له و گه وره تر نه بوون، لي ئاساييه که نه و يه کي نه بوو له وان. نه و درگاوان بوو. و هندی جار به سه پرشتياري وان ده ژميردرا.

له م کاته دا په رستاره که وه ژور که وه. شه و کوتوپر داهاتبوو. هه زو و شه و چوکي به سه ر شو و شه کانه دا دا. درگاوانه که سوچي کاره باکهي کرده وه و تيشکي کوت و پر به شه واره ي خستم. بو شيو خولکي کردم به لام من برسيم نه بوو. خولکي کردم که فينجاننيک قاوه و شيرم بو بيئي. چونکه زورم هن لي بوو قبولم کرد، و دواي توژيک به سينيه که وه گه رايه وه. شير و قاوه که م خوارده وه. نه و جا هنم چوه سه ر جگه ريه که. به لام دوو دل بووم. چونکه نه مده زاني که ناخو ده شي ت نه م کاره له به رده م دايکما بکه م. بيرم کرده وه که نه م کاره هيچي تيا به سه ر نييه. جگه ريه کم دايه درگاوانه که وه که وتينه جگه ريه کيشان.

دواي توژيک درگاوانه که گوتي: ((ده زاني دؤسته کاني دايکيشت دين تا نه مشه و لي ره بن نه مه عاده تي ني ره يه. من ده بي بچم کورسي و قاوه ي ره ش ناماده بکه م.)) لي م پرسى ناخو ده شي ت يه کيک له گلؤپه کان بکوژينري ته وه؟ شوقى روناکيه که له سه ر ديواره سپيه که ماندووي ده کردم، پي گوتم کارى واهى نايبت. ته له کان به جوړي راکيشراون يا هه موو گلؤپه کان پيکفه هه لده بن يا هيچيان هه لنان بن. ئيدي من گويم نه دايي. نه و چوه ده ري و گه رايه وه. کورسيه کاني دانا. فينجانه کاني له سه ر کورسيه که، له ده وري جه زويه که دانا. نه و جا به رانبر به من، له ديوه که ي تری دايکمه وه دانيشت. په رستاره که هه ر به و ده قوه له بنى ژورده که دا، پشت له ئيمه وه ستا بوو. من نه مده بيئي که چي ده کرد. به لام به گوپره ي جولهي ده ستيا ده زانرا که شتيک ده چني. هه وا خو ش بوو. قاوه که گه رمى کردبوو مه وه. له درگا که وه که کرابووه بوئى شه و و گولان ده هاته ژوروي. پيم وايه که ميک خه وتم. دهنگي خسه خشيك بيداري کرده وه. چونکه چاوم نوقابوون، روناکيه که له جاران ناخو شتر بوو. تاقه سي به ريکيش له به رده م ما نه ده بينرا. هه موو شتيک، هه ر گو شه يه که، هه موو پيچه کان به لاساريه کي تاقه تبه ره وه له به ر چاوم به رجه سته ده بوو. دؤسته کاني دايکم له م کاته دا وه ژور که وتن. ده دوانزه که سيک بوون. وبه بيدهنگي وه ناو نه م روناکيه به شه واره خه ره که وتن. بي نه وه ي تاقه دهنگي که له کورسيه که انه وه به رزيبته وه له سهريان دانيشتن. به جوړي تيم ده روانين وه کو نه وه ي تا نه و هيچ که سيک نه ديبي. بچوکتري ن پاژي سيما و جله کانيان له نيگام ده ريان نه ده بوو. له گه ل نه مه شا هيچ دهنگيک لي نه ده بيستن و زور به زه حمه ت باوه رم به بوونيان ده کرد. زوربه ي ژنه کان به رکؤشه يان به ستبوو. به په تيک ناوقه ديان به ستبوو و نه مه سکی داکه و تووياني زياتر به رجه سته ده کرد. تا نه و کاته هه رگيز نه مزاني بوو که پيره ژنان چون ورگيان ده بي. پياوکان هه موو لاواز و عاسا به ده ست بوون. نه وه ي مايه ي سه رنجم بوو نه مه بوو که چاوم نه ده بينين، ته نيا روناکيه کي لي ل له ناوه ندى چاليکي پر له چرچ و لوچدا ده بينرا. که دانيشتن زوربه يان ته مه شاي منيان کردو به نه سته م سه ريکيان بو له قاندم و چونکه ليويان چوو بووه ناو زاري بي ددانيانه وه من حالي نه بووم که نيا سلاوم ليده که ن يان ته نيا جوليه که سه ري بزواندوون. لي پيم وايه سلاويان کرد. له م کاته دا زانيم

هه موویان له بهران بهر منا وبه دهوراودهوری دهرگاوانه که دا دانیشتوون. وسه رده جو لاینن. له پریکا
نهم بیروکه گالته جار بییه م لا دروست بوو که هاتوون من دادگایی بکن.

دوای که میک یه کیک له ژنه کان که و ته گریان، له ریزی دووم، له پشت یه کیک له هاوریکانیا
په نهان بوو بوو. من به زحمهت دمبینی، به دم کورته هه نسکه وه به رده وام ده گریاو وامه زانی که
ئیدی هه رگیز ناوه سته وه. نهوانی دی وهک بلایی گریان که هی نهو نه ژنه ون، هه موو خه مین ومات
وبیده نگ بوون. دهیانروانییه تابووته که یا دارعاساکانی دهستیان یا هه رشتیکی دیکه، به لام
جگه له مه نه یانده روانییه هیچی دی. نهو ژنه هه رده گریا، زور حهیرما بووم. چونکه من
نهمده ناسی. حهزم نه ده کرد گویم له دهنگی بیی. لئ زاتم نه بوو نه وهی پی بلیم. دهرگاوانه که
به لای نهودا دانه وییه وه، قسه یه کی کرد، لئ نهو سه ری دانه واند، له بن لیوانه وه شتیکی گووت و
به هه مان شیوه دریزه ی به گریان که دی دا. نهوسا دهرگاوانه که بو لای من هات. له
نزیکه وه دانیشت. پاش ساتیکی دوورو دریز، بی نه وهی نیگام بکات پیی وتم: ((نه ژنه زور له
دایکته وه نزیکه بوو. ده لیت نهو لیله دا تاقه دوستی بووه نهو ئیدی چ که سیکی نییه.))

ماوه یه کی زور به مجوره دانیشتین. ناله وه هه نسکه کانی نهو ژنه که متر بوو بووه وه. ماوه یه ک
پر خاندی وثاقییهت بیده نگ بوو. من هیشتا خه وم نه ده هات. لئ شه کهت بووم و گورچیله کانم
دهیه شان. نیستا بیدهنگی هه موو نهم بنیاده مانه نازاریان ده دام. جار جاری تاقه دهنگیکی
تاییه تی که بوم دیاری نه ده کرا ده گه ییه گویم. دوای ماوه یه ک ناخری زانیم که چهند دانه یه ک له
پیره می رده کان له دیوی ناوه وه گوپی خو یان ده مژن ونهم ملچه ملچه سهیره دهر دینن. به جو ری
غهرقی بیرو هزی خو بوو بوون که ناگایان له م کاره یان نه بوو وته نانهت نهم بیرم به میشکا هات
که نهم مردووه ی که له ناو نهوانا که وتوووه چ گرنگییه کی بو نهوان نییه. لئ نیستا ده زانم که نهمه
بیریکی هه له بووه.

هه موومان نهو قاوه یه مان خوارده وه که دهرگاوانه که دروستی کرد بوو. ئیدی نازانم چی
روویدا. شهو بوری بوو. نهو نهم له بیره که جاریک چاوم هه لئنا و دیتم پیره می رده کان پالیان به
یه که وه داوه و خه وتوون. جگه له یه کیکیان که چه ناگهی نابوو سه ر نهو ده سته ی که
گوچانه که ی پی گرت بوو. ونه بله قانه ده پروانییه من، وهک نه وهی له میژ بی چاوه روانی
بیدار بوونه وی من بی. دووباره خه و بردمییه وه. له نازاری بی نه ندازه ی گورچیله کانم خه به رم
بووه وه. خو ر له سه ر میچه شوشه به نده که وه ده خزییه ژوره وه. دوای که میک یه کیک له پیره
می رده کان رابوو وزور کوکی. تفه که ی ده کرده ده سته سپریکی خانه خانه ی گه وره وه، هه ر
کوکه یه کی وه کو گیان کی شانیک بوو. نهوانی دیکه شی خه بهر کرده وه دهرگاوانه که به گو ییدان
که ده بی برؤن. هه ستان. نهم شه ونخونییه نارحه ته ده موچاوی که وه کرد بوون. له وه سه رم
سورما بوو که کاتی وه دهرکه وتن، هه موو ته و قه یان له گه لکردم. له تو وایه نهو شه وه که تاقه
قسه یه کمان تیا له گه ل یه کدی نه کرد بوو، دوستایه تیمانی دوو چه نانه کرد بوو.

ماندوو بووم. دهرگاوانه که بو ژوره که ی خو ی بردم که توانیم له وینده ر خو م ری که بضم.
هه مدیس شیرو قاوه یه کمان خوارده وه که زور به له زهت بوو. گاشی وه دهرکه وتم خو ر ته واو به رز

تەمەشایەکم کرد دیتم که بزمارةکانی تابووتەکه داکوتراوون. و چوار پیاوی رهشپۆش له ژورهوه وهستاون، لهو دهمەدا گویم لی بوو که بهریۆه بهره که پیی گوتم گالیسکه که له کهنار جاده که یه و نامادهیه، که شیشه که کهوته ویردو دوعا خویندن. له م ساته به دوواوه کاروبارهکان به له ز جی به جی بوون. پیاوهکان به په رده یه که وه به رهو تابووتەکه چون. که شیشه که وه هاوریکانی و بهریۆه به ره که وه من وه ده رکه وتین. ژنیك له بهر ده رگا وه ستابوو که من نه مده ناسی. بهریۆه به ره که گوئی: ((جه نابی مه رسو)). گویم له ناوی ژنه که نه بوو وته نیا نه وه نده م زانی که په رستاره. نه ویش بی هیچ بزه یه که دهمووچاوه ره قه له و دریزگۆله که ی خوئی دانه وانه ده وه. نه وسا ریزمان به ست تا جه نازه که تیپه ری و له دووی جه نازه هه لگره کانه وه وه ریکه وتین و له خانە ی پیرانه که وه ده رکه وتین. گالیسکه یه که له بهر ده رگا وه ستابوو. رهش، دریزو بریقه دار بوو و قه له مدانی وه بیر بنیاده مده هی نایه وه. له ته نیشتییه وه ریکه ری ریوره سمه که که پیاویکی کورته بالابوو و جلیکی پیکه نیناوی له به ردا بوو، له گه ل پیاویکی ره فتار ده سکرده وه ستابوون. زانیم پیره میرده که ناغای ((پیریزه)). کلاویکی نرمی قه راخ پانی ناوه ند خری له سه ر بوو- که له کاتی تیپه ر بوونی جه نازه که دا دایگرت- به جلیکه وه که پانتۆله که ی که وتبووه سه ر پیلاره کانی و گریی بچووی بۆینباخه ره شه که ی که له یه خه سپی کراسه ده لبه که ی هاتبوو. لیوه کانی له ژیر که پوو یه کی پر له په له ی رهش ده له رزی. قژه نهرم و سپییه که ی له پشت گوچکه سهیره کانییه وه به سه ر قه راخه هه لگه راوه که یدا رژابوو ورهنگی سوری. گوچکه کانی، له سه ر نه م سیما رهنگ په ریوه سه رنجی راکیشام. ریکه ری ریو ره سمه که شوینی هه ر یه که مانی دیاری کرد. که شیشه که له پیشی پیشه وه ده رویی، وه دوا ی نه وه وه عه ره بانه که بوو، له ده وری عه ره بانه که دا نه و چوار پیاوه بوو، له دوا ی نه وانه وه به ریۆه به ره که وه من. په رستاره که وه ناغای پیریز له ریزی دوواوه بوون.

نهو ناسمان نقوومی خو ره تاو بوو. هه تاو ورده ورده قورساییه ده خسته سه ر زه وی- گه رما به له ز به رز ده بووه وه، نه مزانی بو نه وه نده دیر حه ره که تمان کرد. له ژیر جله توخه کانه وه هه ستم به گه رما ده کرد. پیره میرده وردیله کورته بالا که که کلاوه که ی له سه ر کردبوو دایگرتیه وه. کاتی که به ریۆه به ره که باسی نه وی بو ده کردم، ئاوریکم لیی دایه وه وه تەمەشایەکم کرد، به ریۆه به ره که پیی گوتم که زور جار دایکم و مسته ر پیریز عه سران له گه ل په رستاریک دا بو پیاسه بو گونده که ده چون. نۆریمه ده شته که ی ده ورو به رم، له نیو ریزی نه و دار سنۆبه رانه ی که به گردیکی زور به رز کوتایی ده هات وه نیو نه م زه وییه سه وزو قاوه یی و نه م ماله تاک تاک و دیارانه وه حالی دایکی خو م ده خوینده وه. شه و، ده بی له م ده قه رده و ده کو هه لوه سته یه کی خه مئه نگیز وه هابی. به لام نه مپۆکه هه تاوی تاقه تبه ر، دیمه نه که ی له به ر چاو ده سپریه وه وه بی گیان و خه مین ده ینواند.

که وتبووینه ری. له م کاته دا بوو که زانیم ((پیریز)) که میک ده له نگی. گالیسکه که به ره به ره خیراتر ده بوو و پیره میرد دوا ده که وت. یه کیک له و پیاوانه ش که له پال عه ره بانه که وه ده رویشتن دواکه وت وهو پی به پیی من ده رویی. پیم سه ر بوو که هه تاو به و خیراییه به ره و تاقی ناسمان

هەلەدەكشا. لە پەر هەستم كرد كه دەشتەكە ماوێهەكە لە دەنگە دەنگی میرووان و شنە شنی گياياندا نقووم بوو.

ئارەقە بەگۆناکانما هاتبوو خوارى. چونكە كلاًوم نەبوو، بە دەستەسەر خۆم باوەشپین دەکرد. ماموری ناشتنەكە هەندى شتى پى گووتم كه گويم ئى نەبوو. لەم كاتەدا ئارەقەكەى سەرى خۆى بەو دەستەسەرى كە بە دەستى چەپییەو بوو دەسەرى. بە دەستى راستى كاسكیتەكەى هەلپىرى بوو. پىم گووت: ((چى؟)) بە دەم ئامازە كردنەو بۆ خۆرەكە دووبارەى كردەو كە: ((گەرمايەكى سەیرە.)) گووتم: ((ئەرى)). ((پىر بوو؟)) گووتم: ((تەقربەن))، چونكە تەمەنیم بە دروستى نە دەزانی. دواى ئەمە بیدەنگ بوو. ئاوپىكى پاشەووم دایەو و پىرىز پەنجا مەترىك لە دواترەو دەهات و هەرەو هە نىگایەكى بەرپۆه بەرەكەم كرد. زۆر بە سەنگ و وىقارەو پى دەکرد. چەند دلوپە ئارەقەيەك بە سەر تەو لىيەو دە برىقايەو، كە چى نەیدەسەرى.

وام هاتە بەرچا و كە دەستەى بەرپۆهەران خیرا دەروى. دەور بەرەم هەمان دەشتایى گەرم و تەژى خۆر بوو. بۆ كە سىكى وەكو من لە كیشا نەبوو. بۆ ساتىك بە سەر بە شىك لە جادەكەدا كە تازە نوژەن كرابوو و تىپەرىن، خۆر قىرى جادەكەى نەرم كەردبوو و و پى پىدا دەچوو و ناواخنە درەوشاوەكەى بە دیار دەكەوت. كلاًو چەرمییەكەى عەرەبانچییەكە لە سەر عەرەبانەكەو و دەهاتە بەرچا و كە لەم قورە رەشە هەل كیشرا بوو. من لە نیوان ئاسمانى شین و سى و هاونا هەنگى ئەم رەنگانەدا: رەشى زەقى قىرەكە، رەشى تۆخى جەكەن و رەشى برىقەدارى عەرەبانەكەدا خۆم گوم كەردبوو. هەموو ئەمانە: هەتاو، بۆنى چەرم و بۆنى تەرس و شیاكەى عەرەبانەكە، بۆنى رەنگ و كندر، و ماندوویەتى یەك شەو بیدارى، نىگا و بىران پەرىشان كەردبوو. جارپىكى دى ئاوپى پاشەووم دایەو: پىرىز زۆر دوور بوو. لە نیو شەپۆلى گەرماكەدا و ن بوو بوو. بە نىگا كە و تەمە تا قىبى و بىنیم لە ناو نەدى دەشتەكەو بە رىگەيەكى قەد پرا دىت. سەیرم كرد جادەكە لە بەردەم منا پىچ دەكاتەو. ئىدى بۆم دەكەوت كە پىرىز شارەزای ئەم دەقەرەيە، و زۆر زووتر رىگەكە تەى دەكات و ئىمە دەگریتەو. لە پىچى جادەكەدا ئىمەى گرتەو. دىسان لىمان گوم بوو وە. ئەمجارەش لە رىگەيەكى قەد پەرەو دەروى و ئەم كارە چەند جارپك دووبارە بوو وە. بەلام من هەر زوو سەرنجم لە سەر جم و جۆلەكانى ئەو لاچوو. هەستم دەكرد خوین لە لاجانگەكاندا پل دەدا.

هەموو ئەمانە بە خىراى و وەزە و حالپكى ئاسایى ئەو تۆ تىپەرىن كە لەمە پتر شىكى ئەو تۆم لە بىر نەماو. ئا شتىكى دىكەش: كە چووینە ناو گوندەكەو پەستارەكە قسەى لە گەل كردم، دەنگى لە گەل سىمايدا نە دەگونجا. دەنگپكى بەرپۆم و لەرزان بوو. گووتى ئەگەر بنیادەم هیدى برۆت تاو دەسووت دەبى، و ئەگەر لەزى بكات ئارەقە دەكاتەو و لە ناو كلیساكەدا سەرماى دەبى)) راستى دەكرد و هىچ چارىكى دىكەش نەبوو، چەند بىرەو هرییەكى تری ئەو رۆژەم لە بىرە. بۆ نمونە سەر و سىما پىرىز، كاتى بۆ دوا جار لە نزیكى گوندەكەدا پىمان گەییەو، دلوپە ئارەقەى درشت، خەم و ماندوویەتى نىشتبوو سەر گۆناكانى كە بەهوى چىچ و لۆچەكانى دەموو چاویيەو نە دەپژا بەلكو پەخش و بلاو دەبوو و دووبارە كۆدەبوو وەو تویژە ئاویكى لە سەر

ئەم دەموچاۋە داتەپپوۋە پېك دەھینا، ھەرۋەھا بېرەۋەرى كلیساۋ گوندىيانى سەر شوۋستەكان، گولدانە سورەكانى سەر گۆرەكانى ناو گۆرستانەكە! لەخۆچوونى ((پېرىن))كە ۋەكو بووكەلەيەك دەچوۋكە داۋەكەى پچراپى) ئەو گلەى كە لەرەنگى خويىن دەچوۋ ۋەدىانكرد بەسەر تابووتەكەى دايكما، رەگ وريشالى دارو درەختان كە تىكەل بە گلەكە بووبو، ھەرۋەھا ئاپوراكە، دەنگە دەنگ و ھەراۋ زەنا، گوندەكە، چاۋەروانى لەبەر قاۋەخانەيەكدا، دەنگى بەردەوامى مەكىنەكەو خۆشخالى من كاتى كە پاسەكە گەيىبە ناو روناكەيەكانى جەزايىر و بىر كردنەۋەم لەمەى كە دوانزە سەعاتى خشت دەنووم.

((2))

كە لە خەو رابووم زانيم بۆچى بەرئۆبەرەكەم كاتى كە داۋاى دوو رۆژ مۆلەتم لىكرد قەلس بوو: ئەمرو شەممەيە. ھەر لەبىرم نەبوو، بەلام كە رابووم بىرم كەوتەۋە. ديارە بەرئۆبەرەكەم واى بىر كردوۋەتەۋە كە بەمجۆرە لەگەل يەك شەممەدا چوار رۆژ پشووم دەبىت و ئەمەى بە دل نەبوو. بەلام خەتاي من نىيە كە لەبرى ئەمرو دويىنى دايكەيان بە خاك سپارد، ئەوجا ھەر چۆنى بى شەممەو يەك شەممە پى دەبرا. لە گەل ئەمەشا لە بەرئۆبەرەكەم دەگەم.

بە زەحمەت رابووم شەكەت و ماندوۋى دويىنى بووم. بەدەم ردىن تاشينەۋە لە خۆم پرسى دەخووزم چ بكام و لىپرام بچمە مەلەۋانى. سواری تراموا بووم و چووم بۆ بەندەر. خۆم بە ئەستىلەكەدا كرد. يەك دنيا لاو پرئابوونە ئەۋى. لە ئاۋەكەدا ((مارى كاردونا))م بىنى كە كات خۆى لە دايەرەكەمانا تايپىست بوو، و ئەوسا حەزم لىي بوو. پىم وايە ئەۋيش بى مەيل نەبوو. ئى زۆرى نەبرد كە ئەو لىي داو رۆيى ۋەدەرفەتمان بۆ نەلوا كە زياتر يەكدى بدىنين. يارمەتيم دا كە سەرىكەۋىتە سەر كەلەككى لاستىكى. و بەدەم ئەم كارەۋە دەستم بەر مەكى كەوت. من ھىشتا لە ئاۋەكەدا بووم كە ئەو بەگازى پىشتا لەسەر كەلەكەكە راكشا. روى كردە لاى من. قزەكەى بەسەر چاۋيا رئابوۋ وپىدەكەنى. خۆم گەياندە كەلەكەكەو خۆم خزانە تەنشىتييەۋە. ھەۋاكەى خۆش بوو، و بەناۋى سوعبەتەۋە سەرم بىردە دوۋاۋەۋە رىك لەسر سكى ئەوم دانا. ھىچى نەگوت، و من بەو حالەۋە مامەۋە، ھەر ھەموو ئاسمان لەناو چاۋەكانما بوو، ئاسمان شىن وزىرپىن بوو. ھەستم دەكرد دلى ماری لە ژىر سەرمدا بە ئەسپايى لىدەدا. ماۋەيەك بە نىمچە بىدارى لەسەر كەلەكەكە ماینەۋە. كە ھەتاۋ تەۋاۋ گەرم بوو ئەو خۆى ھەلدايە ئاۋەكەۋەو منىش بەدوايا. خۆم گەياندى، دەستم لە قەدى ھالاندو پىكەۋە مەلەمان كرد. ئەو ھەر پىدەكەنى: كاتى كە لەسەر ئەسكەلەكە خۆمان وشك دەكرەۋە پىي گوتم: ((من لە تو ئەسمەرترم.)) داوام لىكرد كە شەۋى پىكفە بچىنە سىنەما. بە پىكەننەۋە گوتى زۆر حەز دەكات فىلمىكى ((فرناندل)) بدىنى. ۋەختى جەكانم لەبەركرد زۆرى پى سەير بوو كە بۆينباخى رەشم بەستوۋە. لىي پرسىم كە ئايا تازىە بارم؟ پىم گوت كە دايكم مردوۋە. چونكە دەيوست بزانى كەى، ۋەلام دايەۋە: ((دويىنى)) كەمىك پەشوگا. بەلام خۆى لە گىلى دا ھىچى نەگوت. دەمويست پىي لىم كە

تەخسیری من نەبوو. ئی جەھوی خۆم گرت. چونکە بیرم کەوتەووە کە ئەم قسەییەم بە بەرپۆوەبەرەکم گوتیبوو. ئەم دووبارە کردنەووەییەم پێ بێ مانا بوو. بەھەر حال بنیادەم ھەمیشە کەمیک خەتاکارە.

شەوی ماری ھەموو شتیکی فەرامۆش کردبوو، ھەندی شوینی فیلمە کە کۆمیدی بوو، بەلام بەشیوویەکی گشتی و بەراستی تۆرەھات بوو. لنگی بە لاقی منەووە چەسپاندبوو. منیش مەمکیم دەگوشی. لە نزیکی کۆتایی فیلمە کە دا راموسی. بەلام بەدلی خۆم نەبوو. کە چووینەدەری، لەگەڵ منا ھات بۆ مالمەووە.

کە رابووم ماری روئی بوو. بۆی رونکردبوو مەووە کە دەبی بچی بۆ لای پوری. کە بیرم کەوتەووە ئەمڕۆ یەك شەممە یە بێتاقەت بووم. حەزم لە یەك شەممەوان نییە. لەناو جیگە کە ما تلیکم دا. بۆ بۆنی ئەو خوییە گەرەم کە قژی ماری بەسەر سەرینە کەووە بەجیبی ھیشتیبوو. تا سەعات دە لیبی خەوتم. ئەوسا بە دەم راکشانەووە تا نیو پۆ ھەر جگەرەم کیشا. تاقەتم نەبوو وەکو چەند رۆژە فراڤین لە نك سیلست بخۆم. چونکە پرسیار کووتیان دەکردم و منیش حەزم لە مە نەبوو. چەند ھیلکە یەکم کولاند و ھەر لەو قاپەداو بەبی نان خواردم. چونکە نانم لە مالمەووە نەبوو و تاقەتم نەبوو بۆ نانکەرین بچمە خوارەووە.

پاش فراڤین کەمیک بێتاقەت بووم و کەوتەمە پیاسە بە مالمە کە دا. کاتی کە دایکم لیڕە بوو مالمە کە ریک و پیک بوو، بەلام ئیستا بۆ من زۆر گەورە یە و دەبی میزی ژووری نان خواردنە کە بۆ ژوورە کە ی خۆم بگواز مەووە. من ئەم ژوورەم بەس بوو، تەنیا لەم ژوورە دا دەژیام لە نیو کورسییە حەسیرە چال بووکان و ئەو کۆمە دییە ی کە ئاوینە کە ی زەرد بوو و میزی تەوالی تە کە و قەرەو یلە ئاسنە کە مە دا. ئەو دە ی ھەمووی بی سوود لەو گۆرە کەوتبوو. دوا ی تۆزیک ھەر بۆ ئەو دە ی کاریک بکەم، کۆنە رۆژنامە یە کم پەیدا کردو کەوتەمە خویندە نەو دە ی. ریکلامیک خویی ((کرۆشن)) م ئی پری و چەسپاندەم بەو دە فتنە رەووە کە بابەتی سەرئەنج راکیشی رۆژنامانم تیا ھەلە دە گرت. ئەوسا دەستم شت و چووم لە بەلە کۆنە کە دانیشتم.

ژوورە کە م دەروانی تە شە قامە سەرەکییە کە ی دەورو بەری شار. پاش نیوەرۆ یە کە خۆش بوو. شە قامە کە رەش دە چوووە و تاک و تەرا خەلکی بە پە لە تیدە پە رین. ھەو لە ی گرۆپ، خیزانی ک بوو کە دە چوونە گەشت، دوو کورپیزگە بە جلی دەریاییە و، و پانتۆلە کانیا ن تا خوار ئە ژنۆیا ن ھاتبوو، لەناو جە زبەر رە قە کانیا نا کەمیک نارە حەت بوون. وکیژیک چکۆ لە بە قردیلە یە کە ی سورو جوتی پیلۆ ی بریقە دارەو لە دوا یانە و بوو. دایکیان قە لە و بوو، کراسیک حە ریری قاوہیی لە بەر بوو. بابیان پیایوکی وردیلە ی یە جگار لاواز بوو و دووراو دوور دە مناسی، کلاوکی حە سیری لە سەر بوو. بۆینباخی لە مل کردبوو و دارە اسایە کە بە دە ستە وە بوو. کە ئەوم لە گەل ژنە کە یدا بینی، ئیدی زانیم بۆچی لە گەرە کا دە لێن پیایوکی بە ئیحتو بارە و ژنە کە ی لە ریزە ی ئە و دانییە. دوا ی تۆزیک گەنجانی دە قەرە کە، بە قژی کریمای و بۆینباخی سورو چاکە تی ناو قە دتەنگی گولڈۆزی و پیلۆ ی نووک پانە و رەت بوون. پیدە چوو بۆ سینە ما ی ناو ھەندی شار بچن. بۆیە زوو کەوتبوونە ریکو بە دەم قاقای پیکە نینە وە دە لە زین کە فریای تراموا بکەون.

دوای ئەوان شەقامەکه بەرە بەرە چۆل بوو. پیم وایه له هەموو شوێنەکانا نمایش دەستی پیکردبوو. جگە له دوکانداران و پشیلە چ شتیکی دی له شەقامەکهدا نەدەبینرا. ئاسمانی سەر ریزە درەختەکانی ئەم بەر و ئەوبەرە شەقامەکه ساف بوو بەلام رونک نەبوو. له شۆستەکهی ئەوبەرەوه کابرای جگەرە فرۆش کورسییەکی هیئایە دەری. لەبەر دوکانەکهیا دایناو هەردوو دەستی خستنه سەر پشتی کورسییەکهو به بەرەواژێ لهسەری دانیشت. ئەو تراموايانەى که تا تۆزى له مه پيش پرپوون له خەلکی ئیستا تەقريبەن چۆل بوون. له قاوه خانە بچوووکەهەى ((شیه پیرۆ))ی تەنیشت جگەرە فرۆشەکهو گارسۆنەکه خەریک بوو ئارده دارى نيو هۆلە چۆلەکهى دەمالی. بەراستی یەك شەممە بوو.

منیش کورسییەکهى خۆم وەرگێراو وەکو جگەرە فرۆشەکه لهسەری دانیشتم. چونکه هەستم کرد واهى خۆشتره. دوو جگەرەم کیشا. چوومه ژوورەوهو چکلیتیکم هیئاو چوومه بەر پەنجەرەکه تا لەویندەر بیخۆم. دوای تۆزیک ئاسمان تاريك بوو و به دلما هات که هەر ئیستا بارانە هاوینەیهك دادەكات. کهچی پەلە هەورەکان بەرە بەرە رهوینەوه. ئی تپپه پربوونى هەورەکان بەسەر شەقامەکهدا بۆنى بارانى لیدەهات و زیاتر تاریکی کرد. ماوهیهك روانیمه ئاسمان.

ساعات پینچ، تراموايهکان به هەراو زەناوه پەیدا بوونەوه. له مهیدانى وەرزشى دەوروبەرى شارەوه تەماشافانانى فوتبۆلیان که وەکو هیئشوو خویان به پەیزهوه قەراخەکانیانەوه هەلواسی بوو، دەهیئایەوه. ترامواکانى دی وەرزشکارەکانیان پى بوو که من به جاننا چکۆله کانیا ناسیمنەوه. تا هیزیان تیا بوو دەسترین وهاوریان دەکرد که یانەى ئەوان نادۆرى. ژمارهیهکی زۆریان بەسەر وبەدەست ئامژەیان بۆ کردم. یهکیکیان هاواری بۆ کردم: ((بردمانەوه))و له وهلاما سەرم بۆ جولاندن و گووتم: ((ئافەرین)). له مه بەدوواوه هاتو چۆی ئۆتۆمۆبیلی تايبهتى سەرى کرایهوهو رووی له زیادى کرد.

ئاسمان هەمدیس کهمیك گۆرا. لهسەربانەکانەوه ئاسمان سوور دەچوووهوه، ولهگەل زەردەپەرى ئیواریدا که بەریوه بوو جم وجول کهوتە نیو کوچه و کۆلانهکان، گەشتیاران کهم کهم دەگەرانهوه، ئاغای به ئیحتوبارم له نیو قەرەبالغییهکهوه ناسییەوه. منالەکان دەگریان و خویان به عاردی دا بکیش دەکرد. لهو دەمانەدا سینەماکانی گەرەك، شەپۆله تەماشافانیکی زۆریان هەلپشته سەر شەقامەکه. هەندى گەنجیان تیا بوو که ئەتواریان جدیتر له ئاسایی بوو، پیدەچوو فیلمیکی سەرکیشیان بینی بی. ئەوانەى چووبوونە سینەماکانى شار کهمى درەنگتر گەیشتنەوه. ئەوانە جدیتر دەهاتنە بەرچاو وهیشتا هەر پیدەکەنین. بەلام جار جارى ماندوو و خەيالآوى دەیان نواند. به شۆستەکانا دەهاتن و دەچوون. کیژۆلانی گەرەك بەسەرى رووتەوه دەستی یهکیان گرتبوو، کورەکان ریزیان بەستبوو تا ریزهکهى ئەوان بشکینن. و تالیقیان لیدەدان وکیژەکان سەریان وەرەگێراو پیدەکەنین. هەندیکیان که دەمناسین بەدەست و سەر ئامژەیان بۆ کردم ، سلأویان کرد.

له پر گلۆپهکانى سەر شەقامەکه هەلبوون و ئەستیرەکانى سەرەتای شەویان له جریوه خست. هەستم کرد چاوهکانم له تەمشای شۆسته پر له خەلکهکهو رووناکییهکه ماندوو بوون.

تیشکی گلۆپهكان پزّابووه سەر شوْسته تهرهكهو لايتى تراموايهكان له مهودايهكى ديارهوه دهيدا له قزى درهخشان، لهبزهيهك، يا له بازنيكى زيو. دواى كه ميك تراموايهكان كه م بوونهوه، تاريكى شهو بالى بهسەر درهختهكانا كيْشاو گلۆپهكان كوژانهوه، و گهرهك بهره بهره چۆلبوو، بهراديهكه كه يهكه مين پشيله به هيواشى لهو شهقامهوه كه تازه چۆل بووبوو تيپهپرى. ههنگى بيرم كهوتوه كه دهبي شيو بخۆم. گهردئم، چونكه ماويهكه بوو نابوومه سەر قهراخى كورسييهكه كه ميك دهيهشا. چوومه خوارهوهو نان وپيخۆرم كرى. خواردنم ليْناو هەر بهسەر پيوه شيووم خوارد. ويستم له بهر پهنجهرهكهدا جگهرهيهك بكيشم. ئى دنيا سارد بوو بوو وكه ميك سهرمام بوو. پهنجهرهكه داخست و گهرامهوه، له ئاوينهكهدا سووچيكي ميْزهكه م بينى كه چرا سپرتوييهكهو ههندى گويچكه نانى لهسەر بوو. بيرم كهوتوه كه ئه م يهك شه ممهيهش وهكو يهك شه ممهكاني دى بوري ودايكم نهۆ له ژير خاكدايهو سبهيني سەر له نووى دهچمهوه سەر سەر كارو وهلحاسل چ گۆرانيك پرووى نه داوه.

((3))

ئه مپرو له دايهره زۆرم كار كرد. بهريوه بهرهكه م ميرهبان بوو بوو. ليى پرسيم ئايا زۆر ماندوونيم؟ ودهيويست ته مهنى دايكم بزاني. بو وهى بهدرو نهكه ومهوه گوتم: ((شهست ساليك دهبوو)) و نازانم بوچى واى دهنواند سهرخوشي ليكردوم و شتهكه بپراوتهوه. كۆمه ليك بارنامه لهسەر ميْزهكه م كه لهكه بوو بوو دهباويه به هه موويانرا بگه م. بهر له وهى بو فراقين له دايهره دهر بچم، دهسته كانم شت. نيوه روان ئه م كاتانم له لا خوشه. بهلام ئيواران كه متر حه زى ليْدهكه م چونكه ئه و خاولييهى كه دهبي به كاري بيْتم ته پرى ته ره، چونكه به دريْزايى روْژهكه به كار هاتوه. روْژيْك ئه م م به بهريوه بهرهكه م گووت، وهلامى دامه وه كه مايهى داخه، بهلام له هه مان كاتا چ نيينه. سهعات دوانزه و نيو له گه ل((عه مانوئيل)) دا كه له بهشى ناردنى نامه كانا كار دهكات وه دهر كه وتين. دايهره كه مان دهروانيته سەر دهريا و ئيمهش بو چهند ساتى وه ستاين و كهوتينه ته مهنى كه شتييه باره لگره كاني به ندهر كه نقومى هه تاو بوو. له م كاته دا كاميونيك به هاره هار هات. عه مانوئيل گووتى: ((به م برۆين؟)) و من دهستم به غاردان كرد. كامينه كه ليْمان رهت بوو و ئيمه دووى كه وتين. من له ناو هاره هارو ته پو توْزا غه رق بووم. هيچم نه ده بينى و ههستم به هيچ نه ده كرد جگه له ته كاني نارپيكي غاردانى خۆم به نيو ئاپوراي سيلينگ و ترومبيل، و ئه و ريكانهى له دووره وه دهر قسين و بوْدى ئه و كه شتيانهى كه به لا ياندا رهت ده بووين. هه وه لجار من گه ييمه لورييه كهو خۆم هه لدايه ناوى. ئه و جا كۆمه كى عه مانوئيل م كردو ئه و يش سوار بوو. هانكه هانكمان پى كهوتبوو. لورييه كه بهسەر شوْستهى نا هه موارى له نگره گاهه وه، به نيو ته پوتوزو هه تاوا هه لبه ز و دابه زى ده كرد. عه مانوئيل له كانگاي دلّه وه پيْده كه نى.

گه يينه خواردنگه كهى ((سلسهت)) نازاي به ده نمان له ئاره قه دا هه لكشا بوو. ئه و وهكو هه ميشه، به ورگى زل ز بهر كۆشه له بهرو به سميله چهر مووه كه يه وه له ويندهر بوو. ليى پرسيم

که: ((به گشتی حالم باشه ؟)) وه لأم دایه وه به لئی، و گوتم برسیمه. به لهن نانم خوار دو قاوه یه کم به سهر کرد. نهوسا بۆ مال گه پامه وه. چونکه شه رابیکی رهم خوار دبووه وه که میک نووستم. که رابووم حهزم له جگهره بوو، درهنگ بوو بوو. بۆ وهی به تراموادا بگم، هه پام کرد. به درییایی دوا نیوه پۆ کارم کرد. له دایه ره دنیا فره گهرم بوو، و عهسر که وه دهرکه وتم خوشحال بووم که هییدی هییدی به پیاسه به قهراخ باره ندازه که دا بگه پیمه وه. ناسمان سه وزباو بوو. من دلخوش بووم. و برای نه مهش یه کراست بۆ مال گه پامه وه، چونکه ده مویست په تاته بکولینم.

کاتی که سهر ده که وتم، له سهر پلیکانه تاریکه تووشی سالامانوی پیر، دراوسیی دیوار به دیوار بووم. له گهل سه گه که یدا. ههشت دانه ساله ئهم جووته پیکه وه ده بینرین. سه گه که تووشی نه خوشییه کی پیست بووه، پیم وایه گه ریبه، هه موو تووکه که ی وه ریوه وه له شی یه کپارچه په له ی قاوه ییه. سالامانوی پیر هینده به تهنی له گهل ئهم سه گه دا له یه که ژور ژیاوه، به ره به ره شیوه ی ئهوی وه رگرتووه. نه ویش په له ی سوورباوی به ده موو چاوه وه یه و قژی زهر دباو و تهنکه. سه گه ش له خاوه نه که یه وه فیرووه که قه پۆزی ره پیش بخات و ملی دریی بکات و به کووره کوور ری بکات. له تو وایه له یه که نه ژان، به لأم له یه که تریش بیزارن. پیره میرد روژی دوو جارن، سه عات یازده و سه عات شهش سه گه که ی بۆ گه پان ده باتن، ههشت دانه ساله ریگه ی خویان نه گورپوه. له شه قامی لیون دا ده بینرین. سه گه که به جووری خاوه نه که ی بکیش ده کات که سالامانوی پیر پیی تیک ده نالییت و ساتمه ده دات. ئیدی ده که ویته و یزه ی سه گه که ی و جنیودانی. سه گه له داخانا مت ده بی و مل ده دا. ههنگی نوره ی پیره میرد دی که سه گه که به دووی خویا بکیش بکات و که سه گه ئه مه ی بیر ده چیته وه هه مدیس ده که ویته بکیش کرنی خاوه نه که ی وهه مدیس کوه که ده خوات و جنیو ده ژنه فی. ههنگی هه ردووکیان له که ناری شوسته که ده ویستن و سه گه که به ترس و پیاهه که به رقه وه نیگای یه کدی ده که ن. نه مه کاری هه موو روژیکیانه. هه کاتی سه گه بخوازی بمیزی، پیره میرد ده رفه تی نادات و به دووی خویا پرایده کیشت. نه گه ر جار جاری ئهم کاره له ژوره وه بکات دیسان کوه که ده خوات. ههشت دانه ساله که ئهم کاره به رده وامه. سلسه ت هه میشه ده لییت که ((به ده خته)) به لأم راستیه که ی که س نازانییت. که له سهر پلیکانه که توشی بووم ((سالامانو)) خه ریک بوو جنیوی به سه گه که ی ده دا. پیی ده گوت: ((چه په ل!، بۆگه ن!)) و سه گه که ده یقرو سکاند. پیم گوت: ((شه و باش)) لی پیره میرد له سهر جنیوی خوی بوو. ههنگی لیم پرسی که سه گه که چی کردوه، وه لأمی نه دایه وه، به رده وام ده یگوت: ((نه گریس! بۆگه ن!)) هه ستم کرد که پیره میرد که به سهر سه گه که یا دانه ویوه ته وه و قریته که ی ری که ده خاته وه. ده نگم به رزتر کرده وه. ههنگی بی ئه وه ی ئاو پ بداته وه، به جوهره تو په ییه کی جله و کراوه وه، وه لأمی دامه وه: ((نه مه کاری هه میشه یه تی.)) نه و جا به ده م بکیش کردنی سه گه که وه، که له سهر هه ر چوار ده ست و پییان به رگری ده کرد، که وته ری.

ری که له م کاته دا دووه دراوسیی دیوار به دیوارم وه ژور که وت. له گه رکا و باوه که به که وادی ده ژی نه گه ر جار جاری که سی که لی پیرسیت چ کاره یه، ده لییت ((دوکانداره)). به شیوه یه کی گشتی چ که سی که خوشی نه گه ره که. به لأم زور جارن قسه م له گه لدا ده کات و جار جاری

سهریځم لی ددات، چونکه گوئی لی دهگرم. قسهکانیم پی سهیرو خوشه. نه مه جگه له وهی که هیچ هویه که نییه که قسهی له گه له نه کم. ناوی ریمون سنتس ه. کورته بالایه کی ناوشان پانی که پووفشه وه کو که پووی بؤکسوانان. هه میشه ریځ پووشه. روژیک باسی سالامانوی بؤ کردم وگووتی: ((نه مه که سیکی نه گبه ته)) لی پی پرسیم نایا لی بیزار نیم، وه لام دایه وه نه.

سهرکه وتینه سهری و خهریک بوو لی جیا ده بوومه وه که هه لیدای: ((سوسیسی وشه رابم له ماله وه هه یه. مه یلت لییه پارویه که پیکه و بخوین؟)) بیرم کرده وه که قبول کردنی نه م ده عوه ته هیچ نه بی زه حمه تی خواردن لی نانم له کول دکاته وه و گووتم باشه. نه ویش ته نیا ژووریک و موبه قی کی بی په نجره ی هه یه. له سه رووی ته خته خه وه که یه وه، په یکه ری فریشته یه که له مه پر مه پی قه لی مه یله و سپی و سوور، چهند وینه یه کی قاره مانانی وهرزش ودوو یا سی وینه ی ژنانی پروت هه بوو. ژووره که ی پیس و ته خته خه وه که ی په شیو بوو. هه وه لچار چرا نه وتییه که ی هه لکرد. نه و جا پارچه سارغییه کی زور چلکنی له بهر کی دهره ینا ودهستی راستی خو ی پی پیچا. لی م پرسی چیه تی؟ گو تی له گه ل یارویه کدا که گهری پیده کرد، به شه رها توه. گو تی: ((به خوت ناگاداری جه نابی مه رسو، من شه رانی نیم به لام هه ستی ارم)) یارو پی گووتم: ((نه گهر پی او ی له تراموایه که وهره خواری)) پی م گووت: ((برؤ بهر پی خوتا و ناقل به)) نه و جا پی گووتم که پی او نیم. ههنگی دابه زیم و پی م گووت: ((زارت لیکنی، بؤ خوتمه دنا ده تکم به بنیاده م)) وه لامی دایه وه: ((تر حیو)) ههنگی یه کی کم حیواندی. که وت. چووم هه لیسی نمه وه، که چی هه ر له سه ر عارده که وه چهند له قه یه کی پیدا کی شام. ئیدی منیش به نه ژنو پی به ربووم ودوو دانه سیخورمه پیدا کی شا. دهمو چاوی خلتانی خوین بوو. لی م پرسی پی او بووی؟ گووتی: ((به لی)) به در یژایی نه م ماوه یه ((سنتس)) سارغییه که ی ده به ست. من له سه ر ته خته که دانیش تبووم. گووتی: ((به خوت ده بی نی که هه قم به سه رییه وه نه بووه، نه وه هه لچار شه ری پی فرؤ شتم)) نه وسا پی گووتم که پیویستی به ناموژگاری منه له و باره یه وه، گوايه من پی اوم، ناشنای ژیانم، وده توانم کومه کی بکه نه مه جگه له وهی که ره فیقی منه. من هیچ نه گووت و دوو باره لی پرسیم که نایا دهمه وی ره فیقی بم؟ له وه لام گووتم هیچ فره قیک ناکات. خوشحال بوو. سویسه که ی دهره ینا. له تاوه دا سووری کرده وه، په رداخ وقاپ وچه قو چه تال و دوو قاپ شه رابی له سه میزه که دانا. هه موو نه م کارانه ی به بی دهنگی کرد. نه و جا دانیش تین. له سه ر نان خواردن که وت ه باسی به سه رها ته که ی خو ی. هه وه لچار توژی دوودل بوو: ((دو ستایه تیم له گه ل ژنیکدا هه بوو. ده شیت بگوتری ماشو و قه م بوو)) نه و پی او ی له گه لی به شه رها تبوو برای نه م ژنه بوو. گووتی که خهرجی نه م ژنه ی ده کی شا. هیچ نه گووت. به خو ی له سه ری رو یی و گووتی که ناگای لییه خه لکی گهره ک چ ده لین، به لام نه و بابایه کی دوکانداری نیازپاکه. پی گووتم: ((بابیینه وه سه ر به سه رها ته که م. زانیم که فیل وکه له کی که له نارایه)) به نه ندازه ی پیویستی به م ژنه ددا. کری ژووره که ی بؤ ددا و روژی بیست فرانکی بؤ خوراکی روژانه ددای: سیسه د فرانک کری ژووره که، شه ش سه د فرانک خهرجی روژانه، ناوبه ناو جووتی گوره وی. هه مووی ده یکرده هه زار فرانکی و خانم هیچ کاریکی نه ده کرد. به لام لیکندا لیکندا پی ده گووتم که نه م بره پارویه به شی

ناكات. منيش پيم دهگوت: ((بۆچى تاقىك كارناكهيت؟ بهمه من له شهپرى ئەم وردە خەرجيانە رزگار دەكەى. ئەم مانگە دەستە جليكم بۆ كړيوى. رۆژى بيست فرانكت ددهمى، كړى ژورهكەت بۆ ددهم وتوش پاش نيورهوان لهگەل دەستە خوشكهكانتا ددهنیشيت و قاوه دهخويتهوه، قاوه شهكريان ددهيتى و من پارهت ددهمى. من چاكەم لهگەل كړدويت وتو بهمجوره چاكەم ددهيهوه. بهلام ئەو كارى نهكردو نهكرد. ههميشه دهگوت ئەم پارەيه بهشى ناكات و ئيدى زانيم كه فيل و تەلهكهيكه لهم كارەيدا ههيه.))

ئەوجا بۆى گيرامهوه كه بليتئىكى يانهسىبى له جانتاي ماشوقهكەيدا دۆزبوهتهوه كه نهيتوانيوه بۆى روون بكاتهوه كه چۆنى كړيوه. دواى ماوهيكه له ژورهكەيدا وهسلئىكى بارمتهى دۆزبوهوه كه دوو بازنى خستبوه رههنهوه، و ئەو تا ئەوكاته، لهبوونى ئەو بازنانه بى ئاگابوه. ((تەواو دلتيا بووم كه فيلئىك لهم كارەدا ههيه. ئيدى وازم ليهينا، بهلام له پيشا ههنديكم ليذا. ئەوسا ههموو عهيبهكانيم دايهوه به چاوييا پيم گوت تو تەنيا ويستوتە كۆشت گهرم بكەى. ههروهها پيم گوت، بهخوت حالى دهى جهنابى مهرسو، گوتم: ((تو نازانى كه خەلكى بهغيلى بهو خووشى وشادىيەت دهبەن كه من پيتى ددهم. تو دوايى قەدرى ئەم شادىيەت دهنانى.))

ئەمجاره خراپى ليذاوو. پيشتر ليى نهدهدا. ((ليم دەدا، بهلام به هيواشى. توؤزىكى هاوار دهكرد. و من پهنجهرهكانم ددهخست و ليدهدا دهپرايهوه. ئى نهۆ مهسهلهكه جدييه. و پيم وايه هيشتا به تەواوتى تەميم نهكردوو.))

ههنگى رونيكردهوه كه پيوستى به تهگيرى كهسيكه. وهستا تا فتيلهى چراكه كه دووكەلى دهكرد چاك بكات. من به دريژايى ئەو ماوهيه گويم ليدهكرت. نزىكهى قاپيک شەرابم خواردبووه وهستم دهكرد سهرم زور گهرم بووه. چونكه جگهرهه پى نهماوو له جگهرهكانى (ريمون)م دهكيشا. دوا تراموا تيدهپهپرين وههراو ههنگامهى شارىان كه نهۆ نيشتبوهوه له گەل خودا دهبرد. ريمون لهسهرى روى: ئەوهى كه ئازارى دەدا ئەمهيه كه هيشتاش ههواى هاوناغوشى ماشوقهكهى له سهردا بوو. له گەل ئەوهشا دهيوست تەمبى بكات. ههوهلجار بىرى لهوه كړدبووهوه كه بۆ ئوتيلئىكى بهريت و پولىسى بهرهنگار بوونهوهى تاوانى ئەخلاقى بۆ بانگ بكات، تا ههرايهك بناتهوهو كاريكى وهها بكات بهسوزانى فهرمى لهقهلهمى بدن. پاشان چووبوه لای ههندي برادهرى كه لهو بوارهدا كاريان دهكرد. ئەوانه بىريان به هيچ كوى نهگهيبى بوو. بويه ريمون پيى گوتم، خو ئەگەر ئەهلى تهقليش بى ئەم سهريهشانه هه ههيه. ئەم مهسهلهيهى به هاوريكانى گوتبوو، و پيشنيزى ئەوهيان بۆ كړدبوو كه داغمهى پيوه بنى، بهلام ئەمهى بهدل نهبوو، بويه دهيوست بىرىك بكاتوه. پيش ئەمه داوايهكى له من ههبوو. بهر لهداواكهى، دهيوست راي من لهمهپر ئەم رووداوه بزانى. پيم گوت هيچ رايهكم نيبه، بهلام سهيره. پرسى ئايا تهفرهيهك لهم رووداوهدا نايينم؟ من پيم وابوو كه تهفرهيهك له كارهكهدايه. پرسى ئايا به باوهپرى من ژنه شايانى تەمبى كړدنه، و گهر من لهجياتى ئەوبام چم دهكرد. گوتم پياو ههركيز نازانى، بهلام له ههزى وى بۆ تەمبى كړدنى ژنهكه دهگم. ههندي شەرابى ديكهه

خواردهوه، جگه ریه کی پیکردو نه خشه که ی خوئی بو باس کردم. دهیویست نامه یه کی بو بنووسیٔ ((هم پر تانهو ته شهر بی وهه په شیمانی بکاته وه)) ئیدی که گه پرایه وه لای، له گه لیا بخه وی و ((هرکه له کاره کی بو وه وه)) تفی بکاته چاره ی و له درگاوه وه دره ی بنی. لی ریمون گووتی نازانی نامه یه کی گونجاو بنووسیٔ و وای به بیرا هاتبوو که من نامه کی بو بنووسم. چونکه هیچ نه گووت، لیی پرسیم نایا بو من زه حمه تیکی تیایه که نیستا نامه که بنووسم و من وه لام دایه وه که نه خیر.

ئوسا دوا ی خوارده وه ی په رداخیک شهراب هه ستا. قاپه کان و توژی پاشماوه ی سارده وه بووی سوسیسی که مابو وه وه، لابرده. به وردی سهر میزه که ی پاک کرده وه. له چه کمه جه ی کو مه دی ته نیشته ته خته خه وه که یه وه کاغه زیکی خانه خانه، زه رفیکی زه رد، قه له میکی داری سورباوو شووشه یه کی چوار گو شه ی مهره که بی وه نه وشه یی دره یینا. که ناوی نافره ته که ی پیگوو تم زانیم که خه لکی جه زایره. نامه که م نووسی، که میک سهرقه سهرقه نووسیم. به لام هه ولما د ریمون رازی بکه م چونکه هیچ هویه که نه بوو که زویری بکه م. نه و جا نامه که م به دهنگی به رز خوینده وه. به ده م جگه ره کی شان و سهرله قانده وه گوئی ده گرت. ئوسا داوا ی لیکردم که دووباره بو ی بخوینمه وه. زوری به دل بوو. گووتی : ((ده م زانی که تو ژیان ده ناسیت)) هه وه لجا ر ناگام لینه بوو که به ((تو)) دواندمی. کاتی به ناگا هاتم که گووتی: ((نهو تو ها ورپی راسته قینه ی منی)) رسته که ی دووباره کرده وه من گووتم: ((به لی)) بو من هیچ فهرقیکی نه ده کرد که ها ورپی بم یان نا. به لام به راستی دیار بوو که نه و ئاره زوی ئه م ها ورپی ته یی هه بوو. نامه که ی داخست و شه رابه که مان ته واو کرد. نه و جا ما وه یه که به بیدهنگی جگه ره مان کی شا. دره وه کپ و ئارام بوو. گویمان له دهنگی سورانه وه ی ئوتوم بیللیکی ره وته نی بوو. گووتم: ((دره نگه)) به لای ریمونیشه وه هه روا بوو. گووتی کات چند خیرا دروات، له روویه که وه راستی ده کرد. من خه وم ده هات، هه ستم ده کرد به زه حمه ت ده توانم هه ستم. بیگومان سه روسیمایه کی ماندوم هه بووه. چونکه ریمون پیی گووتم نابی وره به ربه دم... له سه ره تا وه حالی نه بووم، ئوسا بو ی رونکرده وه که به مردنه که ی دایکی زانیوه. به لام ئه م شته نه مروبایا سبه ی هه ر ده بوویه روو بدات. منیش هه مان بوچوونم هه بوو.

هه ستام، ریمون دهستی توند گو شیم و گووتی پیوان هه میشه له قسه ی یه کدی ده گن. که له ژووره که ی هاتم ده ری، درگا که م داخست و بو ساتیک له تاریکی راره وه که دا وه ستام. ماله که کپ و هیدی بوو وله بنی پلیکانه که نه وه شنه یه کی تاریک و شیدار ده هاته سه ری. جگه له پلدانی خوینمه که م که له گویمدا دهنگی ده دایه وه، چ دهنگی کی دیکه م نه ده ژنه وت. جولهم لیوه نه ده هات. به لام له ژووره که ی سالامانوی پیره وه سه گه که به دهنگی کی کپ قروسکاندی.

((4))

به درینژی ئه م هه فته یه کاریکی زورم کرد. ریمون هاته لام و گووتی نامه که ی نارده وه. دوو جاران له گه ل عه مانوئیل دا چوومه سینهما، هرگیز له وه حالی نه ده بوو که به شاشه که دا ره ت

دەبوو. دەبوايە بۆي شەرح بکەم. دويىنى شەممە بوو، ماری لەسەر ئەو وەعدەى داماننا بوو هات. زۆرم دل چووه سەرى. چونکە کراسيىكى جوانى موقەلەمى سورو سپى لەبەر کردبوو وجوتى پيلاوى چەرمى لەپيدا بوو. مەمکە توندەکانى لە ژيىرکراسەکەيەو سەرەتاتکيى دەکرد، دەمووچاوى تاوانگازى لە گول دەچوو. سواری پاس بووين و چووين بۆ چەند کيلۆمەترى جەزايىر بۆ کەناريىک (پلاژ) کە تاويىرە بەردان دەوربان دابوو و لايە وشکەکەى نەيجەزار بوو. هەتاوى سەعات چوار زۆر گەرم نەبوو، بەلام ئاوەکە بەدەم وردە شەپۆلانى دريژو خاوەو شەلتين بوو. ماری ياريىەكى فير کردم. دەبوا بەدەم مەلەو کەفى سەر شەپۆلەکان لەزاري خۇدا کۆبکەيەو و يەكسەر بکەويە سەر گازی پشت و کەفەکە بەرەو ئامان پيرژيني. کەفەکە وەکو توپيىكى تەنک و ناسک لە حەوادا مەحوو دەبوو و يان وەکو بارانيىكى شەلتين بەسەر دەموچاوتا دادەباريىەو. بەلام زۆرى نەبرد سوپرى وتالى خويىاو زارى سوتاندمەو. هەنگى ماری خوى گەياندمى و لە ناو ئاوەکەدا دەستى لە مەلم وەرينا. زارى نايە سەر زارم. بە زمان ليىو سووتاوەکانى تەپرکردمەو و ماوەيەك بەو جۆرە لەنيو شەپۆلانا تەپاو تلمان دا.

کە لە پلاژەکەدا خۇمان لەبەر کرد، ماری بەچاوانى پيرشنگدارەو لىي پوانيم. رامموسى. لەمە بەدواوە چ قسەيەکمان نەکرد. بەخۆوهم قراساندو پەلەمان بوو کە خيرا پاسيىک پەيدا بکەين و بپويىنەو بۆ مەلەکەى من و خۆ بەدەين بەسەر تەختە خەو کەمدا. پەنجەرەى ژوورەکەم کردبوو و زۆرمان کەيف دەهات کە شەوى هاويىنە لە بەدەنى دەداين.

ئەو بەيانىيە ماری لە مالى منا مايەو و پيم گوت کە فراقين پيىکفە دەخوين. چوومە خوارەو گوشت بکرم. لە گەرانەو دا لە ژوورەکەى ريمۆنەو دەنگى ژنيىک هاتە گويم. دواى توژيىک سالامانوى پير کەوتە تانەو تەشەر لە سەگەکەى. گويمان لە دەنگى پيلاوو چنگە کرپى حەيوانەکە بەسەر پلە دارينەکانى نەردەوانەکەو بوو و ئەوجا: ((چەپەل، بۆگەن!)) بە جووتە و دەدرکەوتن بۆ سەر جادەکە. سەربورى پيرەميىرەم بۆ ماری گيپرايەو و پيىکەنى. بيجامەيەكى منى لەبەر کردبوو و قۆلەکانى هەلکردبوو. کە پيىکەنى ديسان ئارەزووم چووه سەرى. دواى توژيىک لىي پرسيم کە نايە خۆشم دەوى؟ وەلام دا يەو کە ئەم قسەيە ماناي نيبە. بەلام وا خەيال دەکەم کە نە. خەمبار بوو. بەلام بەدەم فراقين چيىکرنەو، لە خۇرا جاريىكى دى پيىکەنى و ماچم کرد. رپىک لەم کاتەدا بوو کە هەراو زەنای قەرەشەيەك لە ژوورەکەى ريمۆنەو بەرز بوو وە.

هەو لەجار گويم لە دەنگى تيزى ژنيىک بوو و پاشان دەنگى ريمۆن کە دەيگوت: ((تۆ فريوت داوم، منت فريو داو، دەمەويت تيت بگەيەنم کە فريوت داوم.)) دەنگيىكى کپ هات و ژنە لە نەعرەتەى دا، هاواريىكى هيندە ترسناكى کرد کە لەپەر پارەو کە پر بوو لە خەلکى. ماری و منيش چوويىنە دەرەو. ژنە هەر هاواری دەکردو ريمۆن هەر لىي دەدا. ماری گووتى کاريىكى هوقيانەيە. و من هيچم نەگووت. داواى ليىکردم کە بچم پولىس بانگ بکەم، گووتم حەز لە چارەى پولىسان ناکەم. بەهەر حال پولىسيىک لە گەل کرينشينيىكى قاتى دوو مەدا کە بۆرچيىيە هات. پولىسەکە لە دەرگای داو ئيدى هيچ دەنگيىک نەما. توندتر لە دەرگای داو دواى توژيىک دەنگى گريانى ژنە بەرزبوو و هەو ريمۆن دەرگای کردەو. جگەرەيەكى بەدەمەو بوو و هيىدى و هيىمن دەينواند. ژنە بە

غار هاته بهردەرگاۋ بە پۇلىسەكەى گوت كە ريمۇن لىي داۋە. پۇلىسەكە گوتى: ((ناوت)). ريمۇن ۋەلامى داۋە. پۇلىسەكە گوتى: ((كە قسە دەگەل من دەكەى جگەرەكەت لەزار دەرىنە)). ريمۇن دوۋدل بوۋ. نىگايەكى منى كىردو مژىكى لە جگەرەكەى دا. لەم كاتەدا پۇلىسەكە تا هيز لە دەستيا بوۋ توقاتىكى خىۋاندە رومەتى. جگەرەكەى چەند مەترىك پەرى. سىماى ريمۇن گۇرا، بەلام ئەو ساتە هيجى نەگوت. ئەوجا بەدەنگىكى خاكىانە پرسى ئايا دەتوانى جگەرەكەى ھەلگىتەۋە؟ پۇلىسەكە گوتى دەتوانى، ۋەسەرى رۇيى: ((بەلام بۇ جارىكى دىكە فىربوۋى كە گالتە بە پۇلىس نەكەى)). بەدرىزىيى ھەموو ئەم كاتە كىزى ھەر دەگرىاۋ لىكدا لىكدا دوۋبارەى دەكردەۋە: ((لىيى دام. گەۋادە)). ھەنگى ريمۇن گوتى: ((جەنابى پۇلىس، ئايا قانۇن رى دەدا كە بە پىاۋىك بگوتى: گەۋادە؟)) بەلام پۇلىسەكە ئەمرى كىرد: ((بىدەنگ)). ئەوسا ريمۇن روى كىردە كىزى و گوتى: ((كىزى باش، پەلە مەكە، چاۋ بەچاۋ دەكەۋىتەۋە)). پۇلىسەكە پىي گوت كە زارى لىكبنى، وگوتى كىزى با پىرات و ئەو لە ژورەۋە چاۋەپوان بى تا لەلايەن پۇلىسخانەۋە بانگ دەكرى. ۋەوجا لەسەرى رۇيى كە ريمۇن دەبى شەرم لە خۇى بكات لەۋەى ئەۋەندە مەستە كە بەمجۇرە دەلەرزى. ريمۇن گوتى: ((من مەست نىم جەنابى پۇلىس، بە دەستى خۇم نىيە كە لە حوزورى تۇدا دەلەرزى)). ريمۇن دەرگاى ژورەكەى داخست و خەلكەكە بلاۋەيان لىكرد، مارى ۋەن دىسان خەرىكى ئامادەكردى فراقىنەكەمان بوۋىنەۋە، ئى ئەۋ برسى نەبوۋ، من زۇربەى خواردەكەم خوارد. ئەو سەعات يەك رۇيى و من كەمىك خەۋتم.

نرىكى سەعات سى لە دەرگاى ژورەكەيان دام و ريمۇن ۋەژور كەوت. من لەسەر جىگەكەم راكشابووم. ئەو لە قەراخ تەختە خەۋەكەم دانىشت. ماۋەيەك بىدەنگ بوۋ، من لىم پرسى كە كارەكەى گەيىە كوى. بۇ رونكردمەۋە كە ئەۋەى وىستوۋىەتى كىردوۋىەتى. ژنەكە توقاتىكى لىدابوۋ و ريمۇنىش لىي دابوۋەۋە. ئەو دوايەكەشى بەخۇم دىتبووم. گوتەم لەۋە دەچى ئىستا ژنە بەتەۋاۋەتى بەسزاي خۇى گەيى بى وپىۋىستە ئەم خۇشحال بى. بەخۇشى ھەمان راي ھەبوۋ. وگوتى پۇلىسەكە كارىكى بېھودەى كىردوۋە. ھەرچىيەك بكات تۇلەى داركارى كىردى ژنەكە ناكاتەۋە. ئەوجا گوتى ئەو پۇلىسان باش دەناسىت و دەزانى دەبى چۇن مامەلەيان لە گەلدا بكرىت. ئەوسا پرسى ئايا من چاۋەپى ئەۋە بووم كە ۋەلامى توقاتى پۇلىسەكە بداتەۋە؟ گوتەم بە هيج جۇرى چاۋەروان نەبووم، ۋەۋەش بترازى من حەز لەچارەى پۇلىسان ناكەم. ريمۇن زۇر خۇشحال بوۋ. پرسى ئايا ئارەزوم لىيە لە گەلىا بچمە دەرى؟ ھەستام و كەۋتمە شانەكردى قىزم. ھەنگى پىي گوتەم دەبى بىمە شايەتى. بۇ من هيج فەرقىكى نەدەكرد، بەلام نەمدەزانى دەبى چ بلىم. بە قەناعەتى ريمۇن ئەۋەندە بەس بوۋ شايەتى ئەۋەى بۇ بدەم كە كىزى فرىۋى داۋە. ئىدى قايىل بووم كە بىمە شايەتى.

چوۋىنە دەرى و ريمۇن عارەقىكى نايابى دەرخوارد دام، ئەوجا ئارەزۋى دەستىك بلىاردى كىرد ۋەن بەچەند خالىكى كەم دۇراندەم. ئەوجا ھەۋەسى قەچپەخانەى كەۋتە سەر، بەلام پىم كوت نا، چونكە ئەھلى ئەۋ شوۋىنە نىم. ھەنگى لۇش لۇش گەراينەۋەۋە گوتى چەند خۇشحالە

که توانیویه تی ماشوقه کهی ته مبی بکات. سه یرم کرد زور له گهل منا میره بان و به نه ده به، هه ستم کرد وه خته که به خوشی روی.

له دوروه، له ئاستانهی دهرگا که دا سالامانوی پیرم بینی که سیمای په شیو و پهریشان بوو. که نزیك بووینه وه بینیم سه گه کهی له گه لا نییه. به هر چوار نکالا هه لیده روانی، به دوری خویا ده سورایه وه، هه لیده دا تاریکی دالانه که بپی. له بن لیوانه وه پرتو بولهی ده کرد و دو باره به چاوه بچوک و سوره کانی کولانه کهی به رنیگا ده دا. کاتی ریمون لیی پرسى چیه تی، یه کسه ر ده لای نه دایه وه. به حال گویم لی بوو که له بن لیوانه وه ده یگوت: ((چه پهل، بوگه ن.)) و بی نوقره ده جولای. لیم پرسى سه گه کهی له کوپیه. زور به وشکی وه لای دایه وه که رویوه. نه وسا له پپو به له ز که وته قسان: ((وه کو جارن بر دم بو مهیدانی مه شق، ناپورایه کی زور له دوروبه ری بازارى ده سگیره کان خرپوو بوونه وه. وه ستم تا ته مه شای نمایشی ((پاشای هه لاتوو)) بکهم. وه ختی ویستم بگه ریمه وه، بوخوی روی بوو. هه لبه ته ده می بوو پیوه بووم که قرینه یه کی ته نگتری بو بکرم. به لام قهت به بیرما نه ده هات که نه بوگه نه به مجوره له ده ستم پروات.))

نه وسا ریمون بوی باس کرد که رهنکه سه گه کهی گوم بووی و ده گه ریته وه. نمونه ی نه و سه گانی بو هینا یه وه که ده یان کیلومه تر دور که وتبوونه وه و پاشان بوی خاوه نه کان یان گه رابوونه وه. ویرای نه مه ش پیره میز پهریشاتر بوو. ((لیمی ده بن، حالی هه ی. کاشکی که سیك بیگری. به لام نه مه مه حاله. خه لکی قیزیان له گه رپییه کهی ده بیته وه. هه لبه ته پولیس ده یگرن.)) ئیدی پیم گووت که سهردانی گه وپی حه یواناتی گوم بوو بکات و سه گه کهی به بره پارهی که ده ده نه وه. لیی پرسیم پاره کهی زوره؟ به راستی نه مده زانی. نه وسا توپه بوو: ((پاره له م بوگه نه خه رج بکهم؟ با پروا بتوی؟!)) و ده ستی کرد به جنیودان. ریمون پیکه نی و وه ژور که وت. منیش به دویدا وه ژور که وتم وله پاره وه که دا لیکی جیا بووینه وه. دواى تۆزیک گویم له ده نگی پیی پیره میرده که بوو که له ده رکه ی دام. که ده رکه م کرده وه، تۆزیک له بهر ده رکه وه ستم گوتی: ((ببوره، ببوره)) خولکم کرد بیته ژوروه وه، به لام نه هات. چاوانی برپیوونه نووکی پیلاوه کانی و ده ستم به له که کانی ده له رزین. بی نه وه ی رووم تی بکات لیی پرسیم: ((پیم بلای ناغای مه رسو که سیك سه گه کهم لی نادزی؟ نایا بومی ده گپرنه وه؟ ته گپیری من چیه؟)) پیم گووت له گه وپی حه یواناتی گووم بوودا سی رۆژان گلی ده ده نه وه تا خاوه نه کهی بچی به سو راخیییه وه. پاشان چونیان نارهنوو لی بی وایان له گه لدا ده کن. به ماتی نیگای کردم. پاشان گوتی: ((شه و باش.)) ده رکه ی ژوروه کهی پیوه داو گویم له ده نگی هاتو چوی ده بوو. جیره جریک له ته خته خه وه که یه وه هات. به و ده نگه هیواشه ی له تیغه دیواری نیوان دوو ژوروه که وه ده هات، زانیم که ده گری. نازانم بوچی دایکم بیرکه وته وه. ده بوایه سه به ینی زوو له خه و رابم. برسیم نه بوو و به بی شیو لیی نوو ستم.

((5))

ریمون ته له فونی بوو کردم بو دایه ره. گووتی یه کیک له هاوریکانی (سه بارهت به من قسه ی له گه ل

کردبوو) روژى يهك شه ممه دعوته بۇ كابينه هاوینه كهى خوڭى له نزيكى جه زايير. وه لآم دايه وه كه زورم پيخوشه، به لآم به لآيم به كيژه دؤسته كه م داوه كه يهك شه ممه له گه ل نه ودا به رمه سهر. ريمون يهك سهر وه لآمى دايه وه كه نه ويش دعوته دهكات. ژنى برادره كهى زور خوڭش حال ده بى كه به تهنيا له نيو دستيه كه پياودا نابى.

ويستم يهك سهر ته له فونكه دابنه مه وه. چونكه دهمزاني به ريوه به ره كه م به وه قه لس ده بى كه له شاره وه ته له فون بۇ ئيمه بكرى. لى ريمون تكاى كرد كه تويك سهر بكم و گوتى ده يتوانى ئيوارى نه م دعوته م پى رابگه يه نى، به لآم ويستويه تى له شتيكى ديكه ش ناگادارم بكات. تا قمه عاره بيك كه برآى كونه ماشقه كه شى له گه لينا بووه، به دريژايى روژ تا قيبان كردبوو (نه گهر نه مشه وه له كاتى گه رانه ودا نه وت له بهر ماله وه بينى، ناگادارم بكم وه.) وه لآم دايه وه زور چاكه. دواى تويك به ريوه بهر گازى كردم وله پر پهست بووم چونكه به خيالى خوم ده يويست پيم بلى كه متر ته له فون بكم و باشت كار بكم. به لآم شتى وا نه بوو. گوتى ده يه وى دهر باره ي پروژه يهك قسه م له گه ل بكات كه هيشتا به ته وا وده تى نه پرا وده ته وه. ده يويست راي من دهر باره ي پروژه كه بزاني. گوتى نيازى وايه نووسينگه يهك له پارس بكات وه، بۇ نه وهى ههر له ويندرو راسته وخو به كاره كانى را له گه ل كومپانيا گهره كانا بكات. وده يويست بزاني كه ناياما دم بۇ نه ويندرو برؤم؟ جا له م حاله دا ده كرا له پارس بريم وه هندی به شى سال به سه فهر بگوزهرينم. (تو گه نجيت و پيم وايه ده بى نه م ژيانه ت به لاوه خوش بى) گوتم به لى، به لآم له راستيدا بۇ من هيچ فهرقى ناكات. لى پارسيم ناياما به لامه وه گرینگ نيبه كه گورانىك له ژيانما چى ببى؟ وه لآم دايه وه كه له ژيانا چ گورانىك روونادات، وژيانه كان هه موو چونه كن وژيانى من ليهدا به شيويه كى گشتى ناخوش نيبه. نه وه پهست بوو. پى گوتم كه هه ميشه وه لآمى لابه لا دده مه وه، ته ماح و به رزه فريم نيبه وه مه له جيهانى كارو كاسبيدا مايه تيشكانه. ههنگى گه پرامه وه سهر كاره كه م. وچا كتر بوو كه پهستى نه كه م، به لآم هيچ هويه كه نه بوو بۇ وهى ژيانم بگورم. كاتى كه باش له وه زع و حالى خوم ورد ده بووم وه، دهمبينى كه كلول نيم. كاتى كه خوينكارى زانكو بووم له م به رزه فريانم زور بوو. به لآم كاتى كه ناچار بووم خويندن تهر بكم، زور زوو په يم به م به برد كه هه موو نه م شتانه پوچ و بيهودن.

شه وى، مارى هات بۇ لام و لى پارسيم ناياما دم زه ما وده تى له گه ل بكم! وه لآم دايه وه كه بۇ من هيچ فهرقى ناكات و نه گهر نه م مه به ستيه تى نه وا ده توانين نه م كاره بكه ين. نه وسا ويستى بزاني كه ناياما خوشم گهره كه. وه كو كه ره ي پيشوو وه لآم دايه وه كه نه م قسه يه چ مانايه كى نيبه، به لآم بيگومان خوشم گهره ك نيبه، گوتى: (كه واته بوچى زه ما وده تى له گه ل ده كهى؟) بوم روونكرده وه كه نه م كاره هيچ بايه خيكي نيبه وه نه گهره زى لى بى نه وا ده تواتين زه ما وده تى بكه ين. نه له ه قى نه م خوازيارى زه ما وده تى بوو ومن ههر به ليم له سهر بوو. ههنگى دووپاتى كرده وه كه زه ما وده تى كارىكى گرنگه. وه لآم دايه وه: (نه.) تويك مات بوو و به بيدهنگى نيگاي كردم. نه وسا پرسى ناياما هه مان پيشنيازم له ژنيكى ديكه، كه به هه مان شيوه دلم به وه وه بوو قه بول ده كرد؟ گوتم: (هه لبه ته.) ههنگى مارى گوتى هيشتا دوودله له وهى كه

منی خوښ گهره که یان نا. هه لبه ته من هیچم له مباره یه وه نه ده زانی. ئه وسای دوا ی که می که بیدهنگی، له بن لیوانه وه گووتی که من بنیاده میکی غه ربیم. و بیگومان هر له بهر ئه مه یه که منی خوښ گهره که. ئی رهنگه له بهر هه مان هو روژیک له روژان له من بیزار بیی. چونکه هیچم پی نه بوو بیلیم بیدهنگ بووم، به دهم بزوه باسکی گرتم و گووتی ده خوازی زه ماوه ندیم له گهل بکات. وه لام دایه وه هر کاتی مه یلی ئی بی ئه م کاره ده که یین. ئه وسای باسی پیشنیازی به ریوه به ره که م بو کرد و ماری پیی گووتم زوری حه ز لییه پاریس بدینی. گووتم ماوه یه که له وینده ر ژیاوم و پرسیا ری چو نییه تی نه وینده ری ئی کردم. گووتم: ((شوینیکی پیسه، پره له کو ترو حه سارانی تهنگ و تاریک، خه لکه که ی سپی پیستن.))

ئه و جا چو وینه پیاسه و به شه قامه گه وره کانی شاردا تیپه رین. هه موو ژنه کان جوان بوون. له ماری م پرسی که هه ست به مه ده کات. بو ساتیک هیچ قسه یه که مان نه گرد. له گهل ئه مه شا حه زم ده کرد له لای من بمینیته وه و گووتم ده توانین له رسته ورانه که ی سیلست دا پیکفه شیو بخوین. زوری حه ز ده کرد به لام کاری هه بوو. له نزیک ماله وه خوا حافیزیم لی کرد. نیگایه کی کردم ((نا ته وی بزانی که چ کاریکم هه یه؟)) هه لبه ته ده مو یست بزانه، به لام بیرم ئی نه کرد بو وه. بو یه وای نو اند که سه رزه نشتم ده کات. که به و شله ژاوییه بینیمی دیسان پیکه نی و هه موو به ده نی ئی هی نامه پی شه وه تا رامو سانیکم بداتی.

له خوارنگه که ی سیلست شیوم خوارد. ماوه یه که بوو دهستم به نان خواردن کرد بوو که ژنیکی زیته لی غه رب وه ژور که وت. لیی پرسیم که ئایا ده توانی له سه ر میزه که ی من دانیشیت؟ هه لبه ته ده ی توانی. ره فتارو نه تواری خیراو پچر پچر بوو، جووتیک چاوی پرشنگدا به سیمای وردیله ی شیو ئاسایه وه بوو. چاکه ته که ی دا که ند. دانیشت و به گه رمی که وته نو پینی لیستی خواردنه کان. سیلستی گاز کردو یه که سه رو به ده نگیک ی روون و خیراو پچر پچر هه موو خواردنه کانی خو ی داوا کرد. به دهم چاوه پروانی بهر خواردنه وه جانتا که ی کرده وه. کاغه زیکی چوارگوشه و قه له میکی ره شی ده ره ینا و پی شه وخته حیسابی خواردنه که ی کردو نرخ ی ته وای خواردنه که ی به سیر فزه وه له گیر فانه چکوله که ی خو ی ده ره ینا وله به رده می خویدا داینا. له م کاته دا بهر خواردنه که یان هی نا و به په له هه لیقوراند. به دهم چاوه پروانی خواردنه که یه وه، هه مدیس قه له میکی ره ساسی شینی له گهل گو قاریکی هه فتانه ی بهر نامه نی رادیوی دا له جانتا که ی ده ره ینا. زور به وردی کاتی هه موو بهر نامه کانی خوینده وه و ئیشاره تی لی دان. چونکه گو قاره که ده دوانزه لاپه ره یه که ده بوو، ئه م کاره ی زور به وردی به در یژایی کاتی ناخواردنه که در یژه پیدا. من خواردنه که م ته و او کرد بوو که نه و هیشتا به هه مان گه رم و گوپی مژولی خوینده وه ی گو قاره که بوو. ئه و جا هه ستا. ئامیر ئاسا چاکه ته که ی له بهر کردو پویی، منیش که هیچ کاریکم نه بوو، وه ده رکه وتم و ماوه یه که دوا ی که وتم. ملی شوسته که ی گرت بوو و به دلنیا ییه کی باوه رنه کرا وه بی هیچ لادان و ناوردانه وه یه که به ریی خویدا ده رویی. ئاقیبه ت له چاوم ونبوو و به ریی خویدا که پاره وه، پیم ژنیکی غه رب بوو. به لام زور زوو له بیرم چو وه وه.

لهبەر مالهوه تووشی سالامانۆی پیر بووم. بردمه ژورهوهو پیی راکه یاندم که تهواو، سهگه کهی ونبووه، چونکه لهبنکهی حیواناتی گووم بوودا نهیدۆزیوه تهوه. کارمه ندانی ئه ویندەر پییان راکه یاندمبوو که رهنکه کهوتیبته ژیر ئۆتۆمۆبیله وه. پرسى بووی که ئایا ده توانی له پۆلیسه خانه کاندای سۆراخیکی دهست بکهوی. وهلامیان دابوووه که ئهم رووداوانه ناهیلنه وه چونکه رۆژانه ئهم شتانه زوو دهدهن. به سالامانۆم گووت ده توانی سهگیکی دیکه پهیدا بکات، وگووتی ئاخو هۆگری ئهمه بوو بوو، راستیشی دهکرد.

لهسهر تهخته خهوه کهم به چیچکانه وه رۆنیشتبوو و سالامانۆ لهسهر کورسییه کی که نار میزه که دایشتبوو. ریک به رانبه به من بوو وهسته کانی نابوونه سهر زانییه کانی. کۆنه کلاوه لباده کهی ههر لهسهر بوو. له بن سمیله زهرده کهیه وه منگه منگی دهکرد. کهمیک پیی بیتاقهت بووم. به لام هیچ کاریکم نه بوو وخه ویشم نه دههات. ههر بۆ ئه وهی قسه یه کهم سه بارهت به سهگه کهی هه ندی پرسیارم لیی کرد. گووتی له مردنی ژنه کهی به دواوه تا نهۆ ئهم سهگه ی هه بووه، زۆر درهنگ ژنی هینابوو. له لاییدا که لکه لهی شانۆکاری لهسهر دا بووه، له ماوه ی خزمهتی سه ربازیدا له شانۆییه سوپاییه کاندای یاری دهکرد، به لام له ئه نجاما له کاری ریگه ی ئاسندا گیرسابوو وه و لیی په شیمان نییه. چونکه نهۆ سووکه خانه نشینییه که وه دهگری. له گه ل ژنه کهیدا به خته وه نه بووه، به لام به شیوه یه کی گشتی هۆگری بوو بوو که ژنه کهی مردوو زۆری ههست به ته نیایی و بیکه سی کردوو. ئیدی داوای سهگیکی له یه کیکی له هاوکاره کانی دهکات و ئهم سهگه ی، که ئه وسا توتله بووه، ده داتی. ده بوایه به مه مکه مرژه شیری بداتی، به لام چونکه سهگ ته مه نی له بنیاده م کورتره، پیکه پیر بوو بوون.

سالامانۆ گووتی: ((ته بیعهت شه پانی بوو. هه ندی جار لیمان ده بوو به شه پر، به لام به گشتی سهگیکی باش بوو.)) گووتم: ((ره سه ن بوو)) و سالامانۆ که یفی هات. و له سه ری رۆی: ((تۆ بهر له نه خوشییه کهی نهت دیبوو. کولکه یه کی بی ئه نازه جوانی هه بوو.)) له وسا وه که ئهم سهگه تووشی نه خوشی پیست بوو بوو، سالامانۆ هه موو ئیواره وه به یانییه که چه وری ده کرد. به لام به باوه ری ئه و، نه خوشی راسته قینه ی سهگه که پیری بوو و پیری چاره سه ری نییه.

له م کاته دا باویشکیکم داو پیره میرده که گووتی ئیدی ده بی بروات. پیم گووت په له ی چیه، بۆی هیه دانیشت. وگووتم پیم ناخۆشه که سهگه کهی وای لیها توه. سوپاسی کردم. گووتی که دایکم سهگه کهی ئه وی زۆر خوشده و یست. که دههاته سه ر باسی دایکم ده یگووت ((دایکه به سه زوانه کهت)). وای خه یال ده کرد که له وه تایی دایکم مردوو ده بی من زۆر غه مگین بم. و من هیچ وه لامیک نه دایه وه ئه و جا به په له وه به دهنگیکی شه رمانه گووتی ده زانی که خه لکی گه ره که له سه ر ئه وه ی که دایکم له که تره خانه دانا بوو، لۆمه یان کردوو. به لام ئه و من ده ناسیت و ده زانی که دایکم خوشده و یست. ئیستاش نازانم بۆچی وه لام دایه وه که تا نهۆ نه مزانیوه که خه لکی له سه ر ئهم شته له پاش مله م ده لین. خو که تره خانه به لای منه وه کاریکی ئاسایی بوو. چونکه پاره ی پیویستم نه بوو خزمهتی دایکم پی بکه م. له سه ری رۆیشتم که ((دهمیک بوو چ قسه یه کی پی نه ما بوو له گه لمی بکات و به ته نیا بیتاقهت ده بوو.)) گووتی: ((له که تره خانه دا

بنیادەم بەلای کەمەوہ بوخۆی ھاوپی پەیدا دەکات.)) ئەوسا عوزرخوایی کرد. دەیویست بروت بخەوی. نھۆ ژیانی گۆرابوو ونەیدەزانی دەیەوی چ بکات. لەوەتای دەمناسی بو یەکەمجار بوو کە بەپەشۆکاوی و شەرمەوہ دەستی بو ھینام و ھەستم بە چرچ ولۆچی پێستی دەستی کرد. کەمیک پیکەنی و بەرلەپۆیشتن گووتی: ((خۆزیا ئەمشەو کسۆکان نەدەوہرین، ھەمیشە واھەست دەکەم کە دەنگی سەگەکە ی خۆمە.))

((6))

یەك شەممە بەزەحمەت لە خەو رابووم. دەبوايە ماری گازم بکات و رامبتهکینی. ھیچمان نەخوارد. چونکە دەمانویست زوو فریای مەلە بکەوین. ھەستم کرد تەواو داھیزراوم و کەمیک سەرم دەیەشا. جگەرە لە دەمما تال بوو. ماری گالتە ی پێدەکردم و دەیگوت: ((لە تازیهبار)) دەچم. جلیکی کەتانی سپی لەبەر کردبوو و قژەکە ی بەردابووہ. پیم گووت کە جوان بووہ. لەخۆشیا پیکەنی.

کە دەھاتینە خواری لە دەرکە ی ژوورەکە ی ریمۆن-مان دا! وەلامی داينەوہ کەوادى. بەھۆی ماندوویەتیم و چونکە پەنجەرەکانم نەکردبووہ، تیشکی تیژی ھەتاوہکە وەکو توقاتیك بەر دەموچاوم کەوت. ماری لەخۆشیا ھەر ھەلدەبەزێیەوہ و لیکدا لیکدا دەیگوت چ رۆژیکی خۆشە. ئەوجا حالم باشتر بوو و ھەستم دەکرد برسیمە. ئەمەم بەماری گووت و ئەویش جانتا موشەممايەکە ی خۆی نیشانم دا کە مایۆکانمان و خاویلییەکی تیا دانابوو. ھیچ چاریکم نەبوو تەنیا سەبر نەبی. و گویمان ئی بوو کە ریمۆن دەرکە ی ژوورەکە ی داخست. پانتۆلیکی شین و کراسیکی سپی قۆل کورتی لەبەر کردبوو. کلاویکی ھەسیری لەسەر بوو، کە ماری خستە پیکەنین. باسکەکانی کە لەژێر مووی رەشا سپی دەچووہ، کەمیک دالی تیکدەدام. بەدەم دابەزینەوہ فیکە ی دەکیشاو شادو خۆشحال دەھاتە بەرچاوم. پیی گووتم: ((سلاو ھاوپی)) و بە ((خانم)) ماری دواند.

دوینی ئیوارە چوو بووینە پۆلیسخانە و من شایەتیم دابوو کە ئەو کیژە، ریمۆنی فریو داوہ. و مەسەلەکە بە ئاگادارکردنەوہ یەکی سادە بو ریمۆن برابووہ. بەتانی قسەکانی منیشدا نەچوون. لەبەر دەرگا باسی ئەمەم لەگەل ریمۆن دا کرد و پاشان بریارمان دا بە پاس برۆین. کەنارەکە زۆر دوور نەبوو. بەلام بە پاس زۆر زووتر دەگەییشتین. ریمۆن پیی وابوو کە ھاوپیکی خۆشحال دەبی بەوہی کە زوو دەگەین. خەریک بوو بەرپی بکەوین کە ریمۆن لەناکاو ئاماژە ی بو کردم کە پرۆانمە بەرانبەر. دەستە عارەبیکم بینی کە شانیان بە دوکانی جگەرەفرۆشیکیوہ دابوو. بەپێدەنگی، بەلام بەشیوہی خۆیان چاویان بری بووہ ئیمە. ریک وەکو ئەوہی ئیمە بەرد بین یان دارو دەرختانی بیگیان. ریمۆن پیی گووتم کە دووہ میان لەدەستە چەپەوہ یاروی رەقیبی ئەوہو نارەحەت بوو. لەگەل ئەوہشا ریمۆن گووتی کە ئەم چیرۆکە تازە براوہتەوہ. ماری بەباشی سەری لەقسەکانمان دەرئەدەکرد و پرسی مەسەلە چییە. گووتم ئەمانە عارەبن و سووکە

كيشه يه كيان له گه ل ريمون دا هه يه. ماري ويستى يه كسهر برؤين. ريمون خوي راست كرده وه و به پيکه نينه وه گووتى پيوسته په له بکهين.

به ره و ويستگه ي پاسه که، که زور دور نه بو و ه پيکه وتين. ريمون پي راگه ياندم که عاره به کان تا قيبمان ناکه ن. من ئاوپرى پاشه وم دايه وه، ئه وان به ه مان شيوه له جيى خويان وه ستابون و به ه مان بي موبالاتي و خه مساردى ده يانروانييه ئه و شويته ي که ئيمه تازه جييمان هيشتبوو. سواری پاس بووين. ريمون که ته و او ئاسوده ده هاته به رچاو، به رده و ام نوکته ي بو ماري ده گووت وسوعبه تي له گه ل ده کرد. هه ستم کرد که به ماري خوشحاله، به لام ماري ته قريبه ن هيچ وه لام يکي نه ده دايه وه. جار جاريک به پيکه نينه وه نيگايه کي ده کرد.

له دهره وه ي شارى جه زير دابه زين. که ناره که زور له ويستگه ي پاسه که وه دور نه بوو. به لام ده بوايه به سهر گرد يکي چکوله دا که ده يروانييه سهر ده ريا و به ره و پلاژه که نشيو ده بو وه، تيبه پرين. گرده که به زرده تاويران و گوله کيويه ي سپي ژير ناسماني شيني توخ دا پو شرابوو. ماري جانتا مشه ماکه ي خوي به گوله کانا ده دا و ه ليده وه راندىن و به م شيويه خوي سهر گهرم ده کرد. به ناو ريزى خانوه چکوله کانا، که به په رژيني که سک يان سپي دوره درابوون، ره تبووين، هه نديکيان به ه يوانه سهر تاسه رييه کانيانه وه له ژير دار گه زاندا وون بو بووون. وهه نديکيان که وتبوونه ناو تاويره رووته نه کانه وه. به ره وه ي بگه ينه قه راخي گرده که، ده ريا ي هيدي و نارام، و که مي له ولاتره وه لووته يه کي خه والوي ناو ئاوه زولاله که مان بيني. دهنگي هيمني ماتوريک له نيو هه و ا کپه که وه هه سته، و گه ييه ئيمه. له دورى دور وه به له ميکي چکوله ي ماتوردارمان بيني که له ده ريا ساف و زولاله که دا به شيويه يه کي هه سته پينه کراو ده چوو ه پيشي. ماري چهنده گوله زه مه قىکي کيوى چنى. که له وه سهره وليژييه ي بو ده ريا که ده چوو نشيو بووينه وه له سهر که ناره که چهنده که سيکمان بيني که بو مه له هاتبوون.

هاورپيکه ي ريمون له کابينه يه کي داريني چکوله ي ئه وسهرى که ناره که ده ژيا. کابينه که پشتي به کومه له تاويرپيکه وه بو، و ئه و پايه ئاسنانه ي که پيشه که يان راگرتبووله ئاوه که دا بوون. ريمون به يه کترى ناساندين. هاورپيکه ي ماسوني ناو بوو. پياويکي بالابه رزو توکمه و چوار شان ه بوو. ژنه که ي کورته بالايه کي خه په توله ي ميهره باني پاريسى زمان بوو. ماسون يه کسهر پي گووتين که ئيسراحتي خو بکهين و بو نيوه رو ماسي سوره وه کراويان هه يه که ئه و به يانييه له ده ريا که دا گرتبووني. پيم گووت ماله که ي زور جوانه. گووتى که روژاني شه ممه و يه کشه ممه وه موو پشو وه کان لي ره به سهر ده بات. له سهرى رويى: ((من و ژنه که م ريکين)). ريک له م کاته دا ژنه که ي له گه ل ماري دا پيده که ني. بو يه که مجار به راستي بيرم کرده وه که ژن بينم.

ماسون ده يو يست مه له بکات. به لام ژنه که ي و ريمون دلبيان پيوه نه بوو بين. به سي قولى داگه راين و ماري يه کسهر خوي فريدايه ئاوه که وه. من و ماسون که ميک سهرمان کرد. به کاوه خو ده په يقى و هه ستم کرد عاده تي وايه هه رسته يه کي خوي به (ده توانم بليم) کو تايى ديني، ته نانه ت نه گهر نه م ده سته واژييه چ شتيک نه خاته سهرماناي رسته که ي. سه باره ت به ماري گووتى: ((زيتله يه، ده توانم بليم جوانه.)) ئيدي گويم به م عاده ته ي ئه و نه دا، چونکه خه ريک بوو

ههستم دهکرد ههتاوهکهه له گیان خوښه. لمهکهی ژیر پیم خهريك بوو گهرم دهبوو. توژیکی دیکهش ئارهزوی مهلهکردنهکهه دواخست. ئهجم به ماسونم گوت: ((بروین؟)) خوّم ههلهدایه ئاوهکهوه. ئه هیدی هیدی بهناو ئاوهکههوت و کاتی که پیی له عاردی برا خوئی ههلهدا. بوّقه مهلهی دهکرد. جا چهند ناشیانه، ئیدی پيشم دایهوه تا خو بگهیهنمه ماری، ئاوهکه سارد بوو، و مهله کردنم پی خوښ بوو، لهگهله ماری دا دوور کهوتینهوهو له جولوهو شادی دا ههردووک هاوبهش بووین. له ناوهندی دهرياکههدا کهوتینه سهراگازی پشت و رووم له ئاسمان بوو، ههتاوهکهه دوا پهردهی ئهه و ئاوهی لادهبرد که بهسهه زارما دهرویی. دیتم ماسونم بوّ کهنارهکهه دهگهريتهوه تا لهبهه ههتاوهکههدا راکشیت. له دوورهوه زهلام دهینواند. ماری ویستی پیکقه مهله بکهین. کهوتمه دوايهوه تا دهست بڅمه ناو قهدی وئو به باسکه مهله دهچووه پيشی و منیش به پا مهله یارمهتیم ههدا. شلپه شلپی ئارامی ئاوهکهمانم به دوواوه بوو، ههستم کرد ماندوو بووم. ئیدی وازم له ماری هیئاو لهکاتیکا به ریک و پیکی مهلهم دهکرد و بهدروستی ههناسهم ههدا گهرامهوه. لهسههکهنارهکهه، بهدهماو له پال ماسوندا راکشام و دهموچاوم خسته سهه لمهکهه. پیم گوت: ((که بهلهزهت بوو.)) وئویش ههمان رای ههبوو. دواي توژیک ماری هات. ناووم دایهوه تا هاتنهکهی تهمهشا بکهه. ماری له شوواوکی ئاوهکههدا لینچ و لیغیز بوو بوو. قزهکهی به پشتا رژابوو. له پال منا راکشاو گهرمی بهدهنی ئهه و ههتاوهکهه، بهرهبههه خهویان لیخستم.

دواي توژیک ماری تهکانی دام و گووتی ماسونم بوّ مال گهرايهوه، دهبی فراقین بخوین. چونکه برسی بووم یهکسهه ههستم. ئی ماری پیی گووتم که له بهیانیهوه تا ئیستا رام نهمووسیوه. راستی دهکرد، منیش ههزم ئی بوو. گووتی: ((وهه ناو ئاوهکهه)) غارمان دا تا خو بڅینه ههمیژی ههوهلین ورده شهپولانهوه. توژیک مهلهمان کردو ئهه خوئی پیوه چهسپاندم. ههستم کرد لاقهکانی له لاقم هالاند و ههوهسم چووه سههري..

که دهگهراينهوه، ماسون بانگی دهکردین. گووتم که زورم برسییه ویهکسهه به ژنهکهی گووت که خوښی لیم دی. نانیکي به لهزهت بوو. من بهشه ماسییهکهی خوّم ماشییهوه. ئهوجا نورهی گوښت و پهتاتهی سورهههکراو هات. ههموومان کپ وکپ نانمان دهخوارد. ماسون پهیتا پهیتا شهراپی دهخواردوهو لیکدا لیکدا بوّ منیشی تیدهکرد. که سههه هاته سههه قاوه، سههه ههندی قورس بوو وجهههیهکی زورم کیشا. ماسون وریمۆن و من هات بهبیرماندا که مانگی ئاب پیکهوه، بهشههریکی، له کهناری دهريابیهینه سههه. ماری له پر گووتی: ((دهزانن سهههات چهنده؟ سهههات یانزهو نیوه.)) ههموومان سهههمانسوپما. ماسون گووتی زور زوو نانمان خوارد. و شتیکی ناساییهه پیاو ههراکاتی برسی بی، وهختی ناخواردنه. نازانم ماری بوچی بهم قسهیهه پیکهنینه هات. وایزانم کهمیکی زیادی خواردبووهوه. ههنگی ماسون لیی پرسیم ئایا ههزم لییهه پیاسهیهکی کهنارهکهی له گهله بکهه. ((ژنهکهه ههمیسهه دواي فراقین دهخهوی، بهلام من ههزم ئی نییه. دهبی ریبهکهه. ههمیسهه پیی دهلیم که ئهه ریکردنه بوّ سههلامهتی باشه. به هههراحال، مهیل مهیلی خویهتی.)) ماری گووتی لهگهله خانم ماسون دا دهمیئیتتهوه، تا قاپهکانی له گهله بشوات.

خانم ماسون گووتی بۇ ئەنجامدانی ئەم کارە دەبی بەر لە ھەر شتیك پیاوان لە مال و دەدر بنرین. به سی قۆلی لە مال ھاتینە دەری.

ھەتاوھە بە شیوھییەکی ئەستوونی لە لەمەلەنەکی دەداو تیشکەکی بەسەر دەریاکەوھ تەحەمول نەدەکرا. چ کەسیک بەسەر کەنارەکەوھ نەبوو. لە کابینەکانی قەراخ تەپەکەوھ، کە دەیروانییە دەریاکە، دەنگی ئامان وقاپ و چەتالان دەھات. ئەو ھالاًوھ گەرمەکی کە لە تاویرەکانەوھ ھەلەدستا ھەناسەکی پیاوی سوار دەکرد. ریمون و ماسون کەوتنە باسی کۆمەلێک شت و خەلکانیک کە من نەمدەناسین. ئیدی زانیم کە ئەمانە لە میژە یەکتەری دەناسن و ماوھییەکی بەیەکەوھ ژیاون. بەرەو دەریا چووین و بەکەناریا کەوتینە پیاسە. جار جار شەپۆلیکی چکۆلەکی لەوانی دی گەورەتر دەھات و پیللەوھەکانەکانی تەر دەکردین. من بیرم لە ھیچ نەدەکردەوھ چونکە ئەو ھەتاوھکی لەسەری کۆتی دەدام، خەوآوی کردبووم.

لەم کاتەدا، ریمون شتیکی بە ماسون گووت کە باش گویم ئی نەبوو. بەلام لە ھەمان کاتە لە دووری دوورەوھ، لەسەری کەنارەکەوھ، دوو عەرەبم بەجلی شینی کارەوھ بینی کە بەرەو لا ئیمە دەھاتن. نیگایەکی ریمونم کرد و ئەو پێی گووتم: ((خۆیەتی)) ئیمە درێژەمان بە پیاسەکەمان دا. ماسون پرسی چۆن توانیویانە تا ئێرە تاقیبمان بکەن. لە دلی خۆما بیرم کردەوھ کە بیگومان کاتی کە بەجانتای تایبەتی کەناری دەریا، سواری پاس بووین، دیتویانین. بەلام ھیچم نەگووت.

عەرەبەکان ھیدی ھیدی دەھاتنە پێشی و نھۆ زۆر نزیک بوو بوونەوھ. ئیمە رەوتی خۆمان نەگۆری و ریمون گووتی: ((ئەگەر لیمان بوو بەشەر، ماسون تۆ ئالکاووی دووھمیان ببە و من دەکەومە گیانی رەقیبەکی خۆم. تۆش مەرسۆ ئەگەر کەسی سیبەم ھات، دەست بکەوھ.)) گوتم: ((باشە)) ماسون دەستەکانی خستنە گیرفانی. لەمە کە لەرادەبەدەر گەرم بوو بوو نھۆ سوور دەینواند. بە ھەنگاوی ھیدیەوھ بەرەو عەرەبەکان دەرویشتین. فاسیلەکی نیوانمان کەم و کەمتر دەبووھ. کاتی گەییشتینە نزیکە یەکتەر چەند ھەنگاویکمان بۆ لای یەکتەر ماوو، عەرەبەکان وەستان. من و ماسون پیمان سووک کرد. ریمون یەکسەر بەرەو رەقیبەکی رۆی. باش گویم ئی نەبوو کە چی پی گووت. بەلام عەرەبەکی خۆی ئامادەکرد کە بەر کەللەکی بدات. ھەنگی ریمون جەزەبەکی یەکەمی وەشان و بەتوندی ماسونی گازکرد. ماسون بەرەو لای عەرەبی دووھم رۆی تا ھیزی تیاوو دوو جەزەبەکی خیانندی. کابرا بەسەرا کەوتە ناو ئاوەکەوھ. چەند ساتیک بەو دەقەوھ مایەوھ، لای سەرییەوھ چەند بلقە ئاویک ھاتە سەری. لەم ماوھییەدا ریمون لە رەقیبەکی دەدا. و دەمووچاوی خلتانی خوین کردبوو. ریمون ئاوری لای منی دایەوھ و گووتی: ((بزانی چی بەسەر دینم.)) و ھاوارم کرد: ((وریا بە چەقوی پییە.)) ئی تازە کار لەکار ترازابوو و بازوی ریمون بریندار بوو بوو و زاری دادراوو.

ماسون تەکانیکی بۆ پییەوھ دا. بەلام عەرەبەکی دیکەش ھەستا بووھ و خۆی گەیاندبووھ پشت ئەو عەرەبەکی کە چەقۆکی پی بوو. زاتی جولەمان نەبوو. ئەوان بە ئەسپایی و بی ئەوھکی چا و لەئیمە بگوازنەوھ پاشەکشەیان کرد. بە ھەرەشەکی چەقۆ بەریان ئی گرتبووین. کە دیتیان

مه دايه كى باش كه و ته نيوانمان، به خيرايى پييان وه غاريوه نا. كاتى كه ئيمه له ژير هه تا وه كه دا له جيبى خو مان چه قى بووين، ريمون بازوى خوى كه خوينا لى ده چورا ده گوشى. ماسون يه كسه ر گووتى: دكتوريك هه يه كه يه كشه مموانى خوى له سهر گرده كه به سهر ده بات. ريمون ويستى يه كسه ر بچى بولاى شه. به لام هه ر جارى كه قسه ي ده كرد، خوينا زامه كه ي له زاريا بلقى دروست ده كرد. ژير باليمان گرت و به په له خو مان گه يانده وه كابينه كه. وله وينده ر ريمون گووتى كه زامه كانى سو كه وه ده توانى بولاى دكتور پروات. شه له گه ل ماسون دا روياى و من بو رونكر دنه وه ي رودا وه كه لاي ژنه كان مامه وه. خانم ماسون ده گريا و ماري رهنكى پى نه مابوو. رونكر دنه وه ي رودا وه كه بو شه وان بيتا قه تى كردم. شه نجام بيدهنك بووم و به دم جگه ره كي شان وه چاوم برييه ده ريا كه.

ريمون و ماسون نزيكه ي سه عات يه ك و نيوى پاش نيوه رو گه رانه وه. بازوى ريمون به سترابوو و پلاستهرى پزيشكى له گوشه ي زارى نرابوو. دكتور پيى گووتبوو چ نييه. به لام ريمون په ست بوو. ماسون هه ولى دا بيهي نيته پي كه نين. به لام هه ر مات بوو. كاتى گووتى كه ده خوازى بو كه نار پروات، ليم پرسى بو، وه لامى دامه وه كه ده يه وي هه وا بگوړى. ماسون و من گووتمان له گه لى ده چين. هه نكى توپه بوو و جنبووى دا. ماسون گووتى نه ده بوو توپه ي بكه ين. به هه رحال من به دو ويدا روياي شتم.

ما وه يه كه به قه راخى ده ريا كه دا پياسه مان كرد. گه رمای شه كاته ي هه تا وه كه له كي شا نه بوو. پياوى گيژ ده كرد. هه تا و به سهر له لانه كه وه به سهر ده ريا كه دا داده ر ژا. هه ستم كرد ريمون ده زانى كي وه ده چى. به لام بيگومان هه سته كه م هه له بوو. له وسه رى كه نار كه، گه يينه كانيه كى چكوله كه له پشت تاشه به ردي كه وه وه له نا و جه رگه ي چه وو له كه وه به ره وه ده ريا كه هه لده قولى و ده روياى. شه دوو عه ره به له وينده ر بوون. به جله كه وه يى و گريسا وييه كانيانه وه راكشابوون. زور نارام و ته قريبه ن شاد ده هاتنه به رچاو. هاتنى ئيمه هه چ شتيكى نه گوړى. شه ويان كه ريمونى بريندار كردبوو، بى شه وه ي چه قسه يه ك بكات نيگاي شه وه ي ده كرد. شه وه ي تريان شه يه كى به ده مه وه بوو وله كاتيكا كه به تيله ي چاو ده پروانويه ئيمه، په يتا په يتا شه سى نوته يه ي كه ده يتوانى به شه يه كى ده ريبينى، دووباره ده كرد وه.

به ده ريژايى شه ما وه يه هه ر هه تا و بو وه مان بيدهنكى، له گه ل قوله قولى كانيه كه وه سى دانه نوته كه دا... شه و جا ريمون ده ستي برد بو شه و گيرفانه ي كه ده مان چه كه ي تيا بوو. لى ره قيه كه ي له جيبى خوى نه جولاً و به وه ده قه وه نيگاي يه كترين ده كرد، سه يرم كرد نه يژه نه كه قامكى پييه كانى زور له يه كدييه وه دوورن. ريمون بى شه وه ي چاو له ره قيه كه ي بگواز يته وه لى پرسيم: ((ته قه ي لى بكه م؟)) بيرم كرده وه گه ر بلیم نه، شه وا توپه ده بى و ته قه ي لیده كات. بويه ته نيا شه وه نده م گووت: ((خو هيشتا چه قسه يه كى پى نه گووتويت. بويه شه جوه ته قه كرده نامه ردييه.)) جاريكى ديكه له نا و جه رگه ي گه رما و بيدهنكييه وه گويمان له خو په خو پرى كانيه كه و نه وای شه يه كه بوو. شه و جا ريمون گووتى: ((كه واته من جنبووى ده ده مى و كه وه لامى دايه وه به رگولله ي ده دم.)) وه لام دايه وه: ((باشه، به لام شه گه ر چه قو كه ي ده رنه هي نا بو ت نييه تيره ندازى بكه ي.)) ريمون

خەرىك بوو تورپ دەبوو. عەرەبەكەى دىكە ھەر لەسەر نەيزژەنىنى خۆى بەردەوام بوو، ۋەھردووكيان تاقىبى رەفتار و ئەتوارى رىمۇنيان دەكرد. بە رىمۇنم گوت: ((نە. تۆ پىرى بدەيى دەمانچەكەت بدە بە من. ئەگەر ئەوى دىكە يارمەتى دا يا رەقىبەكەت چەقۆكەى دەرھىنا، من تەقەى لىدەكەم.))

كاتى رىمۇن دەمانچەكەى دامى، لەبەرتىشكى خۆرەكەدا برىقايەو. لەگەل ئەوەشا، ئىمە ھىشتا لە جىيى خۇمانا چەقى بووين. لە تۆ وايە ھەموو شتەكانى دەوروبەرمان دەرەكەيان لە خۆ داخستبوو. بى ئەوئەى چاوان بتروكىنين، چاومان برىبوو يەكدى. لىرەدا ھەموو شتەك لە نىوان دەرياو لم و ھەتاو بىدەنگى دووانەى ئاو و نەيەكەدا وەستابوو. لەم ساتەدا بىرم كردهو ە مروۆ دەشىت تىرەندازى بكات و دەتوانى نەيكات. و ئەم دوو يەكسانن. لى لە نكاو عەرەبەكان پاشەكشەيان كرو چوونە پشتى تاویرەكەو. ھەنگى من و رىمون دووبارە دەستمان بە پىياسە كردهو و لەو دەچوو حالى رىمون باشتىر بووبى، باسى پاسى گەرانەوئەى كرو.

ھەتا كاپىنەكە لەگەلىا رۆيشتم، كاتى كە بە نەردەوانەكەدا سەردەكەوت، من لەبەردەم يەكەم پلەدا مامەو، سەرم لەبەر تىشكى ھەتاوەكەدا دنگەى دەھات و تاقەتى ئەوئەم نەبوو بە پلىكانەكاندا سەرىكەوم و ديسان بىم بە ھاودەمى ژنەكان. بەلام گەرماكە بە رادەيەك بوو كە بەلامەو زەحمەت بوو بەوجۆرە وبى جوولە لە ژىر ئەو بارانە بە خورەمەى كە لە ناسمانەو دادەبارى، راوەستم. وەستان يان رۆيشتن لەویدا ھەردووكيان يەك شت بوون. دواى تۆزىك بەرەو كەنارەكە گەرمامەو و دەستم بە پىكردن كرو. ھەمان تىشكى سوور بەرقەرار بوو، دەريا ھەناسەى توندو بەكەفى وردە شەپۆلەكانى خۆى دەكرد بەرووى لەمەكاندا. ھىدى ھىدى بەرەو تاشە بەردەكان ھەنگاوم دەناو ھەستم دەكرد تەوئىلم لەژىر خۆرەكەدا ئاوساو. ھەموو ئەم گەرمايە قورسايى دەخستە سەرم، و رىگەى لە پىشقەچوونى ئەز دەگرت. ھەركاتى كە ھالائى گەرمىيەكە لەسەر و چاوى دەدام، ددانەكام دەنان بەيەكدا، كۆلە مستم لەناو گىرفانەكانمدا دەگوشى، وبە ھەموو ھىزىكەو ھەولم دەدا بەسەر ھەتاوەكەداو بەسەر ئەم چرەمەستىيەدا كە شىپىزەى كروبووم زال بىم. لە گەل ھەر تىرۆژىكا كە لە دەنكە لمىكەو يا لە سەدەفىكەو يا لە لەتە شووشەيەكەو بەرز دەبوو، شەويلاگەم گرژ دەبوو. ماوئەيەك رىم كرو. لەدوورەو تاپوى بچووك و تارىكى تاشەبەردەكەم دەبىنى كە خەرمانەيەكى تىزى چاوكوئىركەر لە تىرۆژو غوبارى دەريا دەورى دابوو. بىرم لە كانىيە فىنكەكەى پشت تاشە بەردەكە كردهو. حەزم دەكرد جارىكى دىكە قوئە قولى ئاوەكەى بژنەوم. دەمويست لە خۆرەكە ھەلىم. لە تەقەلاو گريانى ژنەكان ھەلىم، دەمويست سايەو ئارامىيەكەى بىنمەو. لى كاتى كە زياتر نزيك بوومەو، سەيرم كرو حەرىفەكەى رىمۇن دووبارە گەرماوئەو. بەتەنى بوو. بەپشتا خەوتبوو. دەستى نابوو ژىر سەرى. نىوچەوانى لەبەر سىبەرى تاشە بەردەكەدا بوو و ئەودواى بەدەنى لەبەر خۆرەكە بوو. جەلە شىنەكەى لە گەرما دوکەلى دەكرد. كەمىكم پى سەير بوو. چىرۆكەكە بەلاى منەو كۆتايى ھاتبوو و بەبى ھىچ مەبەستىك بۆ ئىرە ھاتبووم. ھەرکە منى بىنى نىوہ ناخىزىكى كرو دەستى بۆ گىرفانى برد. ھەلبەتە منىش خۆ بەخۆ دەمانچەكەى رىمۇنم لە گىرفانى چاكەتەكەمدا گوشى.

بەشى دووھم

((1))

يەكسەر دواي گرتنەكەم، چەندجاريك پرسوجۆم لەگەل كرا. بەلام ھەموو پرسوجۆكان لەمەر ناسنامەى من بوو و زۆرى نەخاياند. يەكەمجار لە پۆليسخانەدا وام دەھاتە بەرچا و كەس ھەقى بەسەر كارەكەى منوھ نىيە. دواي ھەشت رۆژ، قازى بەپيچەوانەو، كەكارانە تەمەشاي كردم، بەلام لەسەرەتادا، تەنيا ناوم و ئەدرەس و كارو ميژووى لەدايكبوونى پرسيم. پاشان ويستی بزانی كە ناخۆ ئەوقاتم ھەلبژاردووھ يان نا. پيم گووت ھەلمنەبژاردووھ. جا ھەر بۆ دۇنيايى ليم پرسى كە ناخۆ ئەوقات پيويستە؟ گووتى: ((بۆچى دەپرسيت؟)) وەلامم دايەوھ كە بەراى من قەزىيەكەم زۆر سادەيە. بەپيچەوانەو گووتى: ((ئەمەش بۆچوونيكە. لەگەل ئەمەشا ياسا لەبەر دەستدایە. ئەگەر تۆ ئەوقات ھەلنەبژيرى، ئيمە بۆتى دادەنەين.)) لە دلى خۆدا گووتم چەند باشە دادگا ئەم وردەكارىانەشى لە ئەستۆ گرتووھ. ئەمەم بە قازىيەكە گووت. پشتگيرى قسەكەى كردم و بەوھ پرائيەوھ كە ياسا بەشيۆەيەكى باش دانراوھ.

لەسەرەتاوھ ئەم پياوھم بەھەند وەرنەگرت. لە ژووریکا پيشوازي كردم كە پەردەكانى دادرابوونەوھ. تەنيا يەك گلۆپ لەسەر ميژەكەى بوو، كە ئەو كورسييەى كە منى لەسەر دانرابووم، روناك دەكردەوھ بەخۆى لە تاريكييەكەدا بوو. كاتى خۆى، زوو وەسفى ديمەنيكى لەم بابەتەم لە كتيباندا خويندبووھوھ ھەموو ئەمەم وەكو گەمە و نماييش دەھاتە بەرچا و. پاش گفتوگۆيەكەمان، بەپيچەوانەى تەسەورى خۆمەوھ، سەيرم كرد پياويكى سيما ناسك، چاوشينى چا و درشتى بەقولاًچوو، بالابەرز، سميل دريژى بۆز، وقژ زۆرى مەيلەو سپيە. وەكو بنيادەميكى زۆر بەھوش و مەنتيقي ھاتە بەرچاوم. ھەرچەندە جارجاري جۆلەيەكى لائيرادى زارى كرژ دەكرد و دەلالەتى لە تورەيى ئەو دەكرد، سيماى لەبەردلان و خۆشەويست بوو. تەنانەت لە كاتى دەرچوونا بەتەمابووم تەوقەى لەگەل بكەم، بەلام يەكسەر بيم كەوتەوھ كە من پياويكم كوشتووھ. بۆ سبەينى ئەوقاتيك لە زيندانا ھاتە ديدەنيم. پياويكى چكۆلەى خركەلەى مەيلەو گەنج بوو، بە ديقەت كرىمى لە قژى دابوو و تەخت و سافشانەى كردبوو. ھەرچەند گەرمابوو (من بەتۆى كراسيكي قول كورت بووم) جل و بەرگيكي تۆخى يەخە ھەلگەپراوھى لەبەردابوو، بۆينباخيكي سەيرى موقەلەمى پانى رەش و سپى لەم كردبوو. جانتايەكى بە بن ھەنگلەوھ بوو، جانتاكەى لەسەر تەختە خەوھەكەى من داناو خۆى ناسادو پيى گووتم دۆسيەكەى خويندووھتەوھو قەزىيەكەم ھەساسە. و ئەگەر متمانەى پى بكەم، ئەوا گومانى لەسەر كەوتن

نابی. سوپاسم کردو گووتی: ((جا ئیستا با بچینه سەر ئەسلی مەسەلەکە.)) لەسەر تەختە خەوێکەم دانیشت و ئەوەی باس کرد کە هەندی زانیاری لەسەر ژبانی تایبەتیم کۆکراوەتەو. زانراوە کە دایکم تازە لە لەنگەرخانە مردوو. ئەوجا لە مارنکو هەندی تەحقیق کراوە. تەحقیقکاران بۆیان دەرکەوتوو کە لەرۆژی ناستنەکە دایکما، من بێ موبالاتی و خەمساردیم نیشاندان. ئەوجا پێی گووتم: ((هەلبەتە بە خۆت دەزانی کە پێم ناخۆشە کە ئەم پرسیارەتان لێدەکەم، بەلام زۆر زەرورییە، چونکە ئەگەر وەلامیکی ئەم پرسیارەم دەست نەکەوی، بە بەلگەیهکی گەورە تانباری دەژمێردری.)) دەویست هاوکاری بکەم. لێی پرسیم کە ئایا لەو رۆژەدا خەمبار بووم. ئەم پرسیارەم بەلاوە سەیربوو، و وام بەخەیاڵدا هات ئەگەر من پرسیاریکی وام بکردایە زۆر نارەحەت دەبووم. لەگەڵ ئەمەشا وەلام دایەو کە ماوەیهکە عادی پرسیار کردنم لەخۆ لە دەست داو و وەلامی پرسیارەکەم بەلاوە زەحمەتە. بێگومان دایکم زۆر خۆش دەویست، بەلام ئەمە هیچی نەدەگەیاندا. هەموو کەسیکی تەندروست کەم و زۆر ئارەزووی مەرگی ئەو کەسانە دەکەن کە خۆشیان دەوین. لێرەدا پارێزەرە کە قسەکە ی پێ پریم و تەواو شلەژا. ئیدی قەولی ئی وەرگرتم کە ئەم قسەیه نە لە دادگا و نە لە لای سەرۆکی دادگا نەکەم. ئیدی بۆم باسکرد کە تەببەتەم جۆریکە کە بە زۆری پێداوایستییه بە دەنییهکانم، هەستەکانم دەشیوینی. ئەو رۆژە دایکم بە خاک سپارد، زۆر ماندوو بووم و خەوم دەهات. بە جۆری کە چەند شتیکی ئەو رۆژەم لەبەر نەماوە. ئەوەی دەتوانی بە دنیاییه وە بیلیم ئەمە بوو کە خۆزیم دەخواست دایکم نەمردبایە. ئی پارێزەرە کەم کە پێناچوو ئاسودە بێ گووتی: ((ئەمە بەس نییه.))

لەفکران راچوو. پرسى ئایا دەتوانم بلیم کە لەو رۆژەدا بەسەر هەستە ئاساییهکانما زال بووم؟ گوتم: ((نە، چونکە ئەمە دروست نییه.)) بەشیوێهکی سەیر نیگای کردم، وەکو ئەوەی کەمیک رقی هەستینم و بیزارى بکەم. بە جۆرە فیلبازییه کەو گووتی بەهەر حال بەرێو بەرو کارمەندانی کە ترەخانە کە وەکو شایەت گوئی لە قسەکانی من دەگرن و ((ئەمەش بۆ تو خراب دەبێ)) دانیام کردووە کە ئەم چیرۆکە هیچ پەيوەندییهکی بە دۆزەکەى منەو نییه، بەلام ئەو هەر ئەو نەدی گووت کە دیارە هەرگیز سەرۆکارم لەگەڵ دادگادا نەبوو.

ئەوجا بەتورەیی رۆیی. دەمویست رایگرم و تیی بگەیهنم کە هاودلی ئەوم مەبەستە نەک بۆ ئەوەی باشتەر بەرگرم ئی بکات، بەلکو لەبەر ئەوەی بەتەببەت هاودەردی ئەوم دەوی! بەتایبەتی کە هەستم کرد نارەحەتەم کردوو. لەقسەکەى من تى نەدەگەیی و لەبەر ئەمە کەمیک رقی لیم هەستا بوو. حەزم ئی بوو کە دانیای بکەم کە منیش وەکە هەموو خەلکیم، تەواو وەکو هەموو خەلکی وەهام. بەلام هەموو ئەم شتانه لە راستیا بیفایدەبوون و من لەبەر تەمەلی خۆم چا و پۆشیم لە گووتیان کرد.

دوای تۆزی هەمدیس بۆلای قازیبی تەحقیقیان بردم. سەعات دووی پاش نیوهرۆ بوو. ئەمجارەیان ژورەکەى نوقمی تیشک بوو کە پەردە تۆرپییهکەى گلی نەدەدایەو. زۆر گەرم بوو، داینیشاندەم و بەرزیکی زۆرەو پێی راگەیاندم کە پارێزەرە کەم ((لەبەر هۆیهکی چاوەروان نەکراو)) نەهاتوو. جا من هەقم هەیه کە وەلامی پرسیارەکانی نەدەمەو و چاوەری بکەم کە

ئەوقاتەكەم بېت. ئۇ من گووتەم بەخۆم دەتوانم وەلām بەدەمەوہ. قامكى نا بە دوگمەيەكى سەر مېزەكەيدا. سكرتيرىكى لاو وەژوور كەوت و تەقريبەن لەپشت منەوہ دانىشت.

هەردووگمان لەسەر كورسىيەكانمان دانىشتبووين. پرس و جو دەستى پيكرد. هەوہلجار گووتى واديارە تو بنیادەميكى كەمدو و مەندەي، وپاى منى لەمبارەيەوہ دەويست. وەلām دايەوہ: ((لەبەر ئەوہيە كە هيچ كاتى شتتيكى گرینگم نيبە كە باسى بكم. بۆيە قسە ناكەم.)) وەكو جارى پيشوو پيكنەنى و سەلماندى كە ئەمە باشتين بەلگەيە و لەسەرى رۆيى: ((بەلām ئەمە هيچ بايەخيكي نيبە.)) بېدەنگ بوو، نيگايەكى كردم و لەپەر خۆي راست كردهوہو بە پەلە پەل پيى گووتەم: ((من تەنيا خۆتەم مەبەستە.)) دروست لە مەبەستى حالى نەبووم و هيچ وەلāmيكم نەدايەوہ. لەسەرى رۆيى كە: ((هەندى لايەنى ئەم كارەي تو هەيە كە سەريان ليدهرناكەم. هەلبەتە دانيام كە يارمەتيم دەدەي تا لييان حالى بيم.)) گووتەم شتەكان زۆر سادەن. ناچارى كردم كەشتەكانى ئەو رۆژەي دووبارە بو بگيرمەوہ. بەكورتى ئەوہي كە لەوہو پيش بووم باسكردبوو، بووم گيرايەوہ: ريمون، كەنارى دەريا، مەلەوانى، شەپوقەرقەشە، ديسانەوہ كەنار، كانيبە چكۆلەكە، هەتاوو پينچ فيشەكى دەمانچەكە. لەسەرى هەر رستەيەكدا دەيگووت: ((زۆر باشە، زۆر باشە.)) كە گەيمە سەر جەستە كەوتووەكە هەمديس پشتگيرى قسەكەي كردم و گووتى: ((زۆر باشە.)) لەدووبارە كردهوہي ئەم حيكايەتە بيتاقەت بووبووم وەهستم دەكرد هەرگيز ئەوہندەم قسە نەكردبوو.

دواى تۆزىك هەستاو گووتى دەيەوى يارمەتيم بدات، چونكە بووم بەمايەي بايەخى وى و پەنا بەخوا كاريكم بو دەكات. بەلām هەوہلجار ويستى ديسان هەندى پرسيارم لييكات، يەكسەر ليى پرسيم كە دايكم خۆشدەويست، گووتەم: ((بەلى وەكو هەموو خەلكى.)) و سكرتيرەكە كە تا ئەم كاتە بەردەوام تايپى دەكرد، وەك بليى بە هەلە تايپەكەي ليىدا، چونكە لە كارەكەي وەستاو ناچار ئاوپرى دواوہي دايەوہ. قازيبەكە هەمديس بى هيچ هۆيەكى ئاشكرا ليى پرسيم: ((ئايا هەر پينچ گوللەكەم دوا بەدواى يەك تەقاند؟ كەميك لەفكرانراچووم و گووتەم هەوہلجار يەك گوللەم تەقاند، و پاش چەند ساتيك چوارەكەي ديكە، هەنگى گووتى:)) بوچى لە نيوان يەكەم و دووہمدا هەلوەستەت كردد؟)) جارەكى دى كەنارە سورەوہبووہكەم لەبەرچا و بەرجەستە بوو و هەستم بەگەرميبە سووتينەرەكەي لەسەر تەويلم كرد. ئۇ ئەمجارە هيچ وەلāmيكم نەدايەوہ. لەماوہي ئەو بېدەنگيبەي پاش ئەمە، قازى پەشيۆ دەينواند، دانىشت. قامكەكانى خستە ناو قزى، ئانىشكەكانى دادايە سەر مېزەكەي و بەسيميايەكى غەريبەوہ تۆزى بەلای منا دانەوييەوہ: ((لەبەرچى؟ بوچى تەقەت لە جەنازەيەكى بيگان كردد؟)) هەمديس نەمزانى چ وەلāmيكى بەدەمەوہ. قازى دەستى بەناوچەوانى خويىدا هيىناو پرسيارەكەي بەتۆزى دەسكاريبەوہ دووبارە كردهوہ: ((لەبەرچى؟ دەبى پيم بليى لەبەرچى؟)) بېدەنگ بووم.

لەپەر هەستا، بەپەلە چوو بو ئەوسەرى ژوورەكە، چەكەجەي ميژيكي راکيشا. خاچيكي زيويىنى بە نەخشى عيساي ئۇ دەرهيىنا ولە حاليكا دەيجولاند بەرەو لاي من هات و بەدەنگيكي لەرزۆك كە تەواو گۆرپابوو هاواری كرد: ((ئايا ئەمە دەناسيت، ئەمە ئەمە؟)) گووتەم:

((به لئی، هه لیه ته)) نه و جا زۆر به په له و به هه لچوونه وه گوتی که باوه پری به خوا هیه که هیچ مروقیك ئه وه نده گونا حكار نییه که خوا نه توانی بیبه خشیئت. به لām بو ئه م کاره مروقه ده بی تۆبه بکات، په شیمان بیته وه و بیته وه به منالی که ویژدانی پاک بیته وه و ناماده ی قه بولکردنی هه نه خشیك بی. هه موو هه یکه لی خو ی دابوو به سهر میزه که دا. خاچه که ی ته قریبه ن به سهر سهری منه وه ته کان دها. راستت ده وی، من به باشی په یگیری قسه کانیم نه کرد، چونکه گهرام بوو و چند میشیکی گهره له ژووره که دا بوون که به ده موو چاومه وه دنیشتنه وه. هه روها له بهر نه وه ی به خو ی توژیك خستبوومیه ترسه وه. له هه مان کاتدا هه ستم ده کرد ئه م ترسه مایه ی پیکه نینه. چونکه به هه موو حال وحه ساویك تاوانباره که من بووم. به لām ئه و هه ر به رده وام بوو. ئیدی که م دایبژیک بو م ده رکه وت که به بوچوونی ئه و ته نیا یه ک خالی تاریک له قسه کانی مندا هیه، ئه ویش نه وه یه که چ شتیك بووه هوی هه لوه سته کردنم له نیوان گولله ی یه که م وگولله کانی دواترا. ئه و دوا ی قه زییه که زۆر باش بوو، ئی ئه و ته نیا سهری له م خاله دهرنه ده کرد.

ده مویست تی بی بگه یه نم که پی داگرتنی ئه و بیهوده و هه لیه. چونکه ئه م خاله ی دوا یی ئه و بایه خه ی نییه. ئی ئه و قسه که ی بریم و له کاتیکا به پیوه وه ستا بوو بو جاری دووم هانی دهادام وه لām بده مه وه، لی پیرسیم که ئایا باوه پرم به خوا هیه. وه لām دایه وه نه. به تورهی و بیزاری دانیشت. گووتی ئه مه مه حاله، گووتی هه موو خه لکی باوه ریان به خوا هیه. ته نانه ت نه وان هه ش که روویان لیوه رگی پراوه. ئه مه باوه پری ئه و بوو. ئه گهر روژی گومانی له وه بکر دایه، ئیدی ژیان مانایه کی نه ده بوو. هاواری کرد: ((ئایا ده ته وی ژیانم مانایه کی نه بی؟)) به رای من ئه مه په یوه ندییه کی به منه وه نه بوو و پی م گووت. ئی له م کاتدا له سهر میزه که ی په یکه ریکی مه سیحی له بهر چاوم راگرت و شیت ئاسا هاواری کرد: ((من مه سیحیم داوا له م ده که م که له گونا هه کانی تو خوش بی، چون باوه پرت به که سیك نییه که له پیناوی تو دا ره نجی کی شاوه و نازاری چه شتووه؟)) هه ستم کرد به شیوه یه کی خو یی ده مدوینی، به وشه ی ((تو)) ده مدوینی. ئی شه که ت و بی تا قه ت بوو بووم. گهرما که زیاتر زیاتر ده بوو، وه کو هه میشه که کاتی ده مه وی خو م له ده سته ی که سیك رزگار بکه م گو ی له قسه کانی ناگرم، حاله تی کم له خوگرت له تووایه به بوچوونه کانی قایلیم، و پی م سهریر بوو که وایزانی سهرکه و تووه و گووتی: ((ده بی نی، ده بی نی که باوه پرت پییه تی، و ئیستا ده ته وی ئیمانی پی بی نی؟)) هه لیه ته جار یکی دیکه ش گووتم نه. که وته سهر کورسییه که ی خو ی.

زۆر ماندوو دیار بوو. که میك بیده نگ بوو. له م کاتدا تایپه که، که له نووسینی گفتوو گو یه که دوا نه ده که وت، دوا رسته کانی لی دا. ئه وسا به وردی و که میك خه مینییه وه ته مه شای کردم، و له ژیر لیوه وه گووتی: ((من هه رگیز رو حیکی به به رده بووی وه کو رو حی تو م نه دیوه. ئه و تاوانبارانه ی که تا نه و رو به رووی من بوونه ته وه، هه ر هه موویان له به رده م ئه م وینه ی نازارو خه مه دا که و توونه ته گریان.)) و یستم بلیم که گریان هه کیان له بهر تاوانباریان بووه. به لām بیرم کرده وه که منیش وه کو نه وانم. نه مه ده توانی ئه م بیره قبول بکه م. ئیدی قازییه که هه ستا. وه که نه وه ی بلی که پرس و جو یه که ته واو بوو. به لām به هه مان سیمای نه ختی شه که ت و ته نیا لی ی

پرسیم نایا له کارهکهی خۆم ژێوانم . بیرم کردوهو گووتم له جیاتی پهشیمانی راستهقینه ههست به جوړه پهستی و خهمینیییهکه دهکهم . ههستم کرد له مهبهستم حالی نهبوو . بهلام ئه و روژه کارهکان لیږه دا وهستان و هیوهتر نهچوون .

ئیدی لهوه بهدواوه زور جار قازیییهکهم دهبینی ، بهلام هه موو جارێ هه لهگهڵ پارێزه رهکهمدا بووم . هه موو جارێ بهوه دهبرایهوه که ههندی خالیان له مه پ ئیعترافهکانی پیشووم بو روون بکه مهوه . قازیییهکهم و پارێزه رهکهم ههندی باس و خواسیان له مه پ هه نجه ته کانم دهکرد . بهلام ئهوی راستی بی ئه وان له وده مانه دا هیچ بایه خییکیان به من نه ده دا . به هه ر حال به ره به ره رهوت و توئی پرس و جو یه کان گو پان . وادیار بوو که قازیییه که چیت منی به لاره مه به ست نییه و داوه ری خو ی سه باره ت به من به شیوه یه که له شیوه کان ته واو کردوه ، چیت باسی خوای له گه ل نه کردم . چیت به و هه لچوونه ی یه کهم روژه وه نه م بینی . به کورتیییه که ی گفتوو گو یه که ی نیوانمان گه رمتر و دوستانه تر بوو بوو . چه ند پرس یاریک ، چه ند قسه یه که له گه ل پارێزه ره که ما ، و نه و جا پرس و جو یه کان ته واو ده بوو به گووته ی قازیییه که ، قه زیییه کهم رهوتی خو ی ده پری . وه هندی جار ش که باس باسی بابه ته گشتیییه کان بوایه ، منیشیان تیا به شدار ده کرد . به ره به ره پشووم وه به ره اته وه . له م سه عاته نه دا هیچ که سیك دژم نه بوو . شته کان هینده ئاسایی و ریک و پیك و وردو به قایده به پریوه ده چوون ، گه وچ گه وچ وام خه یال ده کرد که ((بووم به پی پری ئه وان .)) له کو تایی ئه م پرس و جو یانه دا که یانزه هه یقی خایاند ، ده توانم بلیم که سه یرم پی ده هات که هه رگیز له هیچ شتیك ئه وه نده ی ئه و ساته ده گمه نانه له زه تم نه ده برد که قازیییه که منی تا به رده رکه ی ژوو ره که ی به پری ده کرد و به سه دایه کی دوستانه ده یگوت : ((بو ئه مپرو به سه جه نابی دژه مه سیح .)) ئه وسا به ده ستی پولیسیان ده سپاردم .

((2))

هه ندی شت هه ن که هه گیز چه زم نه کردوه باسیان بکه م . که چوومه زیندانه وه ، وای چه ند روژیک بو م ده رکه وت که چه زنا که م تا قه یه که وشه ده رباره ی ئه م به شه ی ژیانم باس بکه م . پاشان زانیم که ئه م چه زنه کردن و بی مه یلییه ش هیچ پایه و بناغه یه کی نییه . له راستیدا له روژانی هه وه لدا ههستم به زیندانی بوونی خو م نه ده کرد چونکه به شیوه یه کی نادیارو ئالوز چاوه نو پری رووداویکی تازه بووم . ئه م رووداوه پاش یه که مین و له هه مان کاتا دوا یه مین دیده نی ماری روویدا . له و روژه وه که کاغه زه که یم پی گه یی (بو ی نووسی بووم چونکه ژنی من نییه چیت مۆله تی ناده ن دیده نیم بکا .) به لی له و روژه به دواوه ههستم کرد که ئه م ژووری زیندانه مالی منه و ژیانم لیږه دا ده وه ستی . ئه و روژه ی که ده سگریان کردم ، هه وه لجا ره ژووریک زاندانیان کردم ، که زندانیانیکی زوری تیا بوو ، زوربه یان عه رب بوون . ئه وانه هه رکه منیان بینی پیکه نین ، پاشان لییان پرسیم که چیم کردوه ، گووتم عه ره بیکم کوشتوو ، وئیدی ئه وان بی ده نگ بوون . به لام دوا ی که میك شه و به سه را هات ، فیریان کردم که چو ن چه سیره که ی ژیرم بو خه وتن ریک بخرم ، به لوول دانی سه ریکی ، سه ریك دروست ده کرا . به دریزی شیوه که می شوله به سه ر

سەرۆچاوما تهراتینیان کرد. دواى چه‌ند روژیک بو ژورویکی ته‌نیايان بردم كه له‌وى له‌سه‌ر ته‌ختیكى دار ده‌خه‌وتم. له‌گه‌نیکم له‌ جیاتی ئاوده‌ست هه‌بوو. ته‌شتۆكه‌یه‌كى ئاسنیشم هه‌بوو. زندانه‌كه‌ پرێك كه‌وتبووه‌ سه‌رووی شاره‌وه‌، له‌ كلاورۆژنه‌یه‌كه‌وه‌ ده‌متوانی ده‌ریا بدینم. روژیک كه‌ خووم به‌ شیشبه‌نده‌كه‌وه‌ نووساندبوو و رووم كردبووه‌ روناکییه‌كه‌، پاسه‌وانیك وه‌ژوور كه‌وت و پیی گووتم كه‌ میوانم هاتوه‌. له‌ دلێ خودا گوتم ماری یه‌. هه‌رواش بوو.

بووه‌ی بگه‌ینه‌ ژووری دیدهنی، به‌ دالانیکی درێژا، پاشان به‌ قالد‌رمه‌یه‌كا و ئه‌وجا به‌راره‌ویکی دیکه‌دا ره‌تبووین. چووینه‌ ناو هوڵیکی زور گه‌وره‌وه‌، له‌ده‌رگایه‌کی گه‌وره‌وه‌ روناکی تی‌ده‌كه‌وت. دوو موچه‌جهری ئاسن درێژیی هوڵه‌كه‌یان ده‌بهری و‌كردبوویان به‌سی به‌شه‌وه‌. له‌ نیوان دوو موچه‌جهره‌كه‌دا مه‌یدانیکی هه‌شت تا ده‌ مه‌تری دروست بووبوو كه‌ مواجه‌هه‌چییه‌كان و زندانییه‌كانی لیكدی جیا ده‌كرده‌وه‌. ماریم له‌ به‌رانبه‌ر خودا، به‌جله‌ موقه‌له‌م و ده‌موچاوه‌ تاوانگازه‌كه‌یه‌وه‌ بینى. ده‌ دوانزه‌ زندانییه‌ك كه‌ زوربه‌یان عه‌ره‌ب بوون له‌ ته‌نیشته‌ منه‌وه‌ وه‌ستا‌بوون. چواره‌وری ماری ژنانی جه‌زایری ناوچه‌یی بوو، كه‌وتبووه‌ نیوان دوو ژنی مواجه‌هه‌چییه‌وه‌: پیره‌ژنیکی زیته‌له‌ی لیو هه‌لقورتاوی ره‌شپۆش، و ژنیکی قه‌له‌وی سه‌ررووت كه‌ زور به‌ده‌نگی به‌رز به‌ حه‌ره‌كه‌وه‌ قسه‌ی ده‌كرد. به‌هۆی مه‌ودای نیوان موچه‌جهره‌كانه‌وه‌ مواجه‌هه‌چییه‌كان و زندانییه‌كان ناچار بوون به‌ده‌نگی به‌رز قسه‌ بکه‌ن. كاتی وه‌ژوور كه‌وتم غه‌لبه‌ غه‌لبی ده‌نگه‌كان كه‌ له‌سه‌ر دیواره‌ رووته‌كه‌ی هوڵه‌كه‌ ده‌نگی ده‌دایه‌وه‌، ئه‌و تیشكه‌ تیژه‌ی كه‌ له‌ ئاسمانی‌ را ده‌یدا له‌ شووشه‌كان و له‌ هوڵه‌كه‌دا په‌خش و بلاو ده‌بووه‌وه‌ سه‌ره‌گیژكه‌یان پێخستم. ژووری زندانه‌كه‌ زور هی‌دی‌ترو تاریكتر بوو. چه‌ند ساتیکم ده‌ویست تا به‌م وه‌زعه‌ را‌بیم. ئه‌وجا سیماكانم له‌به‌ر روناکی ژوره‌كه‌دا به‌ جوانی لی‌ده‌ركه‌وت. بینیم پاسه‌وانیك له‌وسه‌ری دالانه‌كه‌و له‌ نیوان دوو موچه‌جهره‌كه‌دا وه‌ستاوه‌. زوربه‌ی زندانییه‌ عه‌ره‌به‌كان به‌رانبه‌ر به‌ خزم و كه‌سوکاریان، به‌ چیچكانه‌وه‌ دانیشته‌بوون. ئه‌مانه‌ هاواریان نه‌ده‌كرد. وێرای ئه‌و هه‌موو هه‌راو زه‌نایه‌ به‌ ئه‌سپایی قسانیان ده‌كردو له‌ قسه‌ی یه‌كدیش حالێ ده‌بوون. چیه‌ مه‌نگه‌كانیان كه‌ له‌ خواره‌وه‌ ده‌هات تیكه‌ل به‌و گه‌فتو گۆیانه‌ ده‌بوو كه‌ له‌سه‌ریانه‌وه‌ ده‌كران. هه‌موو ئه‌مانه‌م زور به‌ خیرایی بو‌ ده‌ركه‌وت و به‌ره‌و لای ماری چووم. خو‌ی دابوو به‌ شیشبه‌نده‌كه‌دا، به‌ هه‌موو توانایه‌وه‌ بو‌م ده‌خه‌نی، له‌به‌رچاوم زور جوان بوو، به‌لام نه‌متوانی ئه‌وه‌ی پی‌ بلیم.

به‌ده‌نگی به‌رز گووتی: ((چۆنی؟)) وه‌لام دایه‌وه‌: ((هه‌ر واده‌بی)) گووتی: ((باشی، هه‌موو شتیكت هه‌یه‌؟)) وه‌لام دایه‌وه‌: ((به‌لی، هه‌موو شتیك.))

بیده‌نگ بووین و ماری هه‌ر پیده‌كه‌نی. ژنه‌ قه‌له‌وه‌كه‌ به‌ره‌و هاوسپه‌كه‌ی من هاواری ده‌كرد كه‌ بیگومان می‌ردی بوو. پیاویکی چوارشانه‌ی قززه‌ردی جوان بوو. قسه‌كه‌یان پاشماوه‌ی گه‌فتو گۆیه‌ك بوو كه‌ ماوه‌یه‌ك پێشتر ده‌ستیان پێكردبوو.

ژنه‌كه‌ به‌ هه‌موو هی‌زییه‌وه‌ هاواری کرد: ((جان نایه‌وی وه‌ری بگری)) پیاوه‌كه‌ ده‌یگوت: ((به‌لی، به‌لی)) - پیم گووت كه‌ هاتییه‌ ده‌ری وه‌ری ده‌گریته‌وه‌، به‌لام جان رازی نه‌بوو وه‌ری بگری.

ماری له پال ټه و ژنه وه هاواری کرد که ریمون سلاوم لیډهکات و من گووتم: ((سوپاس)) به لام دهنگی من له ناو دهنگی هاوسیکه مدا که پرسى: ((نایا حالى باشه)) گووم بوو. ژنه که پیکه نی و گووتى: ((هیچ کاتیک نه وهنده باش نه بووه.)) نه وهی دهسته چهیم، پیاویکی وردیله ی گهنج بوو، جووتی دهستی ناسکی پیوه بوو و هیچی نه ده گووت. سهیرم کرد که بهرانبهر به پیره ژنیکی لاوان دانیشتووه و هردووکیان به تامه زرویی چاویان بریوه ته یه کدی. نه متوانی له وهی پتر لییان وردبیمه وه، چونکه ماری بهر وه من هاواری کرد که ده بی به ئومید بم. گووتم: ((به لی)) و له هه مان کاتا ته مه شای ئه وم ده کرد و حهزم ده کرد له سهر کراسه که یه وه شانی بگوشم. هه وه سی ئه و قوماشه ناسکه له که لله ی دابوم و به چاکی ده مزانی که جگه له و به چ شتیک ئومیده واریم. ماری ده یویست ئه مه بلی. ماری هه ر پیده که نی. من جگه له بریقه ی ددانه کانی، و ورده چرچی ده وری چاوه کانی چیرم نه ده بینى. دووباره هاواری کرد: ((دیته ده ری و زه ماوه ند ده که ین!)) وه لام دایه وه: ((پیته وایه؟)) ئه م رسته یه م هه ر بو ټه وه گووت که شتیکم گووتبی. هه نگی به ده نگی زور به رزو خیرا گووتی: به لی، و گووتی که من ته بری ده بم و دووباره ده چینه مه له وانی. له پال ماری دا، ئه و ژنه هاواری ده کرد که زه میله یه کی له نوسینگه که داناوه و شته کانی ناو زه میله که ی یه که ده ژمارد تا وه ریان بگری، چونکه نرخیان گران بوو. هاوسیکه ی دیکه ی من و دایکی هه ر به و ده قه وه نیگای یه کترین ده کرد. چه چپی عه ره به کان له خواره وه به رده وام بوو. له ده ری پا وادیار بوو که روناکی له بهر په نجه ره که دا شه پول ده دا. روناکی وه کو خوشاوی تازه ی میوه به سهر سه روچاوه کانا ده روئی.

هه ستم ده کرد بیتاقه تم و ده مویست برؤم. غه لبه غه لبه که نه زیه تی ده دام. به لام له لایه کی دیکه وه ده مویست تیر ته مه شای ماری بکه م. نه مزانی چه ند وه خت بورى. ماری باسی کاره که ی خو ی ده کردو به رده وام ده خه نی. چه چه کان، هه راو زه ناکان و گفتو گوکان تیکه ل به یه کدی ده بوون. تاقه دو پرگه ی مات وکپ ته نیشتی من بوو، له و شوینه ی که ئه م لاوه وردیله یه و ئه و پیره ژنه ده یانروانییه یه کدی. ورده ورده عه ره به کانیان برد. هه رکه نه فه ری یه که م روئی، ئیدی هه موو بیده نگ بوون. پیره ژنه که خو ی له شیشبه نده که نزیک کرد بووه وه، وه م کاته دا پاسه وانه که ئاماژه یه کی بو کوره که ی کرد، و ئه ویش گووتی: ((به هیوای دیدار دایکه.)) دایکه که ده ستی له نیو دوو شیشه وه دریز کرد تا کورته ئاماژه یه کی خاو و دریزی بداتی.

پیره ژن روئی. له م کاته دا پیاویکی کلاو به ده ست وه ژوور که وت و شوینه که ی ئه وى گرت. زندانییه کیان هیئا، ئه و جووته زور به گهرمی قسه یان ده کرد، به لام به ئه سپایی، چونکه هه مدیس بیده نگی بالی به سهر هؤله که دا کی شابوو. هاتن به سو راخی یاروی ده سته راستی منه وه، و ژنه که ی بی ټه وه ی ده نگی نزم بکاته وه، وادیار بوو هیشتا نه یزانی بوو که چیر پیویست به هاوار کردن ناکات، پیی گووت: ((ئاگاداری خوت به و وریابه.)) ئه و جا نوره هاته سهر من. ماری به ئاماژه ماچیکی تی گرتم. بهرله وه ی له چاوی ونیم، دووباره ئاوپم دایه وه. بی جولته بوو، ده موچاوی خو ی به هه مان خه نده ی دریزو چره وه نابوو به موچه جهره که وه.

دیکه ش دهگنه ئەم ئەنجامه‌ی که خۆیان هۆکاری ته‌سکینی خۆیان فه‌راهه‌م بکه‌ن. خۆیان رابینن)) ئەوجا پاسه‌وانه‌که رۆی.

جگه‌ره‌ش مه‌سه‌له‌یه‌که بوو. که هاتمه‌ ناو زندان، پشتینه‌که‌م، قه‌یتانی پیل‌اوه‌کانم، بۆینبا‌خه‌که‌م و هه‌رچییه‌که‌م له‌ گیرفانا بوو، به‌تایبه‌تی جگه‌ره‌کانیان ئی سهندم. له‌ زندانه‌که‌مدا جاریکم داواکرد که جگه‌ره‌کانم بده‌نه‌وه. به‌لام گووتیان قه‌ده‌غه‌یه. رۆژانی یه‌که‌م زۆر زه‌حمه‌ت بوو، وره‌نگه‌ هه‌ر ئەمه‌ش له‌ هه‌ر شتیکی دی داغانی کردبم، ته‌لزمه‌ دارم له‌ ته‌خته‌که‌ی ژیرم ده‌کرده‌وه‌و ده‌مجوو. به‌ درێژایی رۆژ دلم تیک هه‌لده‌هات. نه‌مه‌زانی بۆچی له‌ شتیکیان مه‌حرووم کردووم که زیانی به‌ چ که‌سیک نه‌ده‌گه‌یاند. پاشان بۆم ده‌رکه‌وت که ئەم مه‌حرومیه‌ته‌ش به‌شیکه‌ له‌ سزا. له‌م ساته‌ به‌دواوه‌ خۆم راهینا که چیت جگه‌ره‌ نه‌کیشم. ئیدی ئەم سزایه‌ش بۆ من حوکمی سزای نه‌ما.

ئەم ورده‌ ناره‌حه‌تیانی ئی ده‌رچی، ئیدی حال‌م زۆر خراپ نه‌بوو. گرنکترن شت دیسانه‌وه‌ کوشتنی وه‌خته‌که‌ بوو. به‌لام له‌وساته‌وه‌ که فی‌ربووم بیره‌وه‌ریانی رابردوو دووباره‌ زندوو بکه‌مه‌وه‌ ئیدی هیچ شتیکی بی‌تاقه‌تی نه‌ده‌کردم. هه‌ندی جار ده‌که‌وتمه‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌ ژووره‌که‌م و به‌ خه‌یال له‌ سوچیکه‌وه‌ بۆ گو‌شه‌یه‌کی دیکه‌ی ژووره‌که‌م ده‌رۆییشتم، یه‌که‌ یه‌که‌ شته‌کانی سه‌ر ریگه‌م ده‌ژمارد. هه‌وه‌ل‌جار ئەم کاره‌ زوو ته‌واو ده‌بوو. به‌لام هه‌ر که‌په‌تی که‌ دووباره‌ ده‌ستم پیده‌کرده‌وه‌، که‌میک زیاتری ده‌برد. چونکه‌ یه‌که‌ یه‌که‌ل و په‌له‌کان و ده‌رباره‌ی هه‌ر که‌لو په‌لیکی ژووره‌که‌، هه‌ر شتیکه‌ به‌سه‌ره‌وه‌ بایه‌ و ده‌رباره‌ی هه‌ر شتیکی هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی و ته‌نانه‌ت خودی ورده‌کاریه‌کانیش، له‌ نه‌خشیکه‌وه‌ بیگه‌ره‌ تا درزیک یا قه‌راخیکی شکاو، و ره‌نگ و په‌له‌کانی سه‌ر شته‌کانم وه‌بیر ده‌هینایه‌وه‌. له‌ هه‌مان کاتا هه‌ولم ده‌دا داوی خه‌یال‌م نه‌پچری، تا به‌ته‌واوه‌تی بیانژمی‌رم. به‌جۆری له‌م کاره‌ راهاتم که داوی چه‌ند هه‌فته‌یه‌که‌ ده‌متوانی چه‌ندین سه‌عات به‌و حاله‌وه‌ بمینم بی‌ ئەوه‌ی جگه‌ له‌ ژماردنی هه‌موو شته‌کانی ناو ژووره‌که‌م بیر له‌ هیچ شتیکی دیکه‌ بکه‌مه‌وه‌. به‌مجۆره‌ هه‌رچی پتر بیرم ده‌کرده‌وه‌ شتانی گوم و فه‌رامۆشکراوی زیاترم له‌ قولایی زه‌ینمه‌وه‌ دینایه‌ ده‌ری. هه‌نگی حالی بووم که پیاویک ته‌نیا یه‌که‌ رۆژ ژیبایی ده‌توانی به‌ ناسانی سه‌د دانه‌ سال له‌ زیندانا بژی. چونکه‌ هینده‌ی بیره‌وری لا کۆده‌بیته‌وه‌ که بی‌تاقه‌ت نه‌بی.

ئەمە بۆخۆی جۆره‌ ده‌سکه‌وتیک بوو.

ناره‌حه‌تی خه‌وتنیش له‌ ئارادا بوو. له‌ سه‌ره‌تادا، شه‌وان باش نه‌ده‌خه‌وتم و به‌ رۆژه‌وه‌ هه‌ر نه‌ده‌خه‌وتم. ورده‌ ورده‌ شه‌وانم باشتر بوو و ته‌نانه‌ت ده‌متوانی به‌ رۆژیش بخه‌وم. راستیه‌که‌ی له‌ دوامانگه‌کاندا، شه‌وو رۆژی شانزه‌ تا هه‌ژده‌ سه‌عاتان ده‌خه‌وتم. ته‌نیا شه‌ش سه‌عات ده‌مایه‌وه‌ که ئەویشم به‌ ناخواردن، پیشاو، و به‌ بیره‌وه‌رییه‌کانم و سه‌ربوری کابرا چیکۆسلۆفاکییه‌که‌ ده‌قه‌تاند.

له‌ به‌ینی ته‌خته‌که‌مو دۆشه‌که‌ ناواخن پۆشه‌که‌م دا پارچه‌ رۆژنامه‌یه‌کی کۆنم دۆزییه‌وه‌ که ته‌قربه‌ن نووسابوو به‌ به‌رگی دۆشه‌که‌که‌و، ته‌واو زه‌رد هه‌لگه‌رابوو و ته‌نک بووبوووه‌وه‌. ئەمه‌ سه‌ربوریکی کورتی نادیا‌ری ده‌گی‌رایه‌وه‌ که هه‌وه‌له‌که‌ی گووم بووبوو، به‌لام دیاربوو که له‌

چیکۆسلۆفاکیا رووی دابوو. پیاویک له گوندیکی چیکهوه بهمه بهستی دهوله مه ند بوون رووی بوو. دواى بیست و پینج سالان، به دهوله مهندي له گهل ژنه کهى و منالیکا گه رابوووه. دایک و خوشکه کهى له گونده کهى زاگه ی وى میوانخانه یه کیان به ریوه ده برد. بو غافلگیرکردنى وان، ژن و منداله کهى له ئوتیلیکی دیکه دا دانابوو، و چوو بوو بو میوانخانه کهى دایکی که ئه می نه ناسیبوووه. هه ر بو خوشی و شوخی هاتبوو به بیریا که ژووریک له وینده ر به کری بگری. پاره کهى پى نیشاندا بوون. دایک و خوشکه کهى، بهمه بهستی دزینی پاره کهى، شهوی به چه کوش کوشتبووین و لاشه که یان فری دابوو روباره وه. به یانی ژنه کهى هاتبوو، وبی ئه وه ی ناگای له واریقاته کان بی، ناسنامه ی ریواره کهى ناشکرا کردبوو. ئیدی دایکه که خوی هه لواسی بوو و خوشکه کهى خوی خستبووه بیره وه. ئه م سه ربووهم هه زاران جار خویندبووه وه. له سه ریکه وه مه حال بوو، به لام له سه ریکی دیکه وه ئاسایی بوو. به لی هه ستم کرد که کابرای ریوار تاراده یه ک شایسته ی ئه م چاره نووسه بوو. وه رگیز نابی شوخی و ته مسیل بگری. به مجوره وه خته که به خه و، بیره وه ری، خویندنه وه ی سه ربوره چیرۆکه وانیه که م و به دووی یه کا هاتنی روناکی و تاریکی، ده بوری. له شوینیکا خویندبوومه وه که مروقه له دوانه نجامدا، له زندانا چه مک و مانای زه مان له ده ست ده دا. به لام ئه مه به لای منه وه مانایه کی ئه وتوی نه بوو. له مه حالئ نه بوو بووم که روژان چوون له هه مان کاته هم کورت ده بن و هه م دريژ. بی گومان بو ژيانکردن دريژ بوون، به لام به راده یه ک ده کشان که له ئه نجامدا به سه ر یه کدا ده رژان و ئاویته ی یه کدی ده بوون. روژه کان لیڤه دا ناوی خویمان له ده ست ده دا. وشه ی ((دوینی)) و ((سه ی)) تاقه وشه بوون که به لامه وه مانایه کیان هه بوو.

کاتی که روژیک پاسه وانه که پیی گووتم که پینج مانگه لیڤه م، باوه رم پیکرد. به لام له ماناکه ی حالئ نه بووم. به لای منه وه هه مووی هه ر ئه و یه ک روژه بوو که له ناو زندانه که مه وه دريژ ده بووه وه هه مان ئه و کاره بوو که په یگیرییم ده کرد. ئه و روژه که پاسه وانه که رووی له ته شتۆکه ئاسنینه که مده ته مه شای خووم کرد، وام هاته به ر خه یال که وینه که م حاله تیکی جدی هه یه و ته نانه ت کاتی که ویستم به روویا پی بکه نم هه ر جدی بوو. ته شتۆکه که م له به رانبه ر خووما جولاند. من پیکه نیم و ئه و هه ر حاله ته جدی و غه منا که که ی خوی له ده ست نه دا. روژ له ته و او بوونا بوو ئه و سه عاته ده هاته پینشی که نامه وی باسی بکه م. ئه و سه عاته بی ناوه ی که سه دای خوړنشین و شه و له هه موو قاته کانی زندانه که وه به ناو کاروانی بیده نگی دا به رز ده بووه وه. چوو به ر کلاو روژنه که، له به ر دواتیشکی روناکییه که دا، جاریکی دیکه روانیمه وینه که ی خووم. وینه که هه ر جدی بوو، ئه مجاره یان سه یر نه بوو چونکه به خویشم هه مان حاله تم هه بوو. به لام له هه مان کاتدا و بو یه که مین جار پاش تیپه ربوونی چه ندین مانگ، به روونی گویم له ئاهه نگی ده نگی خووم بوو. ده نگه که م ناسیبه وه، زانیم هه مان ده نگه که روژگاریکی دريژ له گویمدا ده نگی ده دایه وه. ئه وسا حالئ بووم که هه موو ئه و کاته به ته نی قسه م له گهل خودا کردوه. هه نگی گووته ی په رستاره که م له کاتی به خاکسپاردنی دایکه م بیرکه وته وه. نه، هیچ مه فه ریك نه بوو. که س ناتوانی شه وانی زندان ته سه وربکات.

((3))

ناتوانم بلیم که نهو مانگانه درهنگ تیپه‌رین، ته‌نیا نه‌وه‌نده ده‌زانم به‌ر له‌وه‌ی یه‌که‌مین هاوین ته‌واو بی، هاوینیکی دیکه هاته‌وه‌و جییی هاوینی یه‌که‌می گرت‌ه‌وه. ده‌مزانسی که له‌گه‌ل به‌رزبوونه‌وه‌ی یه‌که‌م گه‌رمادا، شتیکی تازهم لیده‌قه‌ومی. دؤسییه‌که‌م هه‌واله‌ی دوا ده‌وره‌ی دانیشتنی دادگا کرا. نه‌م ده‌وره‌یه له مانگی حوزه‌یرانا کۆتایی ده‌هات، نه‌و رۆژه‌ی که دادگاییه‌که‌ی من ده‌ستی پی‌کرد، له ده‌ری، هه‌موو شتیکی نقومی هه‌تاو بوو. پاریزه‌ره‌که‌م دلنیای کردم که نه‌م دانیشتنانه پتر له دوو یا سی رۆژ ناخیه‌نی و له‌سه‌ری رۆیی: ((نه‌مه زیده‌باری نه‌وه‌ی که دادگا په‌له‌یه‌تی. چونکه پرسه‌که‌ی تو گرنگترین پرسی نه‌م ده‌وره‌یه‌ی دانیشتنه‌که نییه. له‌دوای نه‌وه یه‌کسه‌ر دؤسییه‌ی تاوانباریکی بابکوژ ده‌خړیته روو.))

سه‌عات حه‌وت و نیوی به‌یانی به‌ دوومدا هاتن. ئوتومبیلی زندان بو هۆلی دادگای بردم. دوو پۆلیس بردیانمه ژووری‌که‌وه که بوئی تاریکی لیده‌هات. له‌ نزیکسی ده‌رگایه‌که‌وه به‌ده‌م چاوه‌روانییه‌وه دانیشتنی که له‌و دیوییه‌وه ده‌نگی هه‌راو زه‌ناو گواستنه‌وه‌ی کورسیان و هاتو چۆ ده‌هات و یادی جه‌ژن و ئاهه‌نگه‌کانی گه‌ره‌کی خۆمانی وه‌بیر ده‌هینامه‌وه که له‌دوای ته‌واو‌بوونی ئاهه‌نگی گۆرانی و کۆنسیرت، کورسییه‌کانیان ده‌گواسته‌وه تا جیگه‌ بو سه‌ما کردن بکه‌نه‌وه. پۆلیسه‌کان پینان گوتم ده‌بی چاوه‌روانی نه‌ندامانی دادگا بین. ویه‌کیکیان جگه‌ره‌یه‌کی بو دریز کردم که وهرم نه‌گرت. دوا ی تۆزیک پرسی که ((نایا ده‌ترسم)). وه‌لام دایه‌وه: ((نه)). ته‌نانه‌ت له‌ سه‌ری‌که‌وه پی‌م خۆش بوو که دادگایه‌ک بیینم. له‌ ژیانما هه‌رگیز ده‌رفه‌تی وه‌هام بو نه‌ره‌خسابوو. پۆلیسی دووم گووتی: ((به‌لی، به‌لام له‌ دوا نه‌نجاما بنیاده‌م ماندوو ده‌کات.))

دوا ی که‌می‌ک زه‌نگی‌کی بچووک له‌ هۆله‌که‌دا لی‌درا. که‌له‌بچه‌کانیان له‌ده‌ستم کرده‌وه. ده‌رگایه‌کان کرده‌وه و بردیانمه شوینی تاوانباران. هۆله‌که‌ هی‌نده قه‌ره‌بالغ بوو ده‌رزیت هه‌لدابا نه‌ده‌که‌وته سه‌رزه‌وی. هه‌رچه‌ند په‌رده‌کان لانه‌برابوون، هه‌تاو له‌ گۆشه‌وه که‌ناران‌ه‌وه ده‌هاته ژووره‌وه و هه‌وا ی هۆله‌که‌ هه‌ناسه‌ی بنیاده‌می ته‌نگ ده‌کرد. په‌نجه‌ره‌کان داخرا‌بوون. من دانیشتم و پۆلیسه‌کان ده‌وریان گرتم. له‌م ده‌مه‌دا بوو که ریزیک سیمو ده‌موچاوم له‌ به‌ران‌به‌ر خۆما بینی. هه‌موویان ته‌مه‌شای منیان ده‌کرد، زانیم که نه‌مانه نه‌ندامانی دادگان. به‌لام ناتوانم بلیم که چ جیاوازییه‌کیان له‌ یه‌کدی هه‌بوو. ته‌نیا هه‌سته‌تیکم لادروست بوو که: من له‌به‌رده‌م ته‌ختی تراموایه‌کدام و هه‌موو نه‌م ری‌بواره نه‌ناسراوانه له‌ که‌مینان بو تازه ری‌بواریک تا به‌وردی ته‌مه‌شای نه‌داو نه‌تواری پی‌که‌نیناوی نه‌و بکه‌ن. هه‌له‌به‌ته ده‌مزانسی که نه‌مه به‌راوردیکی ساویلکانه بوو. چونکه نه‌مانه، لی‌رده‌دا عه‌ودالی ته‌مه‌شاگردنی تاوان بوون، نه‌که عه‌ودالی ره‌فتارو نه‌تواری پی‌که‌نیناوی. له‌گه‌ل نه‌مه‌شا جیاوازییه‌که گه‌وره نه‌بوو. به‌هه‌رحال نه‌مه بیریک بوو که به‌زه‌ینمدا هات.

به‌هۆی قه‌ره‌بالغییه زۆره‌که‌ی ناو نه‌م هۆله داخراوه‌وه که‌می‌ک گیژ بووم. جاریکی دی ته‌مه‌شای هۆلی دادگا که‌م کرده‌وه و هیچ سیمایه‌کم جیا نه‌کرده‌وه. پی‌م وایه هه‌وه‌لجار نه‌مزانسی که

ئەم ھەموو خەلکە لە ھەولێ دیتنی مندان. لە ژيانما. ئەوەندە خەلکە لە خەمی منا نەبوون. دەبوايە ھەولبەدەم تاوھکو تێ بگەم کە من ھۆی ئەم ھەموو ھەراو ھەنگامەيەم. بە پۆلیسەکەم گوت: ((چەند قەرەبالغە!)) وەلامی دایەوھ کە ھۆی ئەم قەرەبالغیھە روژنامەکانن، وژمارەيەکی پێ نیشاندام کە لەپشت مێزیکەوھ لە خوار شوینەکەي ئەندامانی دادگاوه دانیشتبوون و گووتی: ((ئەوانەن)) پرسیم: ((کی؟)) و دووبارەي کردوھ: ((روژنامەکان)). یەکیک لە روژنامە نووسەکانی دەناسی کە لەم کاتەدا ئیمەي بینی و بەرھو لامان ھات. پیاویکی بەتەمەن بوو، گەرچی تۆزە گرزئیھە بە دەمووچاویھەو بوو، بەلام دەچووھ دلەوھ. زۆر بەگەرمی دەستی پۆلیسەکەي گۆشی. لەم دەمەدا، ملاحەزەم کرد کە خەلکەکە کاتێ یەکدی دەبینن چاک و خۆشی دەکەن و پیکەوھ قسە دەکەن، ریک وەکو ئەوکاتەي ئینسان لە یانەيەکدا خۆي لە نیو ھاوشانانی خۆیدا دەبینیتەوھ، خۆشحال دەبێ. حالتیکی غەریب و سەیر گرتمی، ھەستم کرد من لە ناویاندا زیادەم، غەیارەم. لەگەل ئەمەشا روژنامە نووسەکە دەم بەپیکەنین، رووی کردە من و پێی گووتم ھیقیدارە دۆزەکەم بە دلێ خۆم بشکیتەوھ. سوپاسم کرد و لەسەری روئی: ((دەزانی، ئیمە قەزئیھەکەي تۆمان کەمیک گەورە کردوھتەوھ. ھاوین وەرزی کەسادی بازاری روژنامانە وجگە لە قەزئیھەکەي تۆ و تاوانبارە بابکوژەکە چ شتیکی دیکەي شایانی باسما نەبوو.)) ئەوجا لەناو ئەو دەستەيەي کە لای ئەوانەوھ ھاتبوو، کابرایەکی ریوھلەي رەقەلەي نیشاندام کە لە سمۆرەيەکی قەلەو دەچوو و عەینەکیکی چوارچێوھ رەشی لە چاویوو. گوتی ئەم پیاوھ نوینەری تایبەتی یەکیک لە روژنامەکانی پاريسە: ((جا ئەو بۆ دۆزەکەي تۆ نەھا تووھ. چونکە راسپێردراوھ کە لە دادگایی ئەو تاوانبارە بابکوژەدا بەشداری بکات، و لە ھەمان کاتدا داوای لیکراوھ کە سەبارەت بە تۆش راپۆریک نامادە بکات.)) لیرەدا چی وای نەما بوو کە سوپاسی بکەم. ئی بیرم کردوھ کە ئەم سوپاسگوزارییە مایەي پیکەنین دەبێ. بە دەست ناماژەيەکی دۆستانەي بۆ کردم و لیمان جیا بووھوھ. چەند دەققەيەکی دی چاوەروانمان کرد.

پاریزەرەکەم بە جلی فەرمییەوھ لەگەل ژمارەيەک لە ھاوکارانییدا وەژوور کەوت. چوو بۆلای روژنامە نووسەکان. دەستی گۆشین. سوعبەتیان لەگەل یەکیدیدا کرد. پیکەنین، تەواو ئاسودە دەھاتنە بەرچاو. تا ئەو کاتەي کە دەنگی زەنگ، لەلای مێزی ئەندامانی دادگاوه بەرز بووھوھ. ھەمووان لە شوینی خویان دانیشتن. پاریزەرەکەم ھات بۆ لای من. دەستی گۆشیم و نامۆزگاری کردم کە بەکووتی وەلامی ئەو پرسیارانە بدەمەوھ کە لیم دەکرین، لە قسە کردنا دەست پێشکەری نەکەم و باقی کارەکان بەو بسپیرم.

لای چەمەوھ دەنگی کورسییەکم گۆی ئی بوو کە رایان دەکیشاو شوین گۆرکییان پیدەکرد. و پیاویکی لاوازی درێژی جلی سوورم بینی کە عەینەکیکی تاکچاوی لە چاوی کردبوو و بە ریايي چمکی جەلەکانی کۆدەکردوھو دادەنیشتن. ئەمە دادوەر بوو. سکرتیری دادگا رەسمییەتی دانیشتنەکەي راگەیاندا. لەم دەمەدا دوو پانکەي گەورە کەوتنە خەرەخەر، و سێ قازی، دوانیان بەجلی رەش، سییەمیان بەجلی سوورەوھ، دۆسییە بەدەست وەژوورکەوتن. و زۆر بە پەلە بەرھو ئەو مێزە چوون کە بەسەر ھۆلەکەدا زال بوو. پیاوھ سوورپۆشەکە لەسەر کورسی ناوھراست

دانیشت. کلاوه فهرمییه که ی له بهردهم خویدا دانا. کهله بچوکه روتاوه که ی خو ی به دسته سړیک سړی و کردنه و ه ی دانیشتنه که ی راگه یاند.

رؤژنامه نووسه کان قهله مه کانیا ن به دهسته وه گرت. سیمای هه موویان بی موبالات و هندی پیکه نیناوی بو. که چی یه کیکیان که له وانی دی گهنجتر بو، به جلیکی فلانیلی که وه یی و بؤینبا خیکی شینه وه، پاندانه که ی له بهردهم خویدا دانا بو و ته مه شای منی ده کرد. له سیمو چاره ی هندی ناریکیا، من چاوه پرسنگداره کانیم ده بینی که به وردی نیگای منی ده کرد، بی ئه وه ی گوزارشت له شتیکی دیاری کراو بکن. هه ستیکی سه یرم لاپه یدا بو، ئه وه هه سته ی که خو م خه ریکم سه یری خو م ده که م. ره نگه له بهر ئه مه بو بی، هه روه ها له بهر ئه وه ی شاره زای عاده ت و ریو ره سمی ئه وینده ر نه بووم، که دروست حاله ی نه بووم دواتر چی رویدا، نه قورعه کیشی قازییه کان، نه پرسیاره کانی سه روکی دادگا له پاریزه ره که م و له دادسین و له ئه ندامانی دادگا ((هه موو جاریک، سه ری هه موو قازییه کان پیکه وه به ره و لای سه روکی دادگا ده سو راپه وه.))

خوینده وه ی خیرای ده قی تاوانبارییه که که ناوی هندی شوین و که سانم تیا دا ناسییه وه، وئو پرسیاره تازانه ی که له پاریزه ره که م کران، هیچیان به دروستی حالی نه بووم. ئه و جا سه روک گووتی نه و نوره ی ئاماده بوونی شایه ته کانه. سکر تییره که هندی ناوی خوینده وه که مایه ی سه رنجی من بوون. سه یرم کرد له نیو ئه و ئاپورایه وه که تا ده میک له وه پیش شیوه یه کی دیاری نه بوو، به ریوه به رو ده رگاوانی له نگه رخانه که، تو ماس پیرزی پیر، ریمون، ماسون، سالامانؤ و ماری یه که هه ستان و له ده رگایه کی لاهه کییه وه وه ده رکه وتن. ماری سووکه ئامازه یه کی هاو خه می بو کردم. من تا ئه و کاته ی که سیلست، که دوا نه فخر بوو که ناویان خوینده وه، هه ستا، پی م سه یر بوو که چون تا نه و نه مدیتیوون. له پال ئه و دا ژنه وردیله زیته له که ی ریستورانته که م ناسییه وه، هه مان چاکه تی له بهر دابوو، به رقه وه نیگای ده کردم. من کاتی بیر کردنه وه م نه بوو. چونکه سه روک ده سته ی به قسان کرد. گووتی: نه و دادگایی راسته قینه ده ست پیده کات و به پیویستی نازانی که به ئاماده بووان بلی ئارام و بیده نگ بن. به باوه ری ئه و به ره چا و کرنی ئه م پرهنسییه ده شیت دادگاییه که به شیوه یه کی واقیعبینانه و بیلایه نانه به ریوه بری. حوکمی قازیانی دادگا به گیانیکی دادپه روه رییه وه ده رده چی. به هه ر حال له گه ل بچوو کترین په شیوی دا ته مه شاقانان ده کاته ده ره وه.

گه رما زیادی ده کرد و ده بینی له هو له که دا، ته مه شاقانان به رؤژنامه خو باوه شین ده کن. خشه خشی به رده و امی کاغه ز هه لده ستا. سه روک ئامازه یه کی کردو سکر تییره که سی باوه شینی هه سیری هی نا که سی قازییه که یه کسه ر که وتنه به کار هی نانیان.

ئیدی له وده مه وه پرس و جو ی من ده سته ی پیکرد. سه روک به هیمنی، و بگره وام هه ست ده کرد که میهره بانه، دیسان پرسیاری ناسنامه یان لی کردم و ویرای نار هه تی و تو ره پی م هه ستم کرد که له راستیا ئه مه کاریکی زور ناساییه. چونکه بو دادگا شوریه یی بوو ئه گه ر که سیک له بری که سیکی دیکه دادگایی بکات. ئه و جا سه روک سه ربرده ی کاره که ی منی شروقه کرد. و دوا ی

خویندنهوهی سى پستهو جاريك ليى دپرسيم: ((وايه؟)) منيش بهگويړهى ناموزگارى پاريزهركه، هه موو جاري ولام ددایهوه: ((بهلى، جهناى سهروك)) ئەم كاره دريژهى كيښا. چونكه سهروك وردەكارييهكى زورى تيپهلكيشى قهزيهكه كردبوو. روژنامه نووسهكان به دريژيى ئەم ماوهيه هەر دهياننووسى. من ههستم به نيگاي ههركهجهكهيان و ئەو ژنه زيتهلهكه دهكرد. تهختى تراموايهكه بهتهواوهتى رووهو سهروك وهرچهرخابوو. سهروك كوڤهيهكى كرد، لاپهري دوسييهكهى ههلايهوه، و بهدم خوښاوو شين كردنهوه، بولاى من ناوپرى دايهوه. پيى گوتم ئيستا دهى ههندى پرسياران بكهين كه بهروالته پيهوهندى بهقهزيهكهى منهوه نييه، بهلام لهويه پيهوهندى نزيكى پيوهى ههبي. ههستم كرد كه ديهوى ديسان باسى دايكم بكات. و له دممه دا ههستم كرد كه ئەم كاره چهند بيتاقت و ناروحتى دهكردم. ليى پرسيم بوچى دايكم له كهترهخانه دانابوو؟ ولام دايهوه چونكه پارهم نهبوو تالاي خوڻم گلى بدمهوهو خزمهتى بكه. ليى پرسيم ناي ئەم جوداييه كارى له شهخسى من كردوه؟ ولام دايهوه كه دايكم و من، چاوهروانى هيچ نه لهيهكترو نه لهكسانى ديكه نهبووين و ههردووكمان خوومان به ژيانى تازهمانهوه گرتبوو. ههنگى سهروك گووتى نايهوى زور لهسهر ئەم بابته بروت. ئەوجا له دادستانى پرسى ناي هيچ پرسيارىكي هيه لهمن؟ دادستانهكه كه نيوهى پشتى له من بوو، بى ئەوهى نيگاي من بكات، گووتى بهيارمتهى جهناى سهروك، ديهوى بزاني كه ناي گهپانهوهى من به تاقى تهنيا بو سهر كانيهكه به قهستى كوشتنى كاپراى عهرب بووه؟ گوتم: ((نه)). ((چاكه، بوچى چهكاربووهو لهبهرچى يهكراست بهرهو ههمان شوينى دياريكراو گهپابووه؟)) گوتم به ريكهوت بوو. دادستانهكه بهتهوسهوه گووتى: ((جاري ئەوهندهمان بهسه)). ههنگى شتهكان كه ميك نالوزان، يان بهلاى كهمهوه من وام ههستدهكرد. بهلام دواى ههندى چيه چپ و پراويژان بهم وبهوه، سهروك كوتايى دانيشتنهكهى راگهياند و دانيشتنى پاش نيوهرو بو گوښگرتن له گهواهى شاهيهتهكان، تهرخان كرا. فرياي بيركردنهوه نهكهوتم. سواری ئوتومبيلى زندانيان كردم وبو زندانهكهيان بردمهوه كه لهويندهر نام خوارد. پاش ماوهيهكى كورت ههر بهئهندهزهى ئەوهى كه ههست بكه ماندووم، هاتنهوه به شوينما. هه موو شتيك له نوى دهستى پيكردهوهو من خوڻم له ههمان هولاو له بهردم ههمان ئەو سيميانه بينيهوه. بهلام دنيا زور گهرمتر بووبوو، هه موو قازيهكان و دادستان و پاريزهركهى من و چهند روژنامه نووسيكيش باوه شينيان بهدهستهوه بوو، لهتو وايه به موعجيزهيهكه ئەمه كراوه. روژنامه نووسه گهجهكهو ئەو ژنه زيتهلهيهش له جيى خويان دانيشتبوون، بهلام ئەمانه خويان باوه شين نهدهكردو خاموش و بيدنگ، تهمهشاي منيان دهكرد.

ئارهقهكهى دمووچاوم سهرى و تهنيا كاتى وهئاگا هاتمهوهو زانيم له كويم كه گويم لي بوو بهريوهبهرى لهنگهرخانهكهيان گاز كردو لييان پرسى كه ناي دايكم گلهيى لهمن ههبووه؟ ولامى دايهوه بهلى، ئەمه عادهتى كهسانى ناو كهترهخانهكه بوو كه سكالاً له كهس وكاريان بكهن. سهروك داواى ليكرد روتتر قسه بكات كه ناي دايكم سكالاً ئەوهى ليدهكردم كه له كهترهخانه دامناوو؟ و بهريوهبهر ههمديس گووتى بهلى. بهلام ئەمجارهيان هيچى ترى نهگووت. ولامى

پرسیاریکی دیکه‌ی دایه‌وه که گوايه له هیمنی و ئارامی من، له رۆژی ناشتنی دایکمد، سه‌ری سوپ‌ما‌بووه. پرسیا‌ری لی‌کرا مه‌به‌ستی ئه‌و له هیمنی و ئارمی چیه‌یه؟ هه‌نگی به‌ری‌وه‌به‌ر چاوی به‌ریه‌ نوکی پیل‌اوه‌کانی، و گووتی له‌و رۆژ‌ه‌دا من نه‌م ویستبوو دایکم ببینم و ته‌نا‌هت بۆ تا‌قه جا‌ری‌کیش نه‌گ‌ریا‌بووم، و پاش ناشتنه‌که بی ئه‌وه‌ی به‌دیار گۆ‌ره‌که‌یه‌وه پابم‌ینم یه‌کسه‌ر گه‌پا‌بوومه‌وه. شتیکی دیکه‌ش ئه‌وی سه‌رسام کردبوو: یه‌کیک له مامورانی ناشتنه‌که به‌وی گو‌ت‌بوو که من ته‌مه‌نی دایکم نه‌ده‌زانی. بۆ ساتی‌ک بی‌ده‌نگی به‌رقه‌رار بوو. و سه‌رۆک له‌وی پرس‌ی ئایا ئه‌و قسا‌نه‌ی که کردنی به‌راستی ده‌ریاره‌ی منه؟ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌ری‌وه‌به‌ر له پرس‌یا‌ره‌که حا‌لی نه‌بوو، سه‌رۆک پی‌ی گووت: ((ئه‌مه یاسایه.)) ئه‌وجا سه‌رۆک له دادستان‌ی پرس‌ی ئایا هیچ پرس‌یا‌ریکی له شایه‌ده‌که هه‌یه؟ و دادستانه‌که هاواری کرد: ((نه‌خیر ئه‌وه‌نده به‌سه.)) و ئه‌م رسته‌یه‌ی هی‌نده به‌ خرۆشه‌وه و هی‌نده به‌ نی‌گایه‌کی سه‌رکه‌وتوانه‌وه رووه‌وه من گووت، که بۆ یه‌که‌مین جار داوی چه‌ندین سال، ئاره‌زوویه‌کی گه‌وجانه‌ی گریان گرتمی. چونکه هه‌ستم کرد که تا چ راده‌یه‌که مایه‌ی نه‌فره‌ت و بی‌زاری ئه‌و خه‌لکانه‌ی ئه‌وینده‌رم.

سه‌رۆک له قازی‌ه‌کان و له پارێزه‌ره‌که‌می پرس‌ی که ئایا پرس‌یا‌ریان نییه. ده‌رگاوانی که‌تره‌خانه‌که‌ی گاز کرد. سه‌بارت به‌ویش وه‌کو خه‌لکانی دی هه‌مان ته‌ش‌ریف‌ات دووباره بووه‌وه. ده‌رگاوانه‌که که هات نی‌گایه‌کی منی کردو چاوانی خو‌ی وه‌رگی‌را. وه‌لامی ئه‌و پرس‌یا‌رانه‌ی دایه‌وه که لی‌ی کران. گووتی که من نه‌مو‌یستبوو دایکم بدینم. و جگه‌ره‌م کی‌ش‌ابوو و خه‌وتبووم و دواجار شیرو قاوه‌م خواردبووه‌وه. له‌م کاته‌دا هه‌ستم کرد که شتی‌ک هه‌موو هۆله‌که‌ی ها‌پوژاند. و بۆ یه‌که‌مجار زانیم که‌مه‌ترخه‌م بووم. ده‌رگاوانه‌که‌یان والی‌کرد مه‌سه‌له‌ی شیرو قاوه‌که‌و جگه‌ره‌کی‌شانه‌که دووباره بکاته‌وه. دادستان به‌ نی‌گایه‌کی پر له‌ پرس‌نگی ته‌وسه‌وه تی‌ی روانیم. له‌م ده‌مه‌دا پارێزه‌ره‌که‌م له ده‌رگاوانه‌که‌ی پرس‌ی ئایا ئه‌و له‌گه‌ل منا جگه‌ره‌ی نه‌کی‌ش‌ابوو؟ به‌لام دادستانه‌که به‌ توندی دژی ئه‌م پرس‌یا‌ره وه‌ستایه‌وه گووتی: ((تاوانبار لی‌ره‌دا کی‌یه؟)) ئه‌م ری‌بازی بوختان کردنه به‌ شایه‌دان له پای چی؟ به‌م بوختا‌نا‌نه ده‌یا‌نه‌وی له‌ گرنگی ئه‌و شایه‌تیانه که‌م بکه‌نه‌وه که به‌ هه‌موو حا‌ل و حی‌سابی‌ک شایه‌تی بنج‌پرو سه‌لمی‌نه‌ری تاوانه‌که‌ن.)) وی‌رای ئه‌مه‌ش دادستان داوای له ده‌رگاوانه‌که کرد که وه‌لامی پرس‌یا‌ره‌که بداته‌وه. پیره‌می‌رد به‌ په‌شو‌کاوی گووتی: ((من چاک ده‌زانم که هه‌له‌م کرد. به‌لام د‌لم نه‌هات جگه‌ره‌که‌ی نا‌غا ر‌هت بکه‌مه‌وه.)) لی‌ره‌دا له منیان پرس‌ی ئایا شتی‌کی زی‌اترم هه‌یه بی‌لیم. وه‌لام دایه‌وه: ((هیچم نییه ته‌نیا ئه‌وه‌نه‌بی که بلیم شایه‌ده‌که راست ده‌کات. راسته من جگه‌ره‌م دای‌ی.)) هه‌نگی ده‌رگاوانه‌که به‌ که‌می‌ک سه‌رسامی ئاو‌یته به‌ سوپاس‌گوزاری نی‌گای کردم. که‌می‌ک په‌شو‌کاو و ئه‌وجا گووتی که ئه‌و قاوه‌و شی‌ری به‌ من دا‌بوو. پارێزه‌ره‌که‌م وه‌کو ئه‌وه‌ی فه‌تی‌کی گه‌وره‌ی کردبی، به‌ هات و هاواره‌وه رای‌گه‌یا‌ند که ئه‌ندامانی دادگا ئه‌م خاله‌ ره‌چاو ده‌که‌ن. به‌لام دادستان له سه‌رومانه‌وه هاواری کرد و گووتی: ((به‌لی ئه‌ندامانی دادگا ره‌چاوی ده‌که‌ن و ئه‌و ئه‌نجام‌گیری‌یه ده‌که‌ن که پی‌او‌ی‌کی بی‌گانه ده‌توانی قاوه پی‌ش‌که‌ش بکات، به‌لام کو‌ری‌ک له به‌رده‌م جه‌نازه‌ی که‌سی‌کدا که

بوون وژیانی پی به خشویه، دهبی نهوه رهفز بکات.)) درگاوانه که گه رایه وهو له سهر ته خته که هی خوی دانیشته وه.

که نوره هاته سهر توّماس پیرز، ده بوو درگاوانیک دهستی بگری تا بیگه یه نیتته محه جهره که. پیرز گووتی ته نیا دایکمی ده ناسی و منی ته نیا جاریک، نه ویش له رۆژی ناشتنه که دا دیتووه. پرسپاری لیّکرا که من لهو رۆژهدا چیم ده کرد. وه لّامی دایه وه: ((من به خوّم لهو رۆژهدا یه جگار خه مباربووم، حالی هه ن. له بهر نه مه هیچم نه بینی. خه م و په ژاره بهری چاویان گرتبووم، هیچم نه ده بینی، چونکه نه م رووداوه بو من خه میکی زور گه وره بوو. ته نانه ت بورامه وه. بویه نه متوانی ناغا بدینم.)) دادستانه که لیّی پرسی: ئاخو به لای که مه وه منی بینیه که بگریم. پیرز وه لّامی دایه وه نه. ههنگی دادستانه که گووتی: ((ناغایانی قازی نه م خاله ره چاو ده که ن.)) به لّام نه وقتا ته که تورپه بوو. به دهنگیک که موبالهغه ئامیز هاته بهرچاوم له پیرزی پرسی: ((نایا دیتبووی که من نه گریم.)) پیرز گووتی ((نه)). وخه لکه که پیکه نین. پاریزره که م به دم هه لکردنی قولیکیه وه به دهنگیکی بنجر گووتی: ((نه مه به ماهیه تی نه م دادگاییه هه موو شتیکی راسته و هیچ شتیکی راست نییه!)) دادستان نه م قسه یه ی پشت گوی خست، و به نووکی قه له میک، عینوانی دوسییه کای کون ده کردو به رواله ت خه مساردو بیموالات دهینواند.

دوای پشوو یه کی پینچ ده قه یی که پاریزره که م لهو ماوه یه دا پیی گووتم هه موو شته کان خه ریکه به باشی ده چنه پیّشی، سیلست-یان بانگ کرد که وه کو شایه تی بهرگری بو دادگا هیّنا بوویان. مه به ست بهرگری له من بوو. سیلست جار جاری ته مه شایه کی لای منی ده کردو کلاوه هه سپریه که ی به ده ستییه وه با ده دا، نه و جله نوییه ی له بهر بوو که هه ندی یه کشه مووان له بهری ده کرد و له گه ل مندا بو جرید بازی نه سپان ده هات. به لّام پیّم وایه نه ی توانی بوو بوینباخ بههستی چونکه ته نیا یه ک دوگمه ی مسین یه خه ی کراسه که ی داده خست. لیّیان پرسی نایا من مشتته ری نه و بووم؟ و گووتی: ((به لی، جگه له مه دوسیتیشم بوو.)) لیّیان پرسی رای ده رباره ی من چییه وه لّامی دایه وه که من پیاو بووم. لیّیان پرسی مه بهستی له م قسه یه چییه وه لّامی دایه وه هه موو که سیک مانای نه م قسه یه ده زانی. لیّیان پرسی نایا من بنیاده میکی مه نگ و که م دوو بووم؟ وه لّامی دایه وه نه وه ی نه و زانیویه تی که من ته نیا کاتی قسه ده که م که قسه یه کم پی بی. دادستانه که لیّی پرسی نایا من به ریک و پیکی پاره ی خوار دنه کانم ده دا؟ سیلست پیکه نی و گووتی: ((نه مانه ورده شتی بهینی خوّمان بوو.)) لیّیان پرسی رای ده ره ق به تاوانه که ی من چییه. له م ده مه دا دهستی به محه جهره که وه گرت و پیده چوو پیّشو خته شتیکی ئاماده کردبی، گووتی: ((به رای من نه مه روداویکی چاوه روان نه کرا بوو، یان ده شیت بگوتری به لایه کی ناگه هانی بوو. به لایه که بنیاده م ده ره قه تی نایه ت.)) ده یویست دریژه به قسه کانی بدات به لّام سه روکی دادگا پیی گووت زور باشه، به سه، سوپاس. ههنگی سیلست که میک داماو گووتی هیشتا قسه ی ماوه. داویان لیّکرد کورتی بکاته وه. هه مدیس دوو باره ی کرده وه که نه مه به لایه کی ناگه های بوو. رووداویکی چاوه روان نه کرا بوو. و سه روکی دادگا گووتی: ((به لی به لگه نه ویسته لی ئیمه بویه لیّره کوّده بینه وه تا ده رباره ی نه م جوّره رووداوانه به گویره ی قانون

داوهری بکهین، ده توانی دانیشیت.)) ههنگی سیلست که پیده چوو زانیاری و چاکه خوازیه کانی تهواو بووبی، ئاورپکی لای منی دایه وه. وام هاته بهرچاو که چاوه کانی ده بریقینه وه و لیوه کانی ده لهرزن: وهکو ئه وه بوو که به من بلی: له وهی پتر چم له ده ست ده هات؟ من هیچم نه گووت. وهیچ رهفتاریکم نه نواند، به لام بۆ یه که مجار له ژیانما حهزم کرد پیاویک له ئامیز بگرم و ماچی بکه م. سه روک دیسان ئه مری پیکرد که محه جهره که به جی بیلی. سیلست روئی و له شوینی شایه ته کان دانیشیت. به دریزایی کاتی دادگاییه که هه ره له ویندهر دانیشتیوو. خوئی که می که به پیشا دانه وانده بووه وه، ئانیشکه کانی نابوونه سه ر زانییه کانی و کلاوه حه سیرییه که ی به ده ست وه بوو. گوئی له هه موو ئه و قسانه ده گرت که ده کران.

ماری وه ژوو رکه وت. کلاویکی له سه ره بوو و هیشتا هه ره جوان بوو. به لام من به قژی رووته وه پترم خویش ده ویست و له شوینه وه که لیی دانیشتیوووم بارستایی ناسکی مه که کانی ده بیینی، و ههروه ها لیوی خواره وهی که هه میشه توژیک ئاوسا بوو و هه میشه منی فریو ده دا. زور توپه دیار بوو، هه وه لجار پرساری لیکرد که له که یه وه منی ناسیوه. باسی ئه و زه مانه ی کرد که له دایه ره ی ئیمه دا کاری ده کرد. سه روکی دادگا ویستی بزانی که په یوه ندی له گه ل منا چوون بووه. ماری گووتی که هاوپی من بووه. له وه لامی پرساریکی دیدا گووتی: راسته قه رار بوو بیمه ژنی. دادستانه که که دوسییه کی هه لده دایه وه، له نکاو لیی پرسای په یوه ندی ئیمه له چ روژیکه وه ده ستی پیکرد بوو. ماری روژه که ی گووت. دادستانه که به ساردییه وه گووتی و بزانی که ئه م روژه یه که م روژی دوا ی مردنی دایکی منه. ئه و جا به ته وسه وه گووتی هه رچه ند نایه وی پی له سه ره ئه م خاله ناسکه دابگری چونکه هه ست به ناره حه تی و ختوکه دانی بیره وه رییه کانی ماری ده کات و لیی ده گات، به لام (لیره دا توئی قسه که ی زور توند بوو) ئه رکی سه رشانی وای لیده خوازی که گوئی به هه لو مه رچی ئه ده ب نه دات. ههنگی داوای له ماری کرد کورته ی رووداوه کانی ئه و روژه ی که له نزیکه وه منی ناسی، بگیپته وه. ماری نه یده ویست قسه بکات. به لام له ژیر گوشاری دادستانه که دا چیروکی مه له کردنه که مان و چوونه سینه ماو گه رانه وه مان ی بۆ ماله که ی من باس کرد. دادستانه که گووتی دوا ی ئیفاده کانی ماری له به رده م دادگا، له به رنامه کانی سینه ما ی ئه و روژه ته واو وردبووه ته وه. و ئه و جا له سه ره ی روئی که ماری به خوی پیمان ده لییت که له و کاته دا چ فیلمیک پیشانده درا. ماری به ده نگیکی مه یله و روون گووتی که فیلمیکی فرناندل بوو. کاتی که ئه و قسه کانی ته واو کرد بیده نگیه کی ته واو بالی به سه ره هۆله که د کیشا. ههنگی دادستانه که به ویقاریکی زوره وه هه ستا و به ده نگیکی پر له هه لچوونه وه، له حالیکا که قامکی به ره و من دریز کرد بوو، به کاوه خو و شه به وشه ده ستی به قسان کرد: ((ناغایانی قازی! ئه م پیاوه روژی دوا ی مردنی دایکی، بۆ مه له وانی ده چییت بۆ که نار، په یوه ندی نارها له گه ل ژنی که دا ده ست پی ده کات. و هه ره بۆ پی که نین ده چیته فیلمیکی کو میدی و پی که نیناوی. چ شتیکی ترم نییه پیتانی بلیم.)) و دانیشیت. بیده نگیه که به هه مان ده قه وه به رده وام بوو. به لام له پر ماری له سه لای گریانی داو گووتی وانییه و شتی دیکه له نارادایه و ناچار یان کردوه که به پیچه وانیه ی بیری خو یه وه قسه بکات، و من باش ده ناسیت و من هیچ

کارپکی خراپم نه کردووه. به لام دهرگاوانه که، به ناماژیه کی سه رۆکی دادگا ماری برده ده ری و دادگاییه که به رده وام بوو. ئەوجا دهنگی ماسۆن هات که دهگوت من پیاویکی ئابرومەند بووم، و بگره کوپکی مەندو کهم دوو بووم.)) ههلبهته هیچ کهسیک گویێ نه دایێ. ههروهها کهس گویێ به سالامانۆش نه دا که دهیگوت من ههلس و کهوتم لهگهڵ سهگه کهیا باش بووه. و له وهلامی پرسیاریکدا سهبارت به من و دایکم گووتی که من هیچ قسهیه کم پی نه بوو لهگهڵ دایکما بیکم، له بهر شهوه له کهتره خانهم دانابوو. سالامانۆ دهیگوت: ((دهبی تیبگه، پیویسته تیبگه.)) به لام پیناچوو چ کهسیک تیبگات. و کرایه دهرهوه. ئەوجا نۆره هاته سه ریمۆن که دوا شایه د بوو. ریمۆن سوکه ناماژیه کی بۆ من کردو یه کسه ر گووتی که من بیگوناح بووم، به لام سه رۆک گووتی تاوانباری یا بیتاوانی منیان له و ناوی، به لکو باسکردنی رووداوه که ی لیده پرسن. سه رۆک داوای لیکرد که سه بر بکات تا پرسیاری لیده کهن ئەوجا وه لام بداته وه. داوایان لیکرد که په یوهندی خۆی لهگهڵ کوژراوه که دا رون بکاته وه. ریمۆن ئەمه ی به هه لزانای و گووتی پاش شه وه ی زله یه کی له خوشکی کوژراوه که دابوو، ئیدی کوژراوه که رق و کینه ی لی هه لگرتبوو. لهگهڵ ئەمه شا، سه رۆک لیی پرسی که نایا دژمنایه تی کوژراوه که دهره ق به من هۆیه کی هه بووه. ریمۆن گووتی بوونی من له که ناری ده ریا ته نیا ری کهوت بوو. ههنگی دادستان لیی پرسی، ئەدی چۆن شه و نامه یه کی که سه رچاوه ی ئەم رووداوه یه له لایه ن منه وه نووسرابوو. ریمۆن وه لامی دایه وه ئەمه ش ری کهوت بوو و دادستانه که گه ییه شه و ئەنجامگیرییه ی که تا نه و ری کهوت له م رووداوه دا کارپکی شوم و خراپی کردۆته سه ر هه ست و هوشیاری. و ویستی بزانی کاتی که ریمۆن توقاتی له ماشوقه که ی دابوو، نایا ری کهوت بووه که من ده خالتم نه کردبوو؟ نایا ری کهوت بووه که له پۆلیسخانه دا به قازانجی شه و شایه تیم دابوو؟ و هه روهها نایا ری کهوت بووه که له و شایه تییه دا مجامه له م کردووه؟ له کوتایی دا له ریمۆنی پرسی که چۆن ده ژی و که ریمۆن له وه لامی گووتی دوکانداره، دادستانه که به قازیبه کامنی راگه یاند که له نیو خه لکیدا وهها باوه که کاری ئەم شایه ده گه وادییه. و منیش شه ریکی تاوان و دۆستی شه و بووم. و لییره دا سه روکارمان لهگه ل یه کی له نزمترین جوړه رووداوی نهنگینه، ئەمه جگه له وه ی له مباره یه وه له روی ئەخلاقیه وه، روو به روی بنیاده میکی شه یتان سیفه تین. ریمۆن ویستی به رگری بکات و پاریزه ره که م ئیعترازی گرت. پینان گووتن که ده بی ریگه بدن دادستان قسه ی خۆی ته واو بکات. دادستان گووتی: ((چ شتیکی وا نه ماوه)) و له ریمۆنی پرسی: ((نایا شه و دۆستی تۆ بوو؟)) وه لامی دایه وه: ((به لی، هاوپییم بوو.)) ههنگی دادستان هه مان پرساری له من کرد و من ته مه شایه کی ریمۆنم کرد که هیشتا نیگای له من نه گواستبووه وه. وه لامی دایه وه: ((به لی)) ئەوسا دادستان روی کرده ئەندامانی دادگا و گووتی: ((هه مان شه و پیاوه ی که رۆژی پاش مردنی دایکی، ده ست ده داته نهنگینترین په یوهندی نا ره وا، به بی هۆو به مه بهستی یه کلایی کردنه وه ی رووداویکی بی ناموسی له گووتن نه هاتوو، پیاویکی کوشتووه.))

ئوسا دانیششت. به لام پاریزه ره که م که کاسه ی سه بری سه رپیژ بوو بوو دهستی خۆی به رز کرده وه، به جوړی که قۆله کانی داخزین و چینی کراسه ئاهارییه که ی به دیار کهوت، وهاواری

کرد: ((نه مانزانی ئایا ئه وه به وه تاوانباره که دایکی ناشتووه یا به وهی که پیاویکی کوشتووه؟)) و خه لکه که پیکه نین. به لام دادستانه که دیسان ههستا. چرچی جبه که ی ساف کردو گووتی: مروؤف ده بی به قه ده جنابی پاریزه ساویلکه بی تا به سته گی قول و پر سوی وزه روری ئه م دوو بابه ته حالی نه بی. به هه موو هیزییه وه هاواری کرد: ((به لی، من ئه م پیاوه به وه تاوانبار ده که م که به دل وده روونی که سیکی تاوانکاره وه دایکی به خاک سپاردووه.)) وادیار بوو که ئه م قسه یه کاریکی زوری کرده سه ر ئاپورا که. پاریزه ره که م شان کانی هه لته کاند و ئه و ئاره قه یه ی که نیشتبوو سه ر ته ویلی سپری و وا ده هاته به رچاو که بووری خوار دووه و ئیدی من حالی بووم که ره وتی کاره کان به قازانجی من ناروات.

دانیشتنی دادگاییه که هه لگیرا. کاتی که له ته لاری دادگا هاتمه ده ری تا سواری ئوتومبیلی زندان بيم، بو ساتیکی کورت خایه ن، رهنگو بو ی شه وی هاوینم له درزی ده رگا کانه وه هه ست پیکرد. له تاریکایی ژوو به بزوزه که مه وه، له قولایی می شکی ماندوو مه وه، هه موو ده نگه ناشناکانی شاریکم لا زندوو بو وه وه، شاریک که خوشم ده ویست، کات و ساتی که زوربه ی کات تیایدا خوشحال بووم دوو باره لام به رجه سته بو وه وه. هاواری روژنامه فروشان له هه وای فینکدا، دوا بالندان مه یدانه که، جاری سه نده ویچ فروشان، نه ره نه پری تراموایان له پیچه هه ورازه کانی شادا، زه مزه مه ی ئاسمان به ره وه ی شه و بال به سه ر به نده را بکی شیت، هه ر هه موو نه مانه بو من ریک زناکی کویران بوون، که به ره له چوو نه زندانم، به باشی ده مناسین. به لی، ئه مه ئه و سه عاته بوو که جارانی زور پیش ئیستا تیایدا شادمان بووم. ئه و شته ی که نه وسا له م سه عاته دا چاوهروان بووم، هه می شه خه ویکی سووک و بی خه ون بوو. به لام له گه ل هه موو نه مه شا شتی ک گوپابوو. چونکه له چاوهروانی سه به نییدا ته نیا ژوو ری زندانه که م بوو که ده یگر تمه خوی. وه ک بلیی ئه و جاده ناشنایانه ی که له ئاسمانی هاویندا ره سم کرابوون ده یانتوانی به شیوه یه کی یه کسان هه م بگه نه خه وی بیگه رد، و هه م بگه نه زندان.

((4))

ته نانه ت له سه ر کورسی تاوانبارانیش دا مایه ی سه رنجه که مروؤف گوی له قسه ی که سانی دی بگری ده رباره ی خوی. ده توانم بلیم له قسه کانی دادستان و پاریزه ره که ما له راستیدا زیاتر ده رباره ی شه خی من قسه کرا تا ده رباره ی تاوانه که م. ئایا ئه م قسه و گه نگه شان زور لیکی دی جیاواز بوون؟ پاریزه ره که ده سته هه لده پری وه کو تاوانباریک به رگری لیده کردم و داوای به خشینی بو ده کردم. دادستانه که ده سته دریز ده کردو تاوانباری منی راده گه یاند، بی ئه وه ی داوای به خشینم بو بکات، له گه ل نه مه شا شتی ک به شیوه یه کی نادیارو ئالوز نارحه ته ی ده کردم، ویپرای جه نجالی بیرم، زور جار به سه رما ده هات که قسه یه ک بکه م. ئی پاریزه ره که م له وکاته دا ده یگووت: ((بیده نگ به، بیده نگی زیاتر به قازانجی تویه.)) له وه ده چوو که کاری دادگاییه که له ده ری بوونی مندا حل وه سل بکه ن وه موو شتی ک به بی ته ده خوی من به ریوه ده چوو. به بی ئه وه ی پرسیک به من بکه ن یان رایه کم وه ر بگرن، چاره نووسی من دیاری ده کرا. جار جاری له

کهلهی دهدام که قسهی هه مووان بېرم و بلیم: ((بهه حال کی تاوانباره؟ تاوانباربوون مهسه له یه کی گرنگه. ومنیش قسانم هه یه که پیویسته بیکه م!)) لی که بیرم ده کرده وه ده مبینی هیچم پی نییه بیلیم. نه مه جگه له وهی که ده بی ئیعتراف بکه م که نه و که یفه ی پیاو له مژولکردنی خه لکی به خووه ده بیینی، زور ناخایه نی. بو نمونه مرافه عه کانی دادستان زور زوو بیتاقه تیان کردم. ته نیا هندی برگه یا رفتار یا هندی رسته ی ته واو که له کو ی قسه کانی جیا بوون، سرنجیان راده کیشام یان ده یانهاروژاندم.

نه گهر به هه له نه چوویم، بنه مای بیرکردنه وهی دادستانه که نه مه بوو که من تاوانه که م به ئانقه ست نه نجام دابوو. یان به لای که مه وه هه ولی ددها نه وه بسه لمینی. وه کو خو ی ده یگوت: ((ئاغایان بو سه لماندنی نه م بوچوونم نه ک به لگه یه که به لکو دوو به لگه ی بته وم به ده سته وه یه. یه که م له بهر روشنایی ئاشکراو بی چه ندو چوونی رووداوه کان و دووم له بهر نه و روشناییه لیلهی که دهرونی نه م روچه تاوانکاره بو می فراهه م ده کات.)) نه و جا هه موو رووداوه کانی له دوای مه رگی دایکه مه وه به کورتی گپرایه وه. نه مجاره ش بی موبالاتی و خه مساردی من، بی ئاگاییم له ته مه نی دایکم، چوونه مه له وانیم له روژی پاش مردنی دایکم، نه ویش له گهل ژنیکا، سینه مای فرناندل و دوا جار گه پانه وه می له گهل ماری دا بو ماله وه دووباره کرده وه.

له م ده مه دا ماوه یه که بیرم کرده وه تا له قسه که ی حالی بم. چونکه سه باره ت به ماری ده یگوت: ((ماشوقه که ی)) و به لای منه وه ماری ته نیا ماری بوو. نه و جا یه کسه ر هاته سه ر باسی ریمون، و ئیدی زانیم که تیگه ییشتنی بو رووداوه کان له پونی و راستی به ده ر نییه. نه وه ی نه و ده یگوت له راستییه وه نزیک بوو. من له گهل ریموندا نامه یه کم نووسی بوو تا ماشوقه که ی فریوو بده م و ته سلیم به به دره فتاری کابایه کی ((نه خلاق گومانوای)) بکه م. له که ناری ده ریادا ره قیبه که ی ریمون هاروژانده بوو، ریمون زامدار بوو و من ده مانچه که یم برده بوو و به تاقی ته نیا گه پابوو مه وه تا به کاری بینم. وه کو چون پیشتر نه خشه م بو کیشابوو گولله یه کم به کابرای عه ره به وه نابوو: چاوه پروانم کردبوو و ((هر بو دلنیا بوون له وهی که کاره که به باشی نه نجام دراوه)) هه مدیس به کاوه خو و به وردی و به هوشیاریه وه چوار گولله ی دیکه م تیا خالی کردبوو وه.

دادستانه که گوتی: ((فه رمون ئاغایان م له به رده م ئیوه دا باسی نه و زنجیره رووداوانه م کرد که نه م پیاوه یان به هوشیاریه وه به ره و قه تل برده وه - وگوتی - من جهخت له سه ر نه م مه سه له یه ده که مه وه. چونکه لی ره دا باس باسی تاوانیکی ئاسایی یا کاریکی لائیرادی نییه، که نه نگو بتوانن حیسابی کاریگه ریی وه زع و حاله کانی بو بکن، نه م پیاوه زیره که، هوشیاره، گویتان له قسه کانی بووه، وانیه؟ ده زانی چ وه لامیک بداته وه. بایه خی په یقان ده زانی و ناشیت بگوتری بی ئاگایانه و بی مه به ست نه و کاره ی نه نجام داوه.))

من گویم ده گرت و گویم لی بوو که به زیره ک و هوشیارم ده زانن. به لام باش حالی نه ده بووم که چون ده شیت خه سلته تی که سیکی ئاسایی به باریکی قورس بو تاوانباریک بیته ژماردن. به هه ر حال نه م بابه ته پهستی کردم و ئیدی گویم له دادستانه که نه گرت تا نه و ده مه ی که گویم لی بوو

دهیگوت: ((ئایا هیچ پەشیمانییەکی دەرپرپووە؟ هەرگیز ئاغایان! بە درێژایی ماوەی تەحقیقەکه تەنانەت تاقە جاریکیش ئەم شەخسە سووی لە تاوانە چەپەلەکەیی خۆی نەخواردووە.)) لەم ساتەدا، لە کاتیکی بە درێژەیی بە قسە ناخۆشەکانی خۆی، کە لە راستیا ھۆیەکیەم نەدەزانی، دەدا، بۆ لای من وەرسووا قامکی بۆ پراکیشام. ھەلبەتە ناچاربووم کە ھەق بەو بەدەم. من زۆر لەو کارەیی کە کردبووم ژێوان نەبووم. بەلام سەرم لەم ھەموو کەرەب و کینەکیشییە سوپر دەما. ھەزم دەکرد دۆستانەو بگرە دڵسۆزانە ئەوەی بۆ روونبکەمەووە کە تا نھۆ ھەرگیز نەمتوانیوە لە ھیچ شتێک ژێوان بێمەووە سووی ئی بھۆم. من ھەمیشە بایەخەم بەو داوای کە روودەدا، ئەمرو بێ یا سبەیی. بەلام ھەلبەتە بەو وەزە و حالەووە کە منیان تی خزانەبوو، نەمدەتوانی لەگەڵ ھیچ کەسیکدا بەمجۆرە قسان بکەم. ھەقی ئەوەم نەبوو خۆم میھرەبان بنوینم، ھەقی ئەوەم نەبوو خۆم چاکەخواز نیشان بەدەم. ھەمدیس ھەولمدا گوێ بگرم. چونکە دادستانەکە دەرھەق بە رۆحی من قسەیی دەکرد.

دهیگوت کە: ئاغایان قازی لە رۆحی من وردبوو تەو، بەلام ھیچ شتێکی تیا نەبینیوە. دەیگوت لە راستیا من رۆحی نییە وھیچ خەسڵەتیکی مرۆفانی لە مندا نییە. لەو پرنسیپە ئەخلاقیانەیی کە دلی مرۆف دەپارێزن تاقە یەکیکیانم تیا نییە. و لەسەری رۆیی: ((بێگومان ناتوانین گلەیی نەبوونی شتێکی ئی بکەین کە نەیتوانیوە بە دەستی بێنی. بەلام لیڕەدا، لەم دادگاییەدا، فەزیلەتی سەلبی لیپوردەیی و مەدارا بگۆرێ بۆ فەزیلەتیکی سەخت تر، بەلام بالاتر، بۆ فەزیلەتی دادپەروری. بەتایبەتی کاتی کە دلیکی قالا، بەو جۆرە کە لەم پیاووەدا دەیی بینین دەبی بە ھەلدیڕیک و مەترسی ئەوەی لیڈەکرێ کۆمەلگەیی تی بکەوێ.)) لەم دەمەدا بوو کە باسی تەرزێ رەفتاری منی لەگەڵ دایکما ھینایە ئاراو. ھەر ھەموو ئەو شتانەیی کە لە ماوەی محاکمەکەدا باسی کردبوون، دووبارە کردنەو، ئی زۆر زیاتر لەو کاتە کە سەبارەت بە تاوانەکەیی من قسەیی دەکرد، قسەیی کرد. ھیندەیی درێژدانپری کرد کە ئەنجام جگە لە گەرمای ئەو بەیانییە ھەستم بە ھیچی دی نەدەکرد تا ئەو دەمەیی کە دادگەرەکە لە قسە وەستاو دوا کەمی بیدەنگی، دووبارە بەدەنگی بەرزو کاریگەر دەستی بە قسان کردەو: ((ئاغایان، ئەم دادگایە سبەینی دەربارەیی چەپەلتەری و دزیوتەری تاوان، و اتا تاوانی بابکوژی داوہری دەکات.)) بە باوہری ئەو تەسەور لە ھەنێر ئەم تاوانە ترسناکەدا دەستەوستان دەبی. دەیگوت بەو پەری جورئەت و راشکاویییەو ھیقیدارە کە داخوازی جەماوہری خەلک بی ھیچ کەم و کوپری و سستییکە سزای ئەم تاوانە بدات. بەلام لە گووتنی ئەمەش نەدەپرینگایەو کە ئەو نەفرەتەیی ئەم تاوانی بابکوژییە لە لای دروست کردبوو، لەچاوە ئەو نەفرەتەیی کە لە ئەنجامی خەمساردی و بی موبالاتی منەو لای دروست بوو، کەمتر بوو زیاتر نەبوو. ھەرودھا بەباوہری ئەو، پیاویک کە لەرووی ئەخلاقییەو دایکی خۆی بکوژی، وەکو ھەمان تاوانکارە کە دەستی تاوانی بۆ ئەو کەسە درێژ کردووە کە ژیان پی بەخشیو، زیان بە کۆمەلگە دەگەینە. بەھەر حال یەکەمیان زەمینە بۆ دووہمیان خۆش دەکات. یەکەمیان بە شیوہیەک لە شیوہکان سەرمەشقی دووہمەو شەرعیەتی پی دەپەخشیت، و بەدەم دەنگ بەرزکردنەو لەسەری رۆیی: ((ئاغایان، من دنیام کە ئەگەر بلیم

ئەو پياۋەى كە لەسەر ئەم تەختە دانىشتووھ تاوانەكەى لە گەل تاوانى ئەو پياۋەدا كە دەبى سبەينى لىرەدا دادگايى بكرى يەككە، ئەوا لىم ناگرن و قسەكەم بە زىادەرۆيى نازانن. لە ئەنجامدا دەبى بە سزاي خۆى بگات.)) لىرەدا دادستانەكە سەرۋچاۋى لە ئارەقە ھەلكشاۋى خۆى سېرى و ئەوجا گووتى ھەرچەندە ئەركىك بە سوپى لە ئەستۆيە، بەلام بى دودلى ئەنجامى دەدات، و راىگەياند كە من ھىچ كارىكم بەكارى كۆمەلگەوھ نەبووھ كە بنەرەتتيرىن ياساۋ رى و رەسمەكانىم پىشپىل كردووھ، و لەدوانەنجاما ناتوانم بە دلىكەوھ كە سەرەتايى ترين كاردانەوھى نىيە داۋاي كۆمەك لە كۆمەلگەيەكى واھى بكەم، ئەوجا گووتى: ((من سەرى ئەم پياۋەم لە ئىوھ دەۋى و بەدلىكى ئاسودەوھ ئەم داۋايەتان لىدەكەم، چونكە ئەگەرچى لەماۋەى ئەم كارە دوورودرېژەمدا چەندىن جار داۋاي ئەم جۆرە سزا قورسانەم كردووھ، دەبى ئەوھ بلىم كە ھىچ جاريك بەورەبەرزى ئەمپۆكەوھ، ئەم ئەركە دژوارەم ئەنجام نەداوھ. چونكە گازىيەكى بى چەندو چوون و پىرۆز ئەم ئەركە دژوارەم دەخاتە ئەستۆ و ئەو نەفرەتەى كە بە دىتنى ئەم پياۋە شەيتان رەفتارە لەلام دروست دەبى دوا شوپنەۋارى دودلىم لەدل دەردەكات.))

كاتى دادستانەكە لە شوپنەكەى خۆى دانىشت، بىدەنگىيەكى ھەندى دوورو درىژ بەرقەرار بوو. من لە گەرماۋ لە سەرسامىدا گىژو مەنگ بووبووم. سەرۆك تۆزى كۆكى و بەدەنگىكى يەجگار ئەسپايى لىي پرسیم كە ئاخۇ ھىچم نىيە بىلىم؟ ھەستام و چونكە حەزم دەكرد قسە بكەم، -ئەللا خۋايى گووتم كە بەنيازى كوشتنى ئەو كابرا عەرەبە نەبووم. سەرۆك ۋەلامى دايەو كە ئەمە تەنبا قسەيەو گووتى تا ئىستا سەرى لە جۆرى بەرگرييەكەم دەرئەكردووھو زۆرى پى خوش دەبى ئەگەر بەر لە قسەكردنى پارىزەرەكەم، ئەو ھۆيانە روونىكەمەوھ كە وياىن لىكرد بووم ئەم كارە بكەم. من لەكاتىكا قسەكانم تىكەل و پىكەل دەكردو پەيم بە ۋەزە و حالى گالتهبازارى خۇم دەبرد. بەپەلە گووتم ھەتاۋ باعىسى ئەم كارە بوو. ھۆلەكە پىبوو لە پىكەنن. پارىزەرەكەم شانەكانى ھەلتەكاندو يەكسەر رىگەى قسەكردنى دراىي. و راىگەياند كە تازە دەرنگەو پىويستى بە چەند سەعاتىكەو تكا دەكات كە دانىشتنەكە بخرىتە دۋاي نىوەرۆ، دادگا قايىل بوو.

لە دۋاي نىوەرۆ پانكە كارەبايىەكان ھەۋاي قورسى ھۆلكەيان دەجولاندو باۋەشپنە بچووك و رەنگاۋ رەنگەكانى قازىيەكانىش بەيەك ئاراستەدا دەجولان. پىدەچوو كە بەرەقانى پارىزەرەكەم ھەرگىز تەۋاۋ نەبى. لەگەل ئەمەشا لەدەمىكى دىارىكراۋا گويم بۇ رادىرا. چونكە دەيگوت راستە كە من بكوژم. ئەوجا بە ھەمان تۆن درىژەى بە قسەكەى خۆى دا. زۆرم پى سەير نەبوو ھەرچارى دەھاتە سەرباسى من، وشەى ((من))ى بەكاردەھينا. بەلاى پولىسيكا دانەۋىمەوھو ھۆى ئەمەم لى پرسى، پىي گووتم بىدەنگ بم و پاش تۆزىك گووتى: ((ھەموو پارىزەرەكان وادەكەن.)) ھەستەم كە ئەم كارە ھىندەى دى لە دادگايىەكە دوورم دەخاتەوھ، زەربى سفرم دەكات. بە گوتهيەكى دى ئەو خۆى لە شوپنى من دادەنات. بەلام پىم وايە ھەر لە ئىستاۋە زۆر لە دانىشتنى دادگايىەكە دوور خرابوومەوھ. ئەۋى راستى بى پارىزەرەكەشم ۋەكو مەخسەرەيەك دەھاتە بەرچاۋ.

زۆ به پهلەو خیرا بهرگری له بابەتی ئەو بانگەشانه کرد که بۆ من کرابوون و ئەوجا ئەویش هاته سەرباسی رۆحی من. بەلام وا هاته بهرچاو که زۆر له دادستانه که بی تواناتره. گووتی: ((منیش له نزیکه وه سەرنجی رۆحی ئەم پیاوهم داوه، بەلام به پیچەوانە ی دادستانی بهریزه وه، کۆمه لیک شتم تیا به دی کردوه. و دەتوانم بلیم که پەرە به پەرە ی رۆحی ئەوم خۆیندووه ته وه.)) له کتیبی رۆحی منا ئەوه ی خۆیندبووه وه که من پیاویکی شەریف، کارمەندیکی ریک و پیک و ئیشکەر و پشوو درێژ، و وه فاداربووم سەبارەت به و دایه ریه ی که کارم تیا ده کرد. خۆشه و یستی هەمووان و هاوخەمی ناخۆشی خەلکانی دی بووم. به بۆچوونی وی من کورپکی نمونەیی بووم که بۆ ماوه یه کی زۆر، تا له توانا ما بوو خزمەتی دایکی خۆم کردبوو، و له دوا ئەنجاما به هیوا بووبووم که که تره خانه، هۆکاری ئاسودەیی و ئارامی، که دەرمانەتی ناچیزی من ئەوه ی پی ئەنە دەسوپا، بۆ ئەم پیریژنه فەراهەم بکات. و له سەری رۆیی: ((ئاغان، من پیم سەیره که ئەم هەموو هەراو هوریا یه له سەر ئەم که تره خانه یه نراوه ته وه. خۆ باشتەین بە لگه له سەر سوودو گەره یی ئەم دەزگایانه ئەوه یه که دەولەت به خۆی کۆمه کی داراییان ده کات.)) بەلام چ قسه یه کی له مەر ریوره سەمی ناشتنه که نه کرد و هەستم کرد که گووته بهرگری به که ی له م رووه وه نوقوستانه. بەلام به هۆی ئەم هەموو رسته درێژانه و ئەم رۆژانه و ئەم سەعاته بی کۆتاییانه که باسی رۆحی منیان تیا کردبوو، هەستم کرد که هەموو شتی که له بهرچاو م بووه به ئاویکی بی پەنگ و من تیایدا دوو چاری سەرەگیژکی بووم.

له ئەنجاما تەنیا ئەوه نەدم به بیر دی که کاتی پارێزەرە که م درێژە ی به قسه کانی خۆی دەدا، له کوچە و کۆلانە کانه وه، له ناو هۆله که و له ناو دادگا که وه، دەنگی شەپپوری به سته نی فرۆشیک دەنگی دایه وه و گەییە گویم. یادو بیره وه ریا نی ژیا نی که چیت پە یوه ندی به منە وه نه بوو، بەلام من ناچیزترین و مکومترین شادییه کانی خۆم تیا بینی بووه وه، هیرشیان بۆ هی نام: بۆن و بهرامە ی هاوین، گەرە کی که خۆشم دەویست، ئاسمانی شه و، خەنده و جلە کانی ماری. ئەو کاره بیهودانه ی که له م دادگایه دا ئەنجام دەدا بینی گرتم. خواخوا م بوو زووتر ته وای بکه ن، تا دووباره بۆ ژووره که م بچمه وه و بخه وم. بۆیه به حال گویم له پارێزەرە که م بوو که له کۆتایی قسه کانی هاواری کردو ده یگوت که دادپرسان، کارمەندیکی شەریف به هۆی ئەوه وه که بۆ ساتیک شعوری خۆی له دەست داوه، حوکمی مەرگ ناده ن، و داوای سووک کردنی سزای ئەو تاوانه ی ده کرد که من له ئیستا وه باری سەنگینیم هەلده گرت و ده یگوت توندترین سزا بۆ من پە شیمانی ئەبه دییه. دانیشتنه که هەلگیرا و پارێزەرە که م به شه که تی دانیشتن. ئی هاوکارانی بۆ دەست خۆشی هاتن بۆ لای. رسته ی ((جوانبوو ئازیزه که م)) بهرگۆی که وت. ته نانه ت یه کی که له وانه بۆ سەلمان دنی قسه که ی خۆی پای منی پرسی و گووتی: ((وانیهه؟)) من قسه که ییم سەلمان د، بەلام دەستخۆشییه که م راستگۆیا نه بوو. چونکه زۆر ماندوو بووبووم.

له م کاتانه دا، له دەر وه ی دادگا، رۆژ به ره و ته وای بوون ده چوو و ده قی گەرما که متر بووبووه وه. به و دەنگانه یا که له کۆلانە کانه وه ده گەیی نه گویم هەستم به جوانی خۆر ناوا کرد. هەمووان هەرچاوه روان بووین، ئەوه ی که چاوه روانی بووین، تەنیا پە یوه ندی به منە وه بوو.

سهیریکی ناو هۆلهکهه کردهوه، هه موو شتهکان وهکو روژی یهکهه بوون. نیگام له نیگای روژنامهوانه چاکهت کهوهییهکهه ژنه زیتتهکهه ههلهنگوت. ئەمه وای لیکردم بیرم بکهوئتهوه که به دریزایی ماوهی دادگاییهکهه چاوم بو ماری نهگیپرابوو. له بیرم نهکردبوو، بهلام زور مژول بووم. ئەوم له نیوان سیلست و ریموندا بینی. سوکه نامارهییهکی بو کردم. لهتوایه دهیگوت: ((ناخری)) و سیمای کهمیگ نیگه رانیم بینی که پیدهکهنی. ئی ههستم دهکرد که دلم گیراوه و تهنا نه متوانی وهلامی خهندهکهشی بدهمهوه.

قازیبهکان هاتنه سهر جیگای خویمان. به پهلهیهکی زور خیرا زنجیره پرسیاریک بو قازیبهکان خوینرایهوه. گویم له وشهیهی: ((تاوانبار بهکوشتن))... ((قهستی پیشوهخته)) ((فاکتهرین سوکردن)) بوو. قازیبهکان وهدهرکهوتن و منیان بو ئەو هۆله بچووکه بردهوه که پیشتر لهوی چاوه پروان بووم. پاریزه ره کهشم خوی گه یاندمی. زور به پهله قسهی دهکرد. به دلنیایی و میهره بانیهکی ئەوتو دوواندمی که پیشتر لیم نه دی بوو. پیی وابوو که قهزییه که به باشی دهروات و من به چه ند سالی چه پس له گهل کاری سهختا لهم گرفتارییه دهخه له سم. لیم پرسی ئەگه ر داوه رییه که خراب شکایه وه ئومییدی ئیعتراز هه یه؟ وهلامی دامه وه نه. چونکه ئەو بو ئەوهی ئەندامانی دادگا توپه و ناره حهت نه کات عاده تی وایه که پیشوه خته داوای تازه کردنه وه ناکات. وبوی رونکردمه وه که هه روا به ناسانی و بی چ هه نجه تیگ ئەم جوړه حوکمه ته میز ناکریتته وه. بوچوونه کهیم پی په سندیوو و خوم ته سلیمی به لگه کانی ئەو کرد. ئەگه ر ناسایی بروانینه باب ته که، ده بینین مه سه له یه کی ته وای ناساییه. به پیچه وانه وه دوو چاری کاغه زبازییه کی خوړایی ده بین و پاریزه ره کهم گووتی: ((به هه رحال هه رچونی بی ده توانی به شیوه یه کی ناسایی داوای ته میز بکه ی. به لام من دلنیام که ئەنجامی داوه رییه که به قازانجی ئیمه ده بی.))

ماوه یه کی زور چاوه پروانمان کرد. نزیکه ی وایزانه سی چاره که سه عات. داوای ئەم ماوه یه، زهنگیک لیدرا. پاریزه ره کهم به ده م به جیهیشتنی منه وه گووتی: ((سه روکی دادگا نه و وه لامه کان ده خوینتیته وه. ته نیا بو راگه یانندی حوکمه که تو بانگ ده که نه ژوره وه.)) ته قه ی چه ند ده رگایه ک هات. خه لکانیک به قالد رمه دا غاریان ده دا که نه مده زانی نزیکن یا دوور. ئەوجا دهنگیکی منگم بهر گوی کهوت که له هۆله که دا شتیکی ده خوینده وه. کاتی که دیسان زهنگ لیدرایه وه وه ده رگا ژوره بچووکه که کرایه وه، شه پۆلی بیدهنگی هۆله کهم بو هات. هه ر بیدهنگی بوو و کاتی که بینیم ئەو روژنامه وانه لاه چاوی ئی گواستوومه ته وه، هه سته یکی غه ریب دایگرتم. سهیری لای ماری یه وه م نه کرد. ده رفه تی ئەم کاره م نه بوو. چونکه سه روک به شیوه یه ک غه ریب پیی گووتم که به ناوی میله ته ی فه ره نساوه له مه یدانیکی گشتیدا، له ملم ده دری. ههنگی وام به خه یالدا هات که مانای ئەو هه سته ی که به هه موو سیماکانه وه ده مخوینده وه، تیده گه م. وا تیده گه م که جوړه هه سته یکی ریزو حورمه ت بوو. پۆلیسه کان زور میهره بان بوون له گه لما. پاریزه ره کهم ده سته خسته سهر مه چه کم. ئیدی بیرم له هیه شتیگ نه ده کرده وه. به لام سه روک لیی پرسیم ئایا هیه چ شتیگم نییه بیلیم. که میگ بیرم کرده وه گووتم: ((نه.)) و ئیدی بردیانم.

بۆ جاری سېيەم دیتنی که شیشم ره تکرده وه. هیچم نه بوو پیی بلیم. تاقه تی قسه کردنم نه بوو. ئەمه جگه له وهی که بهو زوانه دهی بینم. ئەوهی لهم کاته دا بۆ من گرنکه، هه لاتنه لهم میکانیزمه، زانینی ئەمهیه که ئایا مه فه ریک بۆ هه لاتن لهم چاره نووسه حه تمییه ههیه؟ ژووره که یان گۆریم. لهم ژووره دا، کاتی که راده کشیم، ئاسمان ده بینم. جگه له ئاسمان چیدی نابینم. هه موو رۆژه کانم به ته مه شا کردنی ئاوا بوونی رهنکه کانی رووی ئاسمان که شه و ده دهنه دم رۆژه وه، به سه رده به م. به راکشانه وه ده سه تکانم ده نه مه ژیر سه رم و چاوه پروان ده که م. نازانم چه ند جارم له خو پرسیوه ئایا له ناو مه حکومان به مه رگدا که سی که هه بووه توانی بی تی له م میکانیزمه هه لی. به ر له ئیعدام کردنه که وون بووبی و باز نه ی ریزی پۆلیسانی پچری بی؟ ئەوسا له سه ر ئەوهی که له مه و پیش به ئەندازه ی پیویست له مه سه له ی ئیعدام و تول و ته فسیلی ئیعدام ورد نه بوو بوومه وه، خو م سه رزه نشت ده کرد. مرو ف پیویسته هه میشه بایه خ به م مه سه لانه بدات. کی ده زانی چ روو ده دا. منیش وه کو هه موو خه لکی راپۆری رۆژنامه کانم خویند بووه وه. بیگومان له م باره یه وه کتیبانی تایبه تی هه بووه که من وه کو پیویست خولیای خویندنه وه یان نه بوو بووم. له وه یه ئەگه ر ئەمه م کردبا، هه ندی حیکایه تانم له مه پ هه لاتن په یدا کردبا. هه نگی ده مزانی که به لای که مه وه بۆ تاقه جاری که ره وره وه که وه ستا بووه له م په له کارییه حه تمییه دا، ریکه وت و شانس بۆ تاقه جاری که، هه ندی شتیان گۆری بووه. یه ک جا را! له روویه که وه پیم وایه ئەم تاقه جا ره ش بۆ من به س بوو. دل م باقییه که ی ته واو ده کرد. رۆژنامه کان به زۆری قه رزیکیان ده کرد که کۆمه لگه لیمانی ده ی. به گوت ته ی ئەوان تا وانبار یا خه تاکار ده بی ئەم قه رزه بداته وه. به لām ئەمه له گه ل خه یال و وینادا نا گونجی. نه، ئەوهی به لای منه وه گرنگ بوو، ئەگه رو ده رفه تی هه لاتن بوو، باز دانی که بوو بۆ ده ره وه ی ئەم هاما جه توندو زالمانه یه، راکردنی کی شیتانه بوو که هه موو ئەگه ری کی هیواداری تی دا بوو. هه لبه ته ئەم هیوادارییه بۆی هه بوو ئەمه بی که هه لاتووه که له سوچی کی جاده یه کداو ریک له گه رمه ی راکردنا به زه بری گولله یه ک بی ته کوشتن. به لām دوا ی تاوتوی کردنی هه موو لایه نه کانی کاره که، هیچ شتی که ده رفه تی ئەم فه نبازییه ی نه ده دام، هه موو شتی که ئەم فه نبازییه ی ئی قه ده غه ده کردم و دووباره ئەم ده زگا میکانیکی به گیری دینامه وه.

هه رچیم ده کرد نه مه ده توانی ئەم یه قینه بی شه رمانه یه ده رباره ی خو م قبول بکه م. چونکه له نیوان ئەو حوکمه دا که له سه ر بناغه ی ئەم یه قینه دارپژابوو وچوونه پیشه وه ی یه قینه که له و ساته وه که حوکمه که راگه یه نرابوو، نا کوکییه کی کۆمیدیان هه بوو. له بهر ئەم حه قیقه ته ی که حوکمی دادگا له بری له سه عات هه قده دا بخوینریته وه، له سه عات بیستدا خویند رابوو وه، ئەم حه قیقه ته ی که ده شیا ره ی دادگا شتی کی ته واو جیاوازیی، ئەم حه قیقه ته ی که حوکمه که له لایه ن که سه انیکه وه که جلی ژیره وه یان ده گۆرن، ده رکرابوو، وه ناوی بیرو که یه کی ته مومژاوی وه کو میله تی فه ره نسا (یا ئالمان یا چین) وه دانرابوو، وام هات به یرا که هه موو ئەمانه به شی هه ره سه ره کی جدی بوونی ئەم حوکمه ی ده سه رییه وه. له گه ل ئەمه شا، له وساو ه که ئەم قه راره

دەرچووبوو، ناچاربووم بیسهلمینم که جیبه جیگردنه که ی وهکو ئەم چوار دیوارە ی که خۆم تیا له قالب دەدەم مکوم وجدییه.

لەم دەمانەدا ئەو حیکایەتەم وهبیر هاتەوه که دایکم سهبارەت به بابم بۆی دەگیڕامهوه. من بابی خۆم نەدی بوو. تەنیا شتی که دەربارە ی ئەم پیاوه له یادم ما بوو، هەر ئەمە بوو که دایکم لەمەپر وی بۆی دەگیڕامهوه: روژی چووبوو بۆ تەمەشاگردنی ئیعدامکردنی پیاوی. هەرچەند چوونەکه ی پی ناخۆش دەبی، بەلام هەرچووبوو بۆ تەمەشاگردنه کهو، دواي گه پانه وه تا ماوه یه که به یانیان دەرپشایه وه. ئەوسا هەندی بەم کارە ی بابم قەلیس بووم. بەلام ئیستا بۆم دەرکه وتبوو که زۆر ئاسایی بوو. چون تا نهۆ نه مزانی بوو که هیچ شتی که له حوکمی ئیعدامی گرنگر نییه. به کورتی ئەمە تەنیا شتی که بوو که به راستی شایسته ی بایه خ پیدان بی. ئەوجا بیرم کردەوه ئەگەر به ریکه وت لەم زندانه رزگار بووم، دەچمه تەمەشای جیبه جیگردنی هەموو حوکمی ئیعدامان. پیم وایه هەله بووم له بیرکردنه وه لەم ئەگەرە. چونکه بیرکردنه وه لەمە ی که به یانییه کی زوو خۆم لەدەرەوه ی بازە ی پاسه واناندا به نازادی دەبینمەوه وه به هرحال له و دیو ئەوانه وه دەبم، بیرکردنه وه له وه ی که رووداویکی واهی به چاوی خو دەبینم و پرنگه دواي تەمەشاگردن دووچاری هیلنج و پشانە وه بم، ئەم تەسەورو خەیاڵانە دەبوونە مایه ی ئەوه ی شه پوله شادمانییه کی ژه هراوی دلم بگری، بەلام ئەم خەیاڵاتە ئەقلانی و لوجیکی نه بوو. چونکه دواي که میك سه رمایه کی تووش ده که وته گیانم که له ژیر لیفه که مه وه به توندی هه له له رزیم و بی ئەوه ی جلەوی خۆم پی بگری دانە جیره م پیده که وت.

بەلام، هەلبەتە بنیادەم ناتوانی هەمیشە هەر ماقول بی. بۆ وینه جاران هەندی کات پرۆژە یاسام دادەپرشت. به جووری سزاکاندا ده چوومه وه وه ده ستکاریم ده کردن، ئەوه م بۆ دەرکه وتبوو که مه سه له ی بنه رەتی ئەمە یه که سوکه ئومیدی که به مه حکوم بدری. یه که له هەزاری شانسیکی واهی بهس بوو بۆ ئەوه ی گه لی که له مه سه له کان بگوړی. بۆ نمونە وام به خەیاڵا ده هات که ده شی ت دەرمانیکی کیمیایی تایبه تی به ده ست به یئیری که به کاره یانی له هەر ده نه فەرا نو نه فەر له نه خوشان ((له خەیاڵی خودا نه خوشم له جیاتی مه حکوم به کار دینا.)) بکوژیت. به مه رجی خودی نه خوشه که به مه بزانی. چونکه پاش وردبوونه وه وه لیکوئینه وه ی وردی شته کان، بۆم دەرکه وت که خەوشی بنه رەتی ئیعدام به ساتوری گیوتین له مه دایه که هیچ جوړه شانسیکی تیدا نییه. به هیچ جوړی. بهم جوړه ئیعدامه مه رگی نه خوش حەتمییه. ئەم جوړه ئیعدامه کاریکه برپاوه ته وه و سیسته می که بوو گوړان نا په زیڕ و سوژی بوو دەربارە ی کاری که ئەگەر ی هیچ جوړه گه پانه وه یه کی تیا نییه، خو ئەگەر به هو ی موجیزاتی که وه ساتۆره که دانە یه ته وه، کاره که دووباره ده که نه وه جا له ئەنجامی ئەمه وه، ده بوايه مه حکوم خوژیا بخوازی ئامییره که باش کار بکات، که ئەمە له هەموو شت پتر مایه ی نارەحتی بوو. من دەلیم: ئەمە لایه نی عەبیداری کاره که یه. ئەمە له لایه که وه تارا ده یه که دروسته. بەلام له لایه کی دیکه وه ناچار بووم بیسهلمینم که هەموو نه ینی و پازی ریخراویکی باش له مه دا په نه انه. به لی، لەم حاله دا مه حکوم ناچار ی هاوکاری مه عنه وییه. قازانجی له مه دایه که کاره کان بی هیچ کۆسپیک جی به جی بن.

هەرودها ناچاربووم بیسهلمینم که تا ئیستا ئەو بۆچوونانەى لەمەر ئەم پرسیانە هەمبەون دروست نەبوون. ماوەیەك وام خەيال دەکرد - ونازانم بۆچی - که بۆ چوونە پای گیوتین (مەقسەلە) دەبوايە بچییە سەر سەكۆیەك و بە پەيزژەدا سەربەكەوى. وادەزانم ئەم خەيالە زادهى شوپرشى 1789 بوو. دەمەوى بلیم بەهوى هەموو ئەو شتانهو بوو که دەربارەى ئەم بابەتانه فیریان کردم یا نیشانیان دابووم. بەلام بەیانییەك، وینەیهكم بیرکەوتەو که رۆژنامەکان بەبۆنەى ئیعدامکردنیکی پر دەنگ و دەنگدانەو بەلویان کردبوو. لەو وینەیهدا، ئامیری ئیعدامەکه (مەقسەلەکه) زۆر بەبى بايەخى لەسەر عارەدەکه دانرابوو. لەو تەنگت بوو که تەسەورم دەکرد. سەیر بوو که پیشتر بیرم لەم وینەیه نەکردبوو. ئەم ئامیرە لە وینەکهدا بوو مایەى پراکیشانی سەرنجى من چونکە وەکو دەزگەیهکی وردو پەرداختهو بریقه دار دەینواند. بنیادەم هەمیشە دەربارەى ئەو شتەى نایناسیەت موبالەغە دەکات. من دەبوايە بە پیچەوانەو پەى بە سادەیی شتەکان ببەم. چونکە ئامیرەکه لە ناستی ئەو زەلامەدایە که بەرەولای دەچیت. مەحکومەکه بەجۆرى بەرەولای دەچیت وەك ئەو پەى بچیتە دیدارى کەسیک. ئەمە لەلایەکەو مایەى ناپەختی بوو. چونکە سەرکەوتن بەسەر سەكۆکەداو بەرزبوونەو بۆ ئاسمان بۆ خەيال و تەسەور خۆشتەر بوو. بەلام لیژەدا ئامیرەکه هەموو شتی وردو خاش دەکات، دەپریختەو، و مەحکومەکه بەبى دەنگى، بە کەمیک شەرمەو بە وردییهکی زۆرەو دەکوژیت.

دوو شتی دیکەش هەبەون که هەمیشە بیرم لیدەکردنەو: سپیدەو تەمبیزخوای. لەگەل ئەمەشا سى و دووی خۆم دەکردو هەولم دەدا که ئیدی بیر لەم شتانه ئەکەمەو. رادەکشام، دەمپروانییه ئاسمان و هەولم دەدا دلای بدەم. ئاسمان کەسک دەبوو، شەو دەهات. هەمدیس هەولم دەدا رەوتی بیرکردنەو بەگۆرم. گویم لەتپەى دلەم دەگرت. هەرگیز نەمدەتوانی خەيالێ ئەو بەکەم که ئەم دەنگەى ئەم هەموو ماوە دريژە لەگەلما بوو بتوانی بوەستی. من هەرگیز خەيال و خەيالکردنیکی راست و دروستم نەبوو، لەگەل ئەمەشا هەولم دەدا ئەو چەند ساتەى که ئیدی لیدان و تپەى ئەم دلە لە مێشکما دەنگ ناداتەو لە خەيالێ خۆدا بەرجەسە بەکەم. بەلام بیهودە. سپیدەو تەمبیزخوای بەپڕیووبوون، لەبەردەمما بوون. سەرەنجام دەگەییە ئەم ئەنجامەى که بەخۆ بلیم ئاقلانیتترین کار ئەوێه که زۆر لەخۆ ئەکەم.

ئەمەم دەزانى که سپیدە دین بە دووما. بەشیوێهەکی گشتی شەوانم بەچاوەروانى ئەم سپیدەیهو دەقەتاند. هەرگیز حەزم لى نەبوو غافلگیر بيم. که شتیکم بۆ دیتە پيشی حەزەکەم که تەیارو ئامادەم. هەرلەبەر ئەمەش بەرۆژەو کەمیک دەخەوتم و بەدریژایی شەوان چاوەروان بووم که روناکی لە کلاورۆژنەکهى ئاسمانەو هەلبى. دژوارترین کاتم، ئەو کاتە نادیارەبوو که دەمزانى حوکمەکهى تیا جیبەجى دەکەن. که نیووشەو دەبوری چاوەروانم دەکرد و پیشتر هەرگیز گوێچکەم ئەم هەموو دەنگەى نەگرتبوو، و یا ئەم هەموو دەنگە وردانەى دیارى نەکردبوو. ئەلەهەقى دەتوانم بلیم که بەشیوێهەک لە شیوێهەکان بەدریژایی ئەم ماوەیه بەخت یارم بوو. چونکە هیچ کاتی گۆیم لەدەنگی پییهک نەبوو. دایکم زۆرجار دەیکووت که هیچ کاتی مروؤ بەتەواوەتى بەدبەخت نییه. لەزندانەکهما، گاقى که ئاسمان سوور دەبوو، و رۆژی تازه

به‌ئەسپایى بۆ ژورەكەم دەخزى، قسەكەى ئەوم دەسەلماندا. چونكە زۆر چاك دەشیا گویم دەنگى پىيەك بى و زۆر چاك دەشیا دلم بتەقى. ئەگەرچى كەمترین و بچوكتىن دەنگ بەرەو دەرگاكەى دەبزواندا، ئەگەرچى گویم بە تەختەى دەرگاكەو دەناو بە شپرزەبىيەو هیندەم چاوەرپوان دەکرد تا دەنگى خۆم دەژنەفت و كە گویم لیدەبوو وەكو خنكە خنكى تۆپىنى سەگ دەچیت، ترسم لیدەنىشت، لە كۆتایى ئەم كارەشدا دلم نەدەتەقى.. و هەنگى بیست و چوار سەعاتى دیکەم قازانچ دەکرد یا دەبردەو.

بەدریژایى رۆژ بیرم لە تەمبیز دەکردەو. پیم وایە بە باشتىن شیو سۆودم لەم بیرە وەرگرتبوو. كە حیسابى خۆم دەگرتەو، باشتىن دەسكەوتم لە بیرەكانى خۆم بەدەست دینا هەمیشە خراپترین گریمانەم دەکرد. و وام گریمانە دەکرد كە داواى تەمبیزو بەخشینەكەم رەت كراوەتەو. ((ئى، كەواتە دەمرم.)) ئەمە زۆر زووتر لە شتەكانى دى ئاشكراوو. هەموو خەلكى دەزانن كە ژى شایستەى ژیان نییە. بەراستى من لەو بە بى ناگا نەبووم كە مردن لە سى سالیدا یان لە هەفتا سالیدا گرنگییەكى ئەوتوى نییە، چونكە، هەلبەتە لەهەردوو حالەتەكەدا پیاوان و ژنانى دیکە دەژین. و ئەمە هەزاران سال بەردەوام دەبى. بەكورتى، چ شتیك لەمە رووتر نەبوو. هەمیشە من بووم كە دەمرم، چ ئیستا بى و چ بیست سالى دیکە. بەلام ئەوئەى لەم كاتەدا كەمىك ناپەرەتەى دەکردم، ئەوئەبوو كە بیرم لەبیست سالى نایندە دەکردەو هەستم بە داچلەكینیكى ترسناك دەکرد. بەلام بۆ دامرکاندەوئەى ئەم داچلەكینه دەروونییە ئەوئەندە بەس بوو كە بیركردنەو و هزرىنى بیست سالى نایندەم لەبەرچاودا بەرجەستە بكەم و بزاند كە لەو زەمانەشدا هیچ چارهیهكەم نییە جگە لە قاییل بوون بە مەرگ. كاتى كە مەرگى بنیادەم بوو بەشتیكى بەلگە نەویست ئیدی چۆنییەتى و گاڤى مردنەكە بایه خىكى نییە. كەواتە ((دژوار ئەمە بوو كە ئەم (كەواتەیه) لە بەلگەو هەنجەتە هزرىیەكان دوور نەدەخرايهو)) كەواتە دەبووایە بەرەت كردنەوئەى تەمبیزەكەم قاییل بم..

لەم ساتەدا، دەتوانم بلیم تەنیا لەم ساتەدا بوو كە هەقى ئەوئەم هەبوو بەجۆرىك ریگە بەخۆم بەدەم كە لە دووهمین گریمانە نزیك بيمەو. واتە عەفوو بكریم. ئەوئەى مایەى ناپەرەتەى بوو ئەمە بوو كە دەبووایە ئەم هەلچوونى خوین و بەدەنەى كە شادمانییهكى شیتانەى دەرشته چاوەكانمەو لە هەلچوون بخەم. دەبوایە خۆم وا لیبكەم كە ئەم فریادە دەروونییه كەم بكەمەو و بیخەمە قالیكى ئەقلائییهو. دەبوایە تەنانەت لەم گریمانەیهشدا ناسایى بم. تا بتوانم كاریكى وابكەم كە گریمانەى یەكەم بەجیتر بنوینم. و نزیكتر بى لە ماقولەو. ئەگەر لەم كارەدا سەرکەوتبام، ئەوا یەك سەعات ئارامیم بەدەست دەهیناوەئەمەش خۆى لە خۆیدا كەم نەبوو.

لە ساتیكى ئارامى و هەداوو كە جاریكى دیکە پیشوازی قەشەم پەفز كرد. پاكشابووم و بەرەنگى زەردى ناسمانا وام مەزەندە دەکرد كە خۆرى هاوین لە ئاوابوون نزیك دەبیتهو. تازه لە رەتكدنەوئەى تەمبیزەكەم بوو بوومەو، دەمتوانى هەست بەو بكەم كە شەپۆلى خوین بە رىك و پىكى لە بەدەنما دەسورپتەو. پىویستم بە دیتنى كەشیش نەبوو. داواى ماوهیهكى زۆر بۆ یەكەمجار، بیرم لە ماری كردەو. دەمىك بوو كە نامەى نەدەنووسى. بەم دەمى زەردەپەرى

ئیواره‌یه بیرم کرده‌وه و به‌خۆم گووت له‌وه‌یه تا‌قه‌تی له‌وه‌چووبی^۶ که ماشقه‌ی بنیاده‌میکی مه‌حکوم به‌ئیعدامه. هه‌روه‌ها ئه‌وه‌شم به‌خه‌یالاً هات که ره‌نگه نه‌خۆش بی^۶ یا مردبی^۶. هه‌ر یه‌کیک له‌م دووانه به‌شیک بوون له‌مه‌سه‌له ئاساییه‌کانی ژیان. چۆن ده‌متوانی ئه‌وه بزانه، له‌کاتیگ جگه له‌به‌ده‌نمان که نه‌و لیکی دابرابوون، هیچ شتیکی دیکه ئی‌مه‌ی پیکه‌وه نه‌ده‌به‌سته‌وه و بی‌ری یه‌کتری نه‌ده‌خستینه‌وه. ئه‌له‌ه‌قی له‌م ساته به‌دواوه یادی ماری-م له‌لا بوو به‌شتیکی ئاسایی. ئه‌گه‌ر مردبی^۶، گرنگ نییه. من ئه‌م شته‌م پی^۶ ئاسایی بوو. چونکه باش ده‌مزانی که خه‌لکیش من له‌دوای مه‌رگم له‌بیرم ده‌که‌ن. کاریان به‌کاری منه‌وه نابی^۶. ته‌نانه‌ت نه‌مه‌ده‌توانی بلیم که بیرکردنه‌وه له‌م شته سه‌خت بوو. له‌راستیا هیچ بیریک نییه که مرۆڤ له‌ئه‌نجاما له‌گه‌لیا پانه‌یه‌ت.

ریک له‌م کاته‌دا که شیشه‌که وه‌ژوورکه‌وت. که ئه‌وم بینی ته‌زوویه‌کی له‌رزم پیدایه‌ت. ئه‌ویش هه‌ستی پی‌کردو گووتی هیچ ترسیکم نه‌بی^۶. پی‌م گووت که عاده‌ته‌ن ده‌بوا کاتیکی دیکه بی‌ت. وه‌لامی دامه‌وه که ئه‌م دیداره دیداریکی ته‌واو دوستانه‌یه‌وه په‌یوه‌ندی به‌و داوای ته‌مییزه‌وه نییه که ئه‌و هیچی ده‌رباره نازانی^۶. له‌سه‌ر جیگه‌که‌م دانیشته و داوای لی‌کردم له‌نزیکییه‌وه دانیشتم. قه‌بولم نه‌کرد. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شا زۆر نه‌رم و میهره‌بان هاته به‌رچاوم.

بو ماوه‌یه‌ک دانیشته. باسکه‌کانی له‌سه‌ر زانییه‌کانی بوون و سه‌ری دانه‌واندبوو و ده‌یروانییه‌ ده‌سته‌کانی، ده‌سته‌کانی ناسک و خرپن بوون، که جووتی گیانله‌به‌ری بزویان بیرده‌خسته‌وه. به‌نه‌رمی به‌یه‌کیدا مالین. ئه‌وجا هه‌ر به‌م ده‌قه‌وه، به‌سه‌ری داخراوه‌وه، ئه‌وه‌نده مایه‌وه که بو ساتی^۶ هه‌ستم کرد که فه‌رامۆشم کردوه.

له‌پر سه‌ری هه‌لپری و نیگای پرییه ده‌موچاوم و گووتی: ((بوچی هه‌میشه خۆت له‌دیده‌نی من ده‌دزییه‌وه.)) وه‌لام دایه‌وه که باوه‌رم به‌خوا نییه. ویستی بزانی^۶ که له‌م شته دلنیام. گووتم تا ئیستا ئه‌مه‌م له‌گه‌ل خۆدا تاوتوی نه‌کردوه چونکه ئه‌م بابه‌ته به‌لای منه‌وه مه‌سه‌له‌یه‌کی بی^۶ بایه‌خه. هه‌نگی خۆی به‌دوواوه بردو پشته‌ی به‌دیواره‌که‌وه دا. ده‌سته‌کای به‌کراوه‌یی خسته‌نه سه‌ر پانه‌کانی. ته‌قربیه‌ن وه‌کو ئه‌وه‌ی قسه له‌گه‌ل منا نه‌کات گووتی هه‌ندی جار بنیاده‌م واده‌زانی^۶ که دلنیایه. به‌لام له‌راستیا دلنیایه نییه. من هیچ نه‌گووت. نیگای کردم و پرسى: ((پات له‌مباریه‌وه چییه؟)) گووتم ره‌نگه ئه‌مه وابی^۶. به‌هه‌رحال ره‌نگه دلنیایه نه‌بم له‌وه‌ی که مه‌به‌ستمه. به‌لام ته‌واو دلنیام له‌وه‌ی که مه‌به‌ستم نییه. و به‌راستی ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یگوت بو من مه‌به‌ست و گرنگ نه‌بوو.

چاوه‌کانی وه‌رگیپان و به‌هه‌مان ده‌قه‌وه‌وه بی^۶ ئه‌وه‌ی وه‌زعی خۆی بگۆری^۶ لیی پرسیم ئایانه‌م قسه‌یه‌م له‌رووی ناؤمی‌دییه‌وه نییه؟ بو‌م رونکرده‌وه که من ناؤمی‌د نیم. ته‌نیا ده‌ترسم، و ئه‌مه‌ش ئاساییه. گووتی: ((که‌واته خوا کۆمه‌کت ده‌کات. هه‌ر هه‌موو ئه‌و که‌سانه‌ی که من له‌م وه‌زع و حاله‌ی تۆدا دیتومن بۆلای خوا گه‌راونه‌ته‌وه.)) گووتم ئه‌و که‌سانه هه‌قی خۆیان بووه. و ئه‌مه‌ش ده‌سه‌لمینی^۶ که ئه‌وانه وه‌ختی ئه‌م کارانه‌یان هه‌بووه. من نامه‌وی^۶ که‌س یارمه‌تیم بدات، به‌راستی کاتی ئه‌وه‌م نییه تا بایه‌خ به‌شتی^۶ بده‌م که مه‌به‌ستم نییه.

لهم ساتھ دا به نارہ حقہ تیہ و ہ دستہ کانی جولاند. پاشان به سہر خویدا زال بوو و چرچی جبہ کہی ریگ خست. کاتی کہ ہم کارہی تہ او بوو، له کاتیکا کہ به ((هاورپم)) دہیدوانم، گووتی ئەگەر ئەو بهم شیوہیہ له گەل منا دەدوی لە بەر ئەمە نییە کہ مەحکوم به مەرگم. به باوەری ئەو ئیمە هەموو هەر مەحکوم به مەرگین. ئی من قسە کەیم بپی و ئەم دوو مەحکومیەتە چون یەک نین. ئەمە جگە لەوەی کہ ئەم شتە هەرگیز نابیتە مایە سۆکنایی بیرو ناسودەیی. قسە کہی سەلمانم و گووتی: ((هەلبەتە وایە، بەلام ئەگەر ئەمپرو نەمری، سبەیی هەردەمری. هەنگی رووبەروی هەمان مەسەلە دەبیتەو. چون تەحەموی ئەم ئەزمونە ئەستەمە دەکەیی؟)) وەلامم دایەو ریگ وەکو چون ئیستا تەحەموی دەکەم، تەحەموی دەکەم.

هەنگی لەجیی خوئی هەستاو ریگ چاوی له دورچاوم بپی. ئەمە گەمە یەکە تاییبە تیہ و من زور چاکم دەزانی. زورجار ئەم گەمە یەم لەگەل عەمانوئیل یان سیلست دا دەکردو، به شیوہیەکی گشتی ئەوان چاویان دادەخست. کە شیشە کەش ئەم گەمە یەیی باش دەزانی. یە کسەر ئەمەم بۆ دەرکەوت: نیگای نەدەلەرز، و هەر وەها دەنگیشی نەدەلەرز کاتی پیی گووتم: ((کەواتە هیچ ئومیدیکت نییە، بەم بیرەو دەژی کہ بۆ هەمیشە دەمری؟)) وەلامم دایەو: ((بەلی)).

هەنگی سەری داخست و دووبارە دانیشتەو. گووتی دلی بەحالی من دەسووتی و پیی وایە کہ تەحەموی ئەم جوورە هزرینە بۆ پیاویک مەحالە. من هەستم کرد کہ خەریکە بیتاقەتە دەکات. منیش وەرسوپام و چوومە ژیر کلاورژنە کەو شانم بە دیوارە کەو دا. بی ئەو ی بەتەواوەتی گوئی له قسە کانی بگرم، گویم ئی بوو دووبارە دەستی بە پرسیاران له من کردەو. بە دەنگی شپرزەو خیرا قسە دەکرد. بۆیە زانیم کہ هەلچوو، و باشتەر گویم بۆ شل کرد.

پیی دەگووتم لیی عەیانە کہ داوای تەمیزە کەم قەبول دەکری. بەلام من دەبوا یە خووم له باری قورسی ئەو گوناحە رزگار بکەم کہ به سەر شانمەو بوو. به باوەری ئەو عەدالەتی بە شەری هیچ بایە خیکی نییە و هەر عەدالەتی خوایی شتە. بیرم خستەو کہ عەدالەتی یە کەم منی مەحکوم کردوو. وەلامی دایەو لەگەل ئەمە شا ئەم مەحکومیەتە گوناهی منی نەسپریو تەو. گووتم من نازانم گوناھ چییە. ئەوان تەنیا ئەو یان تی گەیان دەبووم کہ تاوانبارم. من تاوانبار بووم. و نەو سزاکەیم دەدا، نەدەکرا لەوەی پترم ئی داوا بکەن. لەم ساتەدا، ئەو دیسان هەستایەو سەری و بیرم کردەو کہ نەدەکرا لەم ژوورە تەنگەدا بە جوړیکی دیکە بجوئی. یا دەبی دانیشی یان بە پیو بوەستی. چاوم بپی بوو عار دەکە. هەنگاویکی بەرەو من ناو ویستا. لەو دەچوو زات نەکات بیتە پیشتەرەو. له بەینی شیشە کانهو دەپروانییە عاسمان. پیی گووتم: ((کۆرە کەم تو هەلەیت. دەشییت لەمە پترت داوا لیبکری. رەنگیشە داوات ئی بکەن.)) پرسیم: ((لەو ی پتر چ شتیکی هەیی؟)) گووتی: ((دەتوانن داوات ئی بکەن کہ ببینی، -چ شتی ببینم؟))

هەنگی کە شیشە کە چاویکی بە ژوورە کەما گێراو بە دەنگیک کہ لە پەر لەلام خەمناک بوو، وەلامی دایەو: ((لەم دیوارە بەردینەو رەنج و نازار دەتکی، من ئەمە دەزانم. هەرگیز بەبی عەزاب سەیرم نەکردوون. بەلام لەناخی دلەو دەزانم کہ کۆلتیرینتان بە چاوی خووتان دیتوتانە کہ

منی له خو گرتیوو. من له سهر ههق بووم، هیشتاش له سهر ههقم، هه میشتهش له سهر ههق بووم. من بهو جوړه ژیا بووم و دهمتوانی به جوړیکی دیکهش بژیم. ئەمەم کردبوو و ئەوهم نه کردبوو.)) ئەو کاره کردبوو که واته نه مدهتوانی ئەم کاره بکه. پاشان؟ وهک بلایی به دریزایی هه موو کاته که چاوه پوانی ئەم چرکه یه، و ئەم سپیده کورته بووم تا پاک ببهوه. هیچ شتیکی، هیچ شتیکی که مترین بایه خی نه بوو و من چاک دهمزانی بوچی. ئەویش دهیزانی بو- له قولایی ناینده مهوه، له سهرانسهی ئەم ژیا نه پوچه وه که گوزهراندبووم، شنه وهه ناسه یه کی ئالوزو تاریک به نیو ئەو سالاندا که هیشتا نه هاتبوون به ره و رووم دههات، ئەم شنه یه له سهر ریگهی خو یه وه هه موو شتیکی یه کسان ده کرد. هه موو ئەو شتانه ی که سالانی نه زور واقیعیتر لهو سالانه ی که گوزهراندمن، به منی ده به خشی. مه رگی که سانی دی یا میهرو سوژی دایکیکی، یا خوی ئەو به من چی، بو من ده یکرده چی؟ یان شیوه ی ئەو ژیا نه ی که خه لکی هه لیده بژیرن، ئەو چاره نووسه ی که هه لیده بژیرن به من چی؟ بو من ده کاته چی؟ مادامیکی یه ک چاره نووس من هه لبریزی، من و ملیاردان بنیاده می به خته وه ری خاوه ن ئیمتیا ز هه لبریزی که وه کوئەم که شیشه خو ی به برای من ده زانی. نایا نه یده زانی. نایا تی نه ده گهی؟ هه موو خه لکی هه ر خاوه ن ئیمتیا ز بوون. هه موو تیره ی به شهر به شیوه یه کی یه کسان مه حکومن به وه ی که روژی له روژان بمرن. روژیکی نو ره ی ئەویش دی. چی تی دایه ئەگه ر ئەو پاش تو مه تبارکردن به کوشتن، له سهر ئەمه ی که له ریو ره سمی ناشتنی دایکیا نه گریا وه ئیعدام بکه ن؟ سه گه که ی سالامانوی پیر له نرخ ی ژنیا بوو. ئەو ژنه زیته له ش ری ک به نه ندازه ی ئەو ژنه پارسیبیه ی که ماسون خواستبووی که مته رخه م و تاوانبار بوو، یا به نه ندازه ی ماری که حه زی لیبوو شوو به من بکات. چ قه ییدییه که ریمون-ش وه کو سیلست، که بایه خی لهو زیاتریوو، ببی به هاو پریم؟ چی تیا بوو که ماری ئەم پرۆ لیوه کانی به مه رسویه کی تازه بسپییری؟ خودی که شیشه که وه کو که سیکی مه حکوم نه یده توانی لهو شنه ئالوزه، لهو سرته یه تی بگات که له ناینده ی منه وه دههات... خه ریک بوو به ده م ئەم هه موو هات و هاوارو فریاده وه خه فه ده بووم، به لام تازه که شیشه که یان له چنگم دهر باز کردبوو. پولیسه کان هه ره شه یان لیده کردم. له گه ل ئەمه شا، که شیشه که هیوری کردنه وه بو ده میک به بیدهنگی نیگای کردم و چاوه کانی ته ژی روندک بوو. رووی وه رگی پراو له چاو ون بوو. ئەو رو یی من هیور بوومه وه. له ده ست و پی که وتبووم و خو م دا به سهر ته خته که دا. پیم وایه نوو ستم. چونکه گاقی بی داربوومه وه ئەستیران به دیارمه وه ده جریوانه وه. هه راو زه نای گوند ده گه ییه من، بوئی شه و و بوئی خاک و خوی، لاجانگه کانی فینک ده کردمه وه. ئارامی سه ییری ئەم هاوینه خه والوو، وه کو هه لکشانی دهریا دههاته ناومه وه. ری ک له م ده مه دا، وله ئاخرو ئوخری شه وا گویم له شووتی که شتیان بوو. ئەم شووتانه سه ره تای سه فه ریان بو دنیا یه ک راده گه یاند که له ئیستا وه تا هه میشه به لای منه وه یه کسان و بی بایه خ بوو. بو یه که مین جار پاش ماوه یه کی دریز بیرم له دایکم کرده وه. وام به خه یالدا هات که دهمزانی بوچی له کو تایی ژیا نیا تازه تاز (ده نکی)) گرتبوو، بوچی له نوی گه مه ی ژیا نی ده ست پی کردبووه وه. له وی، له وی، له ده ورو به ری ئەو که تره خانه یه ی که ژیا ن تیا یا ده کو ژایه وه، شه و وه کو هه لوه سته یه ک، وه کو هو دنه یه کی خه منا ک

بوو. دياره دايكم كه ئهوهنده له مهرگ نزيك بوو تهوه دهبي ههستي بهوه كردبي كه ئازاد بووه و ئاماده بووه له نوي دهست به ژيان كاتهوه. هيچ كهس، هيچ كهس ههقي ئهوهي نه بوو بوي بگري. و منيش ههستم دهكرد ئامادهم كه لهوي دهست به ژيان بكه مهوه. وهك بليي كه ئهه خروشي توپهيه بي سنوره مني له بهدي و خراپي پاك كرد بيتهوه، له هيقي و ئوميدي خالي كرد بهمهوه. بو يه كه مين جار له بهردهم ئهه شهوه پر له نيشانان و ستيرانه دا خووم به دهستي بي موبالاتي و بي ميهرى دنيا سپارد. كه زانيم دنيا بهم رادهيه له من دهچي و ئهوهنده برايانهيه، ههستم كرد كه بهختهوه و بوومه و هيشتاش ههه بهختهوه رم. جا بو ئهوهي هه موو شتيك بگاته كه مالي خوي، و بو ئهوهي كه متر ههست به تهنيايي خووم بكهه، تهنيا ئهههه بو مابووهوه كه خووزي بخوازم كه له روژي ئيعدام كردنه كه مدا، تههه شاقانانيكي فره ئاماده بن و به هاواري پر له كينه ي خويان پيشوازيه بكهه.

سه رچاوه:

البر كامو

بيگانه

جلال ال احمد _ علي اصغر خيره زاده

موسسه انتشارات نگاه

تهران - 1385

